

UNIVERSITETET I OSLO

Studiehåndbok
Det samfunnsvitenskapelige
fakultet

STUDIEÅRET 1971/72
HØSTSEMESTRET 1971
VÅRSEMESTRET 1972

UNIVERSITETSFORLAGET
OSLO - BERGEN - TROMSØ

© Universitetsforlaget 1971

Printed in Norway by Naper Boktrykkeri, Kragerø

INNHOOLD

Forord 7

LOV OM EKSAMEN OG GRAD VED
UNIVERSITET OG HØGSKOLE 9

EXAMEN PHILOSOPHICUM 12

MELDING TIL EKSAMEN 12

SAMFUNNSVITENSKAPELIG EMBETSEKSAMEN

Reglement 13

Prøve i samfunnsvitenskapelig statistikk 19

De enkelte fag 20

Etnografi grunnfag og mellomfag 20

Kriminologi grunnfag, mellomfag og hovedfag 31

Offentlig rett grunnfag og mellomfag 37

Pedagogikk grunnfag, mellomfag og hovedfag 40

Psykologi grunnfag 52

Sosialøkonomi 55

Sosiologi grunnfag og mellomfag 56

Statistikk grunnfag 63

Statsvitenskap grunnfag, mellomfag og hovedfag 72

PEDAGOGISK EMBETSEKSAMEN

Reglement 85

Almenn orientering 90

Oppbygning og mål 92

Strukturplan 95

Undervisning og deltakelsen i den 96

Undervisningsprogram 97

Pensum 98

Melding til eksamen 101

Eksamen 103

EMBETSEKSAMEN I PSYKOLOGI

<i>Reglement</i>	104
Studieplan	106
Pensum	109
Undervisning	110
Eksamen	111

Krav i de forskjellige deler av studiet:

1. avdeling	113
Obligatoriske kurs	119
Støttedipliner	120
2. avdeling	122
Pensum i teoretisk psykologi	123
Praksis	124
Hovedoppgave	124

SOSIALØKONOMISK EMBETSEKSAMEN

<i>Reglement</i>	126
<i>Studieplan</i>	133
Innledning	133
De enkelte fag	135
Studieordning m.v.	140
Pensum og undervisning	143
Eksamen	145
Diverse opplysninger	147
<i>Pensumlister m.v.</i>	147
Forberedende prøve i matematikk	147
Grunnkurs i teoretisk økonomi	148
Grunnkurs i næringsøkonomi	151
Sosiallære	152
Teoretisk statistikk	155
Anvendt statistikk	156
Høyere kurs i teoretisk økonomi	159
Høyere kurs i næringsøkonomi	161
Penge- og finansiell læring	164
Internasjonal økonomi	166
Økonomiske systemer og deres historiske utvikling	169
Økonometriske metoder	170

Bedriftsøkonomi	172
Rettslære	174
Makroøkonomisk planlegging	174
Hjelpemidler ved eksamen	178

EMBETSEKSAMEN I SOSIOLOGI

<i>Reglement</i>	180
Målsetting	182
Undervisning i fellesstoffet	183
Praksis	183
Spesialisering	184
Hovedoppgave	184
Pensum og eksamen	185

MAGISTERGRADEN

<i>Reglement</i>	186
Magistergradsstudiet	188

FORORD

Denne håndbok gir en oversikt over de krav som stilles til – og de studieplaner som gjelder for embetseksamener under Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Eventuelle endringer i studieplaner og regler blir gjort kjent ved oppslag.

Bestemmelser som blir kunngjort på oppslags-tavler i Universitets bygninger har samme virkning som om innholdet av kunngjøringen var meddelt hver enkelt student.

For nærmere opplysninger henvises for øvrig til Studieveilederen ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet, 5. etg., Administrasjonsbygningen, Blindern.

LOV

av 19. juni 1970 om eksamener og grader ved universiteter og høyskoler

§ 1.

Denne lov gjelder universitetene i Bergen, Oslo, Tromsø og Trondheim, Arkitekthøyskolen i Oslo, Norges handels-høyskole, Norges idrettshøyskole, Norges landbrukshøyskole, Norges veterinærhøyskole og Statens kunstakademi.

§ 2.

Kongen bestemmer hvilke eksamener og forberedende prøver som kan avholdes, og hvilken tittel den enkelte eksamen berettiger til. Kongen gir tilsvarende bestemmelser om doktorgrader og andre grader.

Kongen kan gi et universitet eller en høyskole som ikke har hjemmel for det i særskilt lov, rett til å utnevne æresdoktor (doctor honoris causa) for betydningsfull vitenskapelig innsats eller fremragende arbeid til gagn for norsk vitenskap.

§ 3.

Kongen gir forskrifter om

1. fag
2. obligatoriske kurser og praksis
3. eksamensordninger
4. forberedende prøver som skal kreves, og når de må være avlagt.
5. adgangsbegrensning til ny eksamen eller prøve
6. vilkår for å gå opp til eksamen eller prøve dersom slike vilkår ikke er fastsatt ved lov.
7. vilkår for tildeling av doktorgrader og andre grader.

Styret, det høyeste organ, for universitetet eller høyskolen fremmer forslag om slike forskrifter. Det kan også få fullmakt til selv å gi dem.

§ 4.

Eksaminasjonen er offentlig, unntagen i de særlige tilfeller hvor styret for universitetet eller høyskolen bestemmer noe annet.

Sensorene oppnevnes av styret. Det avgjør hvem som har ansvaret for oppnevning ved uventet forfall. Såvidt mulig skal det ved alle eksamener eller prøver oppnevnes en sensor som ikke hører til ved vedkommende institusjon.

§ 5.

Vitnesbyrd om eksamen eller prøve fra en institusjon nevnt i § 1 gjelder tilsvarende ved de andre nevnte institusjoner.

Kongen kan fritta for eksamen eller prøve når tilsvarende krav er oppfylt ved en annen institusjon.

Eksamen eller prøve i et velegnet fag utenfor fagkretsen kan etter Kongens bestemmelse gi rett til fritakelse. Dette gjelder eksamen eller prøve ved den samme eller ved en annen institusjon.

§ 6.

En eksamen som ikke er avholdt med hjemmel i denne lov, kan godkjennes av Kongen som universitets- eller høyskoleeksamen når den er faglig jevngod med en slik eksamen.

Utenlandske eksamener eller grader kan godkjennes av Kongen som faglig jevngode med eksamener eller grader fra norske universiteter eller høyskoler. Tilleggsprøve kan kreves avlagt.

§ 7.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid er følgende lover opphevet:

(Her er tatt med de som gjaldt ved Det historisk-filosofiske fakultet, Universitetet i Bergen).

1. Lov 28. juli 1949 om lærereksamener og forberedende prøver ved Universitetet i Bergen.
2. Lov 28. mai 1959 om historisk-filosofisk embetseksamen.

3. Lov 10. juni 1966 om samfunnsvitenskapelig embetseksamen.
4. Lov 23. februar 1951 om magistergrad ved Universitetet i Bergen.

§ 8.

Forskrifter gitt med hjemmel i lover som er opphevet eller endret, jfr. § 7, skal gjelde inntil Kongen bestemmer noe annet.

EXAMEN PHILOSOPHICUM

Før man melder seg til noen fageksamen må man ha bestått examen philosophicum. For pedagogikk grunnfag, se egne bestemmelser i studieplanen. Denne prøve består av tre fag: psykologi, logikk og filosofiens historie. Pensum gjennomgås hvert semester i forelesninger og øvingskurs. Studieplan og forelesningskatalog gir nærmere opplysninger om pensum og undervisning.

MELDING TIL EKSAMEN

Melding til eksamen skjer ved Ekspedisjonskontoret, Administrasjonsbygningen, Blindern, innen frister som kunnngjøres i forelesningskatalogen. Meldingen skrives på spesielt skjema som fås på Ekspedisjonskontoret. Eksamensmeldinger som kommer etter de fastsatte frister godtas ikke.

SAMFUNNSVITENSKAPELIG EMBETSEKSAMEN

Reglement

Fastsatt ved kgl. res. 25. oktober 1968
Med endringer 16. september 1970

§ 1.

Tittel og grad

Samfunnsvitenskapelig embetseksamen har to grader: lavere grad (cand.mag.-eksamen) som gir rett til tittelen candidatus magisterii og høyere grad (cand.polit. -eksamen) som gir rett til tittelen candidatus rerum politicarum.

§ 2.

Fageksamener

Under samfunnsvitenskapelig embetseksamen kan det avlegges tre fageksamener: grunnfagseksamen, mellomfagseksamen og hovedfagseksamen.

Hvilke fag det kan avlegges eksamen i bestemmes av departementet etter forslag fra fakultetet og Det akademiske kollegium. Opplysning om dette inntas i studieplanen.

Kollegiet kan bestemme at fageksamener kan inndeles i emneprøver med vektall som gir uttrykk for omfanget av emnet, og som benyttes ved utregning av karakteren for de enkelte fageksamener.

§ 3.

Embetseksamen

Den lavere grad oppnås med grunnfagseksamen i ett fag og mellomfagseksamen i to eller med mellomfagseksamen i tre fag.

Minst to eksamener må være grunn- eller mellomfags-

eksamen i fag fastsatt etter § 2. Fakultetet kan dog etter søknad godkjenne to norske grunn- eller mellomfagseksamener når en av dem har klar relevans til samfunnsvitenskapelige fag. To fag må ikke dekke hverandre innholdsmessig. Mat.nat. emneeksamener med vektall 20 eller 30 tilsvarer henholdsvis et grunnfag og mellomfag.

Den høyere grad oppnås med den lavere grad og hovedfagseksamen i ett av de som kandidaten har avlagt grunnfags- eller mellomfagseksamen i. Fakultetet kan dispensere fra kravet om lavere grad som en forutsetning for å få høyere grad når vektige grunner foreligger.

§ 4.

Oppmeldingskrav

Før melding til fageksamen kreves at studenten har bestått examen philosophicum.

Før melding til siste fageksamen under den lavere grad, eller før melding til eksamener under hovedfagets siste del, må studenten ha bestått en prøve i samfunnsvitenskapelig statistikk, eventuelt som en del av en fageksamen under lavere grad eller av hovedfaget.

Videre må studenten tilfredsstillende ha gjennomgått de kurser og avlagt de prøver som er fastsatt i studieplanen. Fakultetet kan i særlige tilfelle fritta for deltaking i kurs.

Før melding til hovedfagseksamen må studenten ha bestått mellomfagseksamen i vedkommende fag med ikke dårligere karakter enn 2,7. Fakultetet kan gi adgang til å ta hovedfagseksamen med grunnfagseksamen i faget, i tilfelle med tilsvarende kvalitetskrav. Bestemmelser om slik adgang kan inntas i studieplanen.

§ 5.

Grunnfagseksamen

Grunnfagseksamen eller emneprøver som inngår i grunnfag holdes minst en gang i året med mindre det i studieplanen for vedkommende fag er bestemt noe annet. Nærmere bestemmelse om eksamenskrav og prøver inntas i studieplanen. Eksamenskravene fastsettes slik at grunnfagsstudiet normalt skal kunne gjennomføres på 2 semestre.

§ 6.

Mellomfagseksamen

Mellomfagseksamen holdes en gang i semestret med mindre det i studieplanen for vedkommende fag er bestemt noe annet.

Mellomfagseksamen kan avlegges uten forutgående grunnfagseksamen i faget. Bestemmelser om eksamenskrav og prøver inntas i studieplanen. Hele mellomfagsstudiet skal normalt kunne gjennomføres på tre semestre, eller på ett semester etter bestått grunnfagseksamen.

§ 7.

Hovedfagseksamen

Hovedfagseksamen holdes en gang hvert semester. Den består av en vitenskapelig undersøkelse (hovedoppgave) over selvvalgt emne innenfor et spesielt område av faget, samt prøver etter nærmere bestemmelser i studieplanen.

Eksamenskravene inntas i studieplanen. Hovedfagsstudiet skal normalt kunne gjennomføres på seks semestre eller på tre semestre etter bestått mellomfagseksamen eller på fire semestre etter bestått grunnfagseksamen.

§ 8.

Karakterenes grad og tallverdi

Ved bestått eksamen er karakterene:

laudabilis prae ceteris	1,00 – 1,50
laudabilis	1,51 – 2,50
haud illaudabilis	2,51 – 3,25
non contemnendus	3,26 – 4,00

Studenter som får dårligere karakter enn 4,0 har ikke bestått. For dem settes ingen tallverdi.

Det gis innberetning til Kongen om kandidater som har oppnådd karakteren laudabilis prae ceteris ved høyere grads eksamen, og som ikke har framstillet seg mer enn en gang til noen prøve.

§ 9.

Karakterfastsetting

I de fag hvor studieplanen fastsetter muntlig prøve gis det en foreløpig karakter etter den skriftlige prøve. Karakteren omfatter ved hovedfagseksamen også hovedoppgaven. Regler for hvor meget hovedoppgaven skal veie i forhold til de skriftlige besvarelser ved hovedfagseksamen kan inntas i studieplanen. Karakteren fastsettes med en desimal, og meddeles studenten. Studenter som får dårligere karakter enn 4,00 til den skriftlige prøve har ikke bestått eksamen og kan ikke framstille seg til muntlig prøve.

Etter den muntlige prøve fastsettes den endelige felleskarakter for de skriftlige og muntlige prøver med en desimal. Denne karakter blir også den endelige karakter for vedkommende deleksamen, dersom det ikke foretas slik beregning som nevnt i § 10.

§ 10.

Karakterberegning ved påbygging av grunnfag og mellomfag

Har studenten tidligere bestått en lavere eksamen i faget, skal karakteren for denne eksamen innregnes i karakteren for den høyere eksamen, med mindre studenten framstiller seg til fullstendig mellomfags- eller hovedfagseksamen.

Ved beregning av den endelige karakter for mellomfagsseksamen gis karakteren for grunnfagseksamen vektallet 2 og karakteren for mellomfagstillegget vektallet 1.

Ved beregning av den endelige karakter for hovedfagsseksamen gis karakteren ved mellomfagseksamen og karakteren for hovedfagseksamen samme vektall.

Har studenten tidligere bestått grunnfagseksamen i faget, gis karakteren ved grunnfagseksamen vektallet 1 og karakteren for hovedfagseksamen vektallet 2.

Den endelige karakter utregnes med en desimal, som forhøyes dersom den følgende desimal ville bli 5 eller høyere.

§ 11.

Vitnemål og hovedkarakter

På eksamensvitnemålet føres opp de endelige karakterer for hvert fag med grad og tallverdi. På vitnemålet for høyere grads eksamen føres opp tittelen på den utførte vitenskapelige undersøkelse og den oppnådde karakter for dette arbeid.

På eksamensvitnemålet for den lavere og den høyere grads eksamen føres også opp en hovedkarakter, som regnes ut som et veiet middeltall av karakterene for de enkelte fag. Ved beregningen gis karakteren for grunnfag vektallet 2, karakteren for mellomfag vektallet 3 og karakteren for hovedfag vektallet 6. Hovedkarakteren angis med to desimaler og forhøyes etter regelen i § 10.

Karakteren for grunnfagseksamen som inngår i mellomfagseksamen, blir ikke påført vitnemålet og får ingen vekt ved beregning av hovedkarakteren, med mindre kandidaten ønsker grunnfagskarakteren påført istedenfor karakteren til mellomfagseksamen, og fagkombinasjonen likevel tilfredsstillende etter § 3.

En kandidat som har avlagt eksamen i mer enn tre fag, kan velge hvilke tre fag som skal legges til grunn for beregning av hovedkarakteren.

En kandidat som tar eksamen i nye fag etter fullført lavere eller høyere grads eksamen kan kreve å få beregnet en ny hovedkarakter og få utstedt nytt vitnemål.

I de tilfelle hvor det i samfunnsvitenskapelig embets-eksamen inngår eksamener med et annet karaktersystem enn det som gjelder etter dette reglement, vil ikke kandidaten få beregnet hovedkarakter. Det gis heller ikke karakter for grunn- og mellomfagseksamen når deler av disse erstattes med eksamener avlagt utenfor universitetet.

§ 12.

Ny prøve

En student som ikke har bestått en fageksamen, kan ikke framstille seg til ny prøve før ved ordinær eksamen i det påfølgende semester.

En student kan ikke framstille seg til samme eksamen mer enn tre ganger sammenlagt ved norske universiteter og

høgskoler. Det er i samme semester ikke adgang til å framstille seg til eksamen i et fag ved mer enn ett universitet eller høgskole.

En student kan framstille seg til ny prøve i hovedfaget, uten at dette influerer på tidligere godkjenning av hovedoppgaven.

Når en student framstiller seg til ny eksamen i et eller flere fag kan han kreve å få eksamensvitnemålet på grunnlag av sine beste resultater.

Regler om kontinuasjonseksamen og de nærmere betingelser for å framstille seg til denne, fastsettes av departementet etter forslag fra Kollegiet.

§ 13.

Fritak for eksamen eller prøve

Kollegiet kan etter innstilling fra fakultetet fritta for eksamen eller prøve

1. når tilsvarende krav er oppfylt ved en annen institusjon
2. på grunnlag av eksamen eller prøve i et velegnet fag utenfor fagkretsen, avlagt ved universitetet eller en annen institusjon.

Kollegiets avgjørelse kan påklages til departementet.

Opplysninger om generelle fritak inntas i studieplanen.

§ 14.

Ikrafttredelse

Dette reglement tar til å gjelde 1. november 1968.

I henhold til eksamensreglementets § 13 er det adgang til å søke fakultetet om å få benytte annen utdanning i en fagkombinasjon som fører fram til cand.mag.- eller cand.polit.-eksamen.

Studentene bør så tidlig som mulig i studiet søke opplysninger om valg av fagkombinasjoner hos studieveilederen eller undervisningskonsulenten.

PRØVE I SAMFUNNSVITENSKAPELIG STATISTIKK

Før melding til siste fageksamen under den lavere grad, eller før melding til eksamener under hovedfagets siste del må studenten ha bestått en prøve i samfunnsvitenskapelig statistikk, eventuelt som en del av en fageksamen under den lavere grad eller av hovedfaget.

Følgende prøver godkjennes som prøve i samfunnsvitenskapelig statistikk under samfunnsvitenskapelig embetseksamen:

1. Fra pedagogikk:

- a) Kurs Pe 2, målingsmetoder og statistikk, studieplan av 1968.
- b) Særskilt prøve i statistikk avlagt under tidligere studieplaner.

2. Fra sosiologi:

Grunnfag/mellomfag fra V-68 eller senere (ny ordning med statistikk som statarisk pensum).

3. Fra statsvitenskap:

Statistikk-prøve avlagt under grunnfag, studieplan 1969.

Andre prøver i statistikk kan *etter søknad* godkjennes.

ETNOGRAFI

GRUNNFAG — MELLOMFAG

Studieplan, godkjent av rektor 27. mars 1969.

Det gis undervisning på hovedfagsnivå for magistergrads-studenter og cand.polit.-studenter. Studieplan for hovedfag under cand.polit.-ordningen er under utarbeidelse. Pensum for grunnfag og mellomfagsalternativene er for tiden under revisjon. Ved henvendelse til instituttets ekspedisjon får nye studenter informasjon om gjeldende pensumlister og studieopplegg.

GRUNNFAG

Etnografi grunnfag tar sikte på å gjøre studenten kjent med den mest sentrale del av etnografien, eller kultur- og sosialantropologien. Slik kunnskap er nødvendig som grunnlag til utvikling av eventuelle særinteresser som studenten måtte ha. Planens punkter er ordnet i rekkefølge slik det er naturlig å tilegne seg dem, og slik det ettårige grunnfagskurs er organisert.

Det er karakteristisk for faget at det arbeider på en bred front, hvor utbyggingen av en teori går hånd i hånd med innsamlingen av et mangesidig empirisk stoff. For å oppøve evnen til å se den implisitte teori i behandlingen av et materiale, og til å anvende teori på et slikt materiale, er grunnfagskurset delvis lagt opp rundt en serie alternative monografier hvor teoretiske nyvinninger er fremkommet i behandlingen av et typisk etnografisk primærmateriale.

I tillegg til planens obligatoriske lesning og den muntlige undervisning ventes studenten å gjøre seg kjent med i hvert fall en del utfyllende lesning av verk nevnt nedenfor. Andre arbeider (artikler) som blir gjennomgått på kurset skal etter

samråd med faglærerne supplere pensumlisten. Studenten skal gjøre seg kjent med fagets viktigste løpende tidsskrifter.

Til eksamen blir det gitt to skriftlige prøver, hver på 8 timer. Dessuten vil det bli holdt en muntlig prøve. Nye studenter bes kontakte Institutt for etnografi, hvor det foretas registrering av alle nye etnografistudenter.

1. FAGETS DEFINISJON, OMFANG OG PROBLEMER I ETNOGRAFIEN

Obligatorisk:

Mair, Lucy: *An Introduction to Social Anthropology*, London 1965 og

Bohannan, Paul: *Social Anthropology*, New York 1963, kap. 13–15, kan betraktes som kursets grunntekst, idet de gir et elementært utgangspunkt for den videre lesning.

Utfyllende:

Firth, R.: *Elements of Social Organization*, kap. I, II og VII, London 1951.

Linton, R.: *The Study of Man*, New York 1936.

Bennett, J. W. & Tumin, M. M.: *Some Cultural Imperatives in P. B.*

Hammond: *Cultural and Social Anthropology*. Selected readings. New York 1964.

2. ØKOLOGISK GRUNNLAG, ERVERVSTYPER OG SAMFUNNSTYPER JORDENS VIKTIGSTE KULTUROMRÅDER

Obligatorisk:

Forde, D. C.: *Habitat, Economy and Society*, London 1963.

Utfyllende:

Kroeber, A. L.: *Cultural and Natural Areas of Native North America*, Berkeley 1939, s. 1–8 og s. 20–28.

Kleivan, Helge: Økologisk endring i Labrador. *Naturen* 1962, nr. 4.

Barth, Fr.: Ecological Relationships og Ethnic Groups in Swat, North Pakistan. *American Anthropologist* 1956, s. 1079–1090.

Geertz, C.: *The Ecological Approach in Anthropology*. I

Agricultural Involution, Los Angeles, 1963.

Richards, A.: The Bemba, their Country and Diet i Ottenberg. *Cultures and Societies of Afrika*, New York 1960.

Det kreves av alle kjennskap til samekulturen, for eksempel gjennom kursorisk lesning av
Vorren & Manker: *Samekulturen*, Oslo 1959.

3. FAGETS HISTORIE OG PROBLEMATIKK

Obligatorisk:

Evans Pritchard, E. E.: *Social Anthropology*, London 1951.

Utfyllende:

Lowie, E. H.: *History of Ethnological Theory*, New York 1937.

Murdock, G. P. versus Firth, R. i *American Anthropologist*, vol. 53, 1951.

4. INSTITUSJONER

a. GENERELL INNFORING

Obligatorisk:

Radcliffe-Brown, A. R.: *Structure and Function in Primitive Society*, London 1952.

Radcliffe-Brown, A. R.: *Introduction to African Systems of Kinship and Marriage*, London 1950.

Utfyllende:

Mauss, M.: Essai sur le don, forme archaïque de l'échange. *L'Année Sociologique*, No. 5, Vol. I (1923-24). (Eng. overs. *The Gift*, London 1954.)

Mair, Lucy: *Primitive Government*, London 1962.

Durkheim, E.: *Les formes élémentaires de la vie religieuse*, Paris 1912. (Eng. overs. Illinois 1947).

Fortes, M.: The Structure of Unilineal Descent Groups. *American Anthropologist*, Vol. 55, s. 17-41, 1953 og i Ottenberg: *Cultures and Societies of Africa*, New York 1960.

Evans-Pritchard, E. E.: *The Institutions of Primitive Society*, Oxford 1951.

- Fallers, L. A. and Levy, M. J.: *The Family: Some Comparative Considerations*, i Hammond: *Cultural and Social Anthropology*. 1964.
- Firth, Raymond (ed.): *Man and Culture. An Evaluation of the Work of Bronislaw Malinowski*, London 1957.
- Srinivas, M. W. (ed.): *Radcliffe-Brown, Method in Social Anthropology*. Selected Essays, Chicago 1958.
- Gluckman, Max (ed.): *Order and Rebellion in Tribal Africa*. Collected Essays, London 1963.
- Gluckman, Max: *Politics, Law and Ritual in Tribal Society*, Oxford 1965.
- Leach, E. R. (ed.): *Aspects of Caste in South India, Ceylon and North-West Pakistan*, *Cambridge Papers in Social Anthropology* No. 2, 1960.
- Goody, Jack (ed.): *The Developmental Cycle of Domestic Groups* *Cambridge Papers in Social Anthropology*, No. 1, 1958.
- Dikkanen, Siri Lavik: *Sirma. Residence and Work Organisation in a Lappish-speaking Community*. Samiske Samlinger VIII, Oslo 1965.
- Haaland, Gunnar: *Økonomisk vekst og sosial forandring*, *Statsøkonomisk tidsskrift IV*, 1964.
- Swarty, M. J., Turner et al: *Political Anthropology*, Chicago 1966.

b. ENKELTE EMNER

En bok i hver av de fire følgende grupper er obligatorisk:

SLEKTSKAP

- Lewis, I. M.: *Marriage and the Family in Northern Somaliland Kampala: E. A. I. S. R.*, London 1962.
- Freedman, M.: *Chinese Family and Marriage in Singapore*, London 1957.
- Pehrson, R. N.: *The Bilateral Network of Social Relations in Konkama Lapp District*, Indiana 1957.
- Radcliffe-Brown, A. R.: *Social Organization of Australian Tribes. Oceania* No. 1, 1939.
- Arensberg, Conrad M. & Kimball, Solon T.: *Family and Community in Ireland*, Cambridge, Mass. 1948.
- Mayer, A.: *Caste and Kinship in Central India*, London 1960.

POLITIKK

- Lewis, I. M.: *A Pastoral Democracy*, London 1961.
Llewellyn, K. N. and Hoebel, E. A.: *The Cheyenne Way*, Oklahoma 1943.
Evans-Pritchard, E. E.: *The Nuer*, Oxford 1940.
Barnes, J. A.: *Politics in a Changing Society*, Oxford 1954.
Leach, E. R.: *Political Systems of Highland Burma*, London 1954.
Barth, Fredrik: *Political Leadership among the Swatt Pathans*, London 1959.
Bailey, F. G.: *Tribe, Caste, and Nation*, Manchester 1960.
Fallers, L. A.: *Bantu Bureaucracy*, Cambridge 1956.
Jayawardena, C.: *Conflict and Solidarity in a Guianese Plantation*, London 1963.

ØKONOMI

- Cancian, F.: *Economics and Prestige in a Maya Community*, Stanford 1959.
Gulliver, P. H.: *The Family Herds*, London 1955.
Malinowski, B.: *Argonauts of the Western Pacific*, London 1922.
Firth, R.: *Primitive Polynesian Economy*, London 1965.
Thompson, D. F.: *Economic Structure and Ceremonial Exchange in Arnhem Land*, Melbourne 1949.
Barth, Fredrik: *Nomads of South Persia. The Basseri Tribe of the Khamseh Confederacy*, Oslo 1961.
Codere, Helen: *Fighting with Property*, New York 1950.

RITUELT LIV

- Middleton, J.: *Lugbara Religion*, London 1960.
Kluckhohn, C.: *Navaho Witchcraft*. P-PMAAE XXII Cambridge, Mass. 1944.
Nadels, S. F.: *Nupe Religion*, London 1954.
Evans-Pritchard, E. E.: *Witchcraft, Oracles, and Magic among the Azande*, Oxford 1937.
Evans-Pritchard, E. E.: *Nuer Religion*, Oxford 1956.
Srinivas, M. N.: *Religion and Society among the Coorgs*, Oxford 1952.

Fortune, R. F.: *Sorcerers of Dobu. The Social Anthropology of the Dobu Islanders of the Western Pacific*, New York 1932.

Lienhardt, G.: *Divinity and Experience. The Religion of the Dinka*, Oxford 1961.

MELLOMFAG INNLEDNING

Første del av studiet som normalt omfatter to semestre er identisk med etnografi grunnfag. Annen del av studiet, normalt ett semester, omfatter mellomfagets særpensum.

For mellomfagets særpensum tilbys to alternativer, et kulturanthropologisk, og et sosialantropologisk. Begge alternativer tar sikte på å utvide studentens kjennskap til faget, både når det gjelder de teoretiske diskusjoner og etnografisk kunnskapsstoff. Hensikten med å tilby to alternativer er å gi studentene anledning til å velge mellom to grener av etnografien.

1. KULTURANTROPOLOGISK ALTERNATIV

Det kulturanthropologiske alternativ tar på bredt teoretisk grunnlag sikte på studiet av kulturell formvariasjon. Det krever forståelse av sammenhenger mellom de enkelte kulturelle ytringsformer, og av faktorer som fremmer eller hindrer kulturell endring. Kandidatene må ha innsikt i forskjellige synsmåter i studiet av disse fenomenene.

Det blir i den forbindelse også lagt vekt på kunnskaper om formers utbredelse i tid og rum, og om grunnleggende tekniske prosesser. Det kreves grundig kjennskap til de etnografiske samlinger, samtidig som disse selvsagt blir et viktig hjelpemiddel i studiet.

Pensum grupperer seg om følgende tre emneområder:

1. Teoretisk diskusjon.
2. Kulturhistorisk oversikt.
3. Teknikk, form og gjenstandsanalyse.

2. SOSIALANTROPOLOGISK ALTERNATIV

Det sosialantropologiske alternativ tar sikte på et dypere studium av sosial endring. Det kreves kjennskap til sosialantropologisk teori på dette felt og til empirisk materiale. Dessuten omfatter dette alternativ kjennskap til sentrale arbeider om etnografiens relevans for utviklingstiltak.

Pensum grupperer seg om tre emneområder:

1. Sosialantropologisk teori, med særlig henblikk på endringsprosessene i ikke-europeiske samfunn.
2. Empiriske studier av sosial, politisk og økonomisk endring.
3. Etnografiens relevans i utviklingsarbeid.

UNDERVISNING OG EKSAMEN

I den utstrekning lærerkapasiteten tillater blir utvalgte emner av mellomfagpensum gjennomgått. Men studenten forventes å kunne drive selvstudium. Det vil bli arrangert formelle kollokviegrupper med pensumgjennomgåelse. De studentene som velger det kulturanthropologiske alternativ, forventes å holde seg i kontakt med Etnografisk Museum hvor det også finnes et begrenset antall leseplasser.

Studentene kan i begrenset utstrekning, og etter samråd med faglærere legge opp andre verker enn dem som er nevnt i det følgende. Pensumliste godkjennes før oppmelding til eksamen. Eksamen kan avlegges hvert semester og består av en skriftlig prøve på 8 timer og muntlig eksaminasjon. Karakterene i grunnfagseksamen og mellomfagsprøven regnes sammen i forholdet 2 : 1 ved fastsettelse av den endelige mellomfagskarakter.

Mellomfagseksamen kan inngå som ledd i historisk-filosofisk embetseksamen, samfunnsvitenskapelig embetseksamen, og med karakteren laud kan faget brukes som støttefag for magistergrad i en rekke fag.

PENSA

) KULTURANTROPOLOGISK ALTERNATIV

a. TEORETISK DISKUSJON

Bacon, Elizabeth: A Preliminary Attempt to Determine the Culture Areas of Asia, *Southwestern Journal of Anthropology*. Vol. II 1946 s. 117–132.

Barth, Fredrik: Diffusjon – et tema i studiet av kulturelle prosesser i Arne Martin Klausen (red.): *Kultur og diffusjon*, 1961, s. 35–43.

Kroeber, A. L.: Culture Groupings in Asia, *Southw. Journ. of Anthr.* Vol. III 1947 s. 100–104 og i Kroeber: *The Nature of Culture*, 1952.

Lévi-Strauss, Claude: History and Anthropology i Lévi-Strauss: *Structural Anthropology*, 1968.

Nadel, S. F.: *The Foundations of Social Anthropology*, 1953.

Nicolaisen, J.: Diffusjons-Problemer i Arne Martin Klausen (red.): *Kultur og diffusjon*, 1961, s. 13–33.

Radcliffe-Brown, A. R.: *The Comparative Method in Social Anthropology*, J. R. A. I. LXXI, 1952 s. 15–22 og i R.-B.: *Method in Social Anthropology*, 1958, s. 108–29.

Sahlins, Marshall D.: Culture and Environment i Tax, Sol (ed.): *Horizons of Anthropology*, 1965.

Wolf, E. R.: The Study of Evolution I Tax, Sol (ed.): *Horizons of Anthropology*, 1965.

b. KULTURHISTORISK OVERSIKT

Linton, Ralph: *The Tree of Culture*, 1955.

3. TEKNIKK, FORM OG GJENSTANDSANALYSE

Boas, Franz: *Primitive Art*, 1927, s. 1–180. Invention, Boas and others: *General Anthropology*, 1938, kap. 4.

Frese, H. H.: *Anthropology and the Public: The Role of Museums*, 1960.

Leach, E.: Aesthetics. Kap. 3 i *The Institutions of Primitive Society*, 1959.

Leach, E.: Magical Hair i J. Middleton (ed.): *Myth and Cosmos*, 1967.

Lévi-Strauss, Claude: Split Representation in the Art of Asia and America i Lévi-Strauss: *Structural Anthropology*, 1968.

Lowie, H.: *An Introduction to Cultural Anthropology*, 1947.
Kap. 6, 7 og 8.

I samråd med faglæreren legges det også opp en monografi med hovedvekt på gjenstandsstudium. Valget av monografi bør skje med tanke på samlinger som finnes i Etnografisk Museum.

Som utfyllende lesning anbefales:

Birket-Smith, K.: *Kulturens Veje*, 1966–67.

Graebner, F.: *Methode der Ethnologie*, 1911. Ny utg. 1966.

Barnett, H. G.: *Innovation* 1953. Avsnittene Introduction og Appendix.

Nicolaisen, J., Nellemann, G., Kehler, S. (utg.): *Verdens Folkeslag*, 1968.

Gjessing, G., Johannessen, M.: *De Hundre År*. Kap. 1, 2 og 4.

2) SOSIALANTROPOLOGISK ALTERNATIV

a. SOSIALANTROPOLOGISK TEORI

Obligatorisk:

Barth, Fredrik: *Models of Social Organization*, London 1966.

Barth, Fredrik: *On the Study of Social Change*, *American Anthropologist*, 1967.

Barth, Fredrik: *The Role of The Entrepreneur in Social Change in Northern Norway*, Bergen–Oslo 1963.

Bohannon, P. & Dalton, G.: *Markets in Africa*, New York 1965. Innledningskapitlet.

Firth, R. (ed.): *Themes in Economic Anthropology*, London 1967, s. 1–26; 47–85.

Mitchell, C.: *Theoretical Orientations in African Urban Studies*, i Banton, M. (ed.): *The Social Anthropology of Complex Societies*, London 1966.

Mitchell, C.: *The Causes of Labour Migration i Migrant Labour in Africa South of The Sahara*, CCTA, Abidjan 1961.

Easton, David: *Political Anthropology i Biennial Review of Anthropology*, 1959, s. 226.

Weber, M.: *The Theory og Social and Economic Organization*, s. 324–340.

- Wallerstein, I.: *Social Change: The Colonial Situation*, New York 1966, s. 34–61; 251–264.
- Watson, W.: Migrant Labour and Detribalisation i *Migrant Labour in Africa South of The Sahara*, CCTA, Abidjan 1961.
- Gulliver, P. H. (ed.): *Tradition and Transition in East Africa*, London 1969, Utdrag.
- Wolf, E. R.: *Peasants*, New Jersey 1966.
- Geertz, C. (ed.): *Old Societies and New States*, New York 1963. Utdrag: E. Shils and Mckim Marriott.

Kursorisk:

- Worsley, P.: *The Third World*, London 1968.
- Spicer, E.: *Human Problems in Technological Change*, New York 1965.
- Scott, J. S.: Corruption in Developing Nations i *Comparative Studies in Society and History*, No. 3, 1969.
- Mitchell, C.: *The Kalela Dance. Rhodes Livingstone Papers*, No. 27, 1957.
- Erasmus, C.: *Man Takes Control*, Minneapolis 1961.
- Southall, A. (ed.): *Social Change in Modern Africa*, London 1963. Utdrag.

b. EMPIRISKE STUDIER

- Etter samråd med faglærerne skal et utvalg av følgende verker legges opp. Utvalget skal dekke de viktigste sidene ved samfunnsendringen og hentes fra minst to verdensdeler.
- Bailey, F. G.: *Tribe, Caste, and Nation*, Manchester 1960.
- Balandier, G.: *Sociologie Actuelle de l'Afrique Noire*, Paris 1963.
- Brox, Ottar: *Hva skjer i Nord-Norge?* Oslo 1966.
- Fraenkel, M.: *Tribe and Class in Monrovia*, London 1964.
- Geertz, C.: *Peddlers and Princes*, New York 1964.
- Hall, B. (ed.): *Tell Me, Josephine*, London 1964.
- Lloyd, P. (ed.): *The New Elites of Tropical Africa*, London 1966.
- Skolnik & Wadel: *Intermediate Adaptation in Newfoundland*. Fotokopi.
- Lawrence, P.: *Road Belong Cargo*, Manchester 1964.

- Long, N.: *Social Change and the Individual*, Manch. 1968.
- Leach, E. R.: *Educational Incentives in the Field of Technical Assistance*. Fotokopi.
- Klausen, Arne Martin: *Kerala Fishermen and the Indo-Norwegian Pilot Project*, Oslo 1968.
- Reining, C.: *The Zande Scheme*, Evanston 1966.
- Young, R. & Fosbrooke, H.: *Land and Politics among the Luguru*, London 1960.

KRIMINOLOGI

GRUNNFAG — MELLOMFAG — HOVEDFAG

Vedtatt av Det akademiske kollegium 12. september 1966
Med endringer 1970

INNLEDNING

Det er adgang til å avlegge eksamen i kriminologi grunnfag og mellomfag. Grunnfaget tar sikte på å gi en første innføring i generell kriminologi samt gjøre studentene kjent med hovedtrekkene i norsk kriminalitet og reaksjonene mot denne. Mellomfaget tar i tillegg til dette sikte på å gi adgang til en fordypelse på ett hovedområde.

Grunnfag og mellomfag i kriminologi er beregnet på flere forskjellige studentgrupper. Faget vil kanskje særlig kunne vise seg velegnet for studenter fra ett av samfunnsfagene som måtte ønske spesialkunnskaper om «avvikergupper» i samfunnet og samfunnets behandling av dem eller for studenter fra Det historisk-filosofiske fakultet som tar sikte på å bruke kunnskapene fra kriminologien som emneområde i senere undervisningsvirksomhet. Andre som kunne nyttiggjøre seg faget kommer fra etater som har med lovbrøttere og reaksjoner på lovbrudd å gjøre – som domstoler, politi og påtalemyndighet, fengselsvesen, behandlingsinstitusjoner og ettervernsorganer.

GRUNNFAG

Grunnfagsstudiet er beregnet til to semestres varighet.

Høstsemestrene gis det vanligvis undervisning i:

Kriminalsosiologi
hovedtyper av lovbrudd
kriminalrett og kriminalpolitikk I

Vårsemestrene gis det vanligvis undervisning i:

Reaksjonenes innhold og virkninger
kriminalrett og kriminalpolitikk II
fengselssosiologi
kriminalpsykologi/psykiatri

I tillegg kommer så annen undervisning som spesialseminarer, oppgavegjennomgåelser etc.

Undervisningen gis ved Institutt for kriminologi og strafferett ved Det juridiske fakultet, og det anbefales å benytte seg av undervisningstilbudet og å holde kontakt med Instituttet. Mye av stoffet som gjennomgås finnes bare i spredte og vanskelig tilgjengelige kilder. Det anbefales også sterkt å begynne på faget i høstsemestre. Undervisningen er lagt opp med sikte på at høstsemestrene er begynnersemestrene. Eksamen gis imidlertid hvert semester.

Til eksamen gis det to skriftlige prøver, hver på åtte timer, og en muntlig prøve.

STATARISK PENSUM

Nedenstående liste foreslås som pensum. Etter samråd med faglæreren kan det foretas enkelte endringer i listen.

1. GENERELL OVERSIKT

Christie, Nils: *Kriminalsociologi*, bind 1. Oslo 1965, 184 s.
Fotokopi.

Merton, Robert K. and Robert A. Nisbet: *Contemporary Social Problems*. Introduction, kap. 3 og Epilogue, New York 1961, 754 s.

2. LOVBRUDD OG LOVBRYTERE

Bergersen Lind, Brit: Skadede ofre for vold i Oslo. *Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskap*, årg. 57, 1969, s. 207–222.

Bratholm, Anders: 10 års diskusjon om ungdomskriminaliteten – et tilbakeblikk og noen synspunkter. *Lov og rett*, 7, 1962, s. 289–300.

Brun-Gulbrandsen, Sverre: *Kjønnsrolle og ungdomskriminalitet*. Oslo 1958. 200 s.

- Christie, Nils: *Vold i Norge*. Oslo 1970. Stensil.
- Christie, Nils, Johs. Andenæs and Sigurd Skirbekk: A Study of Self-Reported Crime. *Scandinavian Studies in Criminology*, Vol. 1. Oslo 1965, s. 86–117.
- Dressey, Donald: Underslageren og hans motiv. *Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab* årg. 53, 1965, s. 123–134.
- Dalgard, Odd Steffen: *Mangelfullt utviklede og varig svekkede sjelsevner*. Oslo 1969. Stensil.
- Edwardsen, Audun og Per Stangeland: *Den faktiske kriminalitet*. Oslo 1970. Stensil. 16 s. + tab.
- Halleck, Seymour L.: *Psychiatry and the Dilemmas of Crime*. New York 1967, 382 s. Kap. 1–14.
- Hauge- Ragnar: *Kriminalitet som ungdomsfenomen*. Oslo 1970. 198 s.
- Innstilling om Verneskolenes funksjon og målsetting fra Utvalget oppnevnt ved kgl. res. av 17. des. 1965*. Bergen 1968, 127 s. Kap. 5 og 10.2.
- Sutherland, Edwin H.: *White Collar Crime*. New York 1949, Kap. 3, 272 s.

3. LOVGRUNNLAGET

- Andenæs, Johs.: *Alminnelig strafferett*, s. 1–91, 249–75, 322–60, 369–463, 478–82. Oslo 1956. 544 s.
- Andenæs, Johs.: *Strafferett og straffeprosess*, Institutt for kriminologi og strafferett, 1964, 34 s. Stensil.

4. REAKSJONENE

- Andenæs, Johs.: *Almenprevensjonen – realitet eller illusjon?* *Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab*, 38 s, 1950, 103–130.
- Anttila, Inkeri: *Konservativ og radikal kriminalpolitikk i Norden*. *Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab*, 55, 1967, s. 237–251.
- Aubert Vilhelm: *Legal Justice and Mental Health*. *Psychiatry*, 21, 1958, s. 101–113, og i Aubert, Vilhelm: *The Hidden Society*, s. 55–82. New Jersey 1965, 351 s.
- Aubert, Vilhelm: *Avskrekking med omsorg*. *Kontrast*, nr. 11 1968, s. 11–39.

- Bondesson, Ulla: Argot Knowledge as an Indicator of Criminal Socialization. *Scandinavian Studies in Criminology*, Vol. II. Oslo 1968, s. 73–105.
- Christiansen, Karl Otto and Karen Berntsen: A Resocialization Experiment with Shortterm Offenders. *Scandinavian Studies in Criminology*, Vol. I. Oslo 1965, s. 35–54.
- Christie, Nils: *Tvangsarbeid og alkoholbruk*. Oslo 1960. 106 s.
- Christie, Nils: Reaksjonenes virkninger. *Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskap*, 49, 1961, s. 129–44.
- Christie, Nils: Edruelighetsnemnder. Analyse av en velferdslov. *Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskap* 52, 1964, s. 89–118.
- Christie, Nils: Noen kriminalpolitiske særforholdsreglers sosiologi. *Tidsskrift for samfunnsforskning* 1962, s. 28–48.
- Hauge, Ragnar: Tilsyn – problemer og muligheter. *Lov og Rett* 1968, s. 205–212.
- Hauge, Ragnar: Kriminalomsorgen i frihet – målsetting og muligheter. *Vernelagsnytt* årg. 13, 1969, s. 139–155.
- Mathiesen, Thomas: A Functional Equivalent to Inmate Cohesion, *Human Organization*, Vol. 27, nr. 2. Summer 1968, s. 117–24.
- Mathiesen, Thomas: Fengselsforskning. Forelesningsreferat i *Jussens venner*, bind 4, hefte 7, 1969.
- Sundin, Bertil: *Individ, institution, ideologi*. Stockholm 1970, 240 s.
- Sykes, Gresham M.: *The Society of Captives*. Princetown 1958, 144 s.
- Vedeler, Gerdt Henrik: *Behandling av asosialitet*. Oslo 1970. Stensil. 20 s.
- Wolf, Preben m. fl.: *Fængsler og fanger*. København 1969. 190 s.

KURSORISK PENSUM

- Aichorn, August: *Wayward Youth*, New York 1968. 241 s.
- Aubert, Vilhelm: *Straff og lagdeling*. Oslo 1963. Stensil 149 s.
- Brun-Gulbrandsen, Sverre og Brit Bergersen Lind: *Marihuana og hasjissj*. Oslo 1970. 90 s.
- Bødal, Kåre: *Fra arbeidsskole til ungdomsfengsel*. Oslo 1969. 225 s.

- Dalgard, Odd Steffen (red.): *Dømt til sikring*. Oslo 1970
144 s. s. 9–30 og 138–141.
- Galtung, Johan: *Fengselssamfunnet*. Oslo 1959. 253 s.
- Hauge, Ragnar: *Gjengkriminalitet og ungdomskulturer*. Oslo
1968, 187 s. Kap. 1–3, 183 s.
- Hauge, Ragnar: *Kriminalomsorg i frihet – Forskning og
forskningsresultater*. Oslo 1970, 64 s.
- Thorsrud, Anne Marit (red.): *Fangeliv. En antologi av inn-
satte*. Oslo 1969. 138 s.

Det forutsettes at studentene har kjennskap til løpende norsk kriminalstatistikk publisert av Statistisk Sentralbyrå: Kriminalstatistikk I (Politistatistikk), Kriminalstatistikk II (Reaksjonsstatistikk), Kriminalstatistikk III (Fengselsstatistikk) og Kriminalstatistikk IV (Tilbakefallsstatistikk).

MELLOMFAG

De to første semestre av mellomfaget er identiske med grunnfaget. Mellomfagskandidatene kan velge om de vil avlegge grunnfagseksamen eller ikke, men bør følge grunnfagsundervisningen. Mellomfagsstudiets annen del tar vanligvis ett semester. Dette semesteret skal først og fremst gi adgang til fordypelse innen ett spesialområde. Pensum blir her i hvert enkelt tilfelle satt opp i samråd med faglæreren.

For å hjelpe studenten i valget, er det satt opp følgende eksempelsamling av hovedområder:

- avvik og sosial kontroll
- lovbrudd og lovbrøyttere
- reaksjonssystemet
- institusjonssamfunnet
- reaksjonenes virkninger
- ungdomsatferd
- alkohol og stoffbruk.

Til hvert av disse hovedområder er det utarbeidet en litteraturliste som studentene kan velge fra. Det er imidlertid ikke noe i veien for å velge helt andre hovedområder eller annen litteratur til hovedområdene. Derimot anbefales det

ikke å velge litt fra hvert av feltene, noe som vil motvirke mulighetene for fordypelse. I tillegg til lesningen kreves det at kandidaten legger fram en selvstendig oppgave av omfang som en seminarinnledning. Mellomfagseksamen kan også tas ved at kandidaten skriver en semesteroppgave over selvvalgt emne i stedet for skriftlig eksamen. Denne siste ordning er blitt den vanligste.

Før kandidaten sender inn sin eksamensmelding, skal hans pensumliste godkjennes av faglæreren. Kandidaten gir beskjed om hvilken eksamensform han velger samtidig som han sender inn eksamensmelding.

EKSAMENSFORMER

- A. En skriftlig prøve på åtte timer og en muntlig med eksaminasjon i den del av pensum som går ut over grunnfagspensum. Grunnfagskarakteren innregnes i den endelige karakter for mellomfagseksamen i forholdet 2 : 1.
- B. Tre skriftlige prøver hver på åtte timer og en muntlig prøve. Selv om grunnfagseksamen er avlagt tidligere, regnes den ikke med i mellomfagseksamen avlagt etter eksamensform B.
- C. En skriftlig prøve som består av en semesteroppgave over selvvalgt emne, godkjent av en av faglærerne, samt en muntlig prøve. Oppgaven leveres inn senest en måned før muntlig eksamen. Muntlig prøve består av eksaminasjon innenfor kandidatens pensumliste. Utgangspunktet for eksaminasjonen oppgis noen timer i forveien. Kandidaten kan også eksamineres i sin semesteroppgave. Ved karaktersetting teller her muntlig og skriftlig prøve likt. Grunnfagskarakteren innregnes i den endelige karakter for mellomfagseksamen i forholdet 2 : 1.

HOVEDFAG

Det er åpnet adgang til å avholde hovedfagseksamen i kriminologi under Samfunnsvitenskapelig embetseksamen. Studieplan er under utarbeidelse og vil sannsynligvis foreligge i begynnelsen av høstsemesteret 1971.

OFFENTLIG RETT

GRUNNFAG — MELLOMFAG

Vedtatt av Det akademiske kollegium 13. juni 1969

INNLEDNING

Det er høve til å avlegge eksamen i offentlig rett grunnfag og mellomfag. Grunnfaget skal gi innføring i forfatningsrett, forvaltningsrett og kommunalrett. Mellomfaget skal i tillegg gi høve til mer inngående studier på ett hovedområde.

Grunnfag og mellomfag i offentlig rett er særlig beregnet på studenter fra Det samfunnsvitenskapelige fakultet som måtte ønske spesialkunnskaper om de rettsregler som gjelder for den offentlige forvaltning. Det er imidlertid også åpent for studenter fra Det historisk-filosofiske fakultet som måtte ta sikte på å bruke kunnskapene om offentlig rett som emneområde for senere undervisning.

GRUNNFAG

Grunnfagstudiet er beregnet å ta to semestre. Nye grunnfagforelesninger begynner hver høst. Eksamen holdes hvert semester. Til eksamen gis det to skriftlige prøver, hver på åtte timer, og en muntlig prøve. Før kandidaten sender inn sin eksamensmelding, skal hans pensumsliste godkjennes av faglæreren.

PENSUM

Følgende liste foreslås som pensum.

Etter samråd med faglæreren kan det gjøres enkelte endringer i listen.

- Andenæs, Johs.: *Statsforfatningen i Norge*, Oslo 1962, 363 s.
- Aubert, Vilhelm: *Retts sosiologi*, Oslo 1967, s. 11–84 og s. 180–209, 104 s.
- Aubert, Vilhelm: *Priskontroll og rasjonering*. 1949, 92 s. Stensil.
- Aubert, Vilhelm og Eckhoff, Torstein: *Retten og menneskene*. Sak og samfunn, Bergen 1953, 48 s.
- Eckhoff, Torstein: Juridisk metode, *Jussens Venner* 1968 bind 2, s. 133–65, også inntatt i artikkelsamlingen *Statsrettslige emner*, Oslo 1969, 33 s.
- Eckhoff, Torstein: Domstolkontrollen med forvaltningen i Norge. Inntatt i *Rettfærdighet og rettssikkerhet*, Oslo 1966, s. 357–83, og utgitt som særtrykk, 27 s.
- Eckhoff, Torstein: Omgjøring av forvaltningsvedtak. Forelesningsreferat *Jussens Venner*, bind 4, hefte 9. 1969, 17 s.
- Engh, Arnljot: *Kommunal forvaltning*, Oslo 1968, s. 9–176, 168 s.
- Frihagen, Arvid: *Lærebok i forvaltningsrett*, Del I, Oslo 1968, 208 s.
- Frihagen, Arvid: *Forvaltningsrett*, Del II, 2. reviderte utgave, Oslo 1969, 149 s.
- Frihagen, Arvid: *Offentlighetsloven*. *Jussens Venner*, bind V, hefte 8/9, 1970, 19 s.
- Gjelsvik, Nikolaus: *Innledning i rettsstudiet*, Oslo 1968, s. 1–136.
- Knophs oversikt over Norges rett* ved Birger Stuevold Lassen og Knut S. Selmer, 5. utg. Oslo 1969, s. 1–36, s. 59–110 og s. 588–718, tilsammen 217 s.
- Schei, Andreas: *Ombudsmannsordningen og virksomheten i det første arbeidsår*, *Lov og Rett* 1964, s. 275–81, også inntatt i artikkelsamlingen *Statsrettslige emner*, Oslo 1969, 6 s.
- Tofte, Einar: *Valgordningen* (bare hovedpunktene), Oslo 1969, 150 s.
- Wilberg, Ingeborg: Om parlamentarisme og ministeransvarlighet, *Nordisk administrativt tidsskrift* 1962, s. 223–47, også inntatt i artikkelsamlingen *Statsrettslige emner*, Oslo 1969, 25 s.
- Til sammen ca. 1700 sider.

MELLOMFAG

De to første semestrene av mellomfaget er identiske med grunnfaget. Mellomfagskandidatene kan velge om de vil avlegge grunnfagseksamen eller ikke, men bør følge grunnfagsundervisningen. Mellomfagstudiets annen del tar vanligvis ett semester. Dette semesteret skal først og fremst gi adgang til fordypelse innen ett av hovedområdene for grunnfaget, eller eventuelt fra andre offentlige fag, så som folkerett, skatterett eller trygderett. Pensum blir her i hvert enkelt tilfelle satt opp i samråd med faglæreren. Det kreves at kandidaten legger fram en selvstendig oppgave av omfang som en seminarinnledning. Mellomfagseksamen holdes hvert semester, men undervisning kan bare påregnes i høstsemestrene.

Før kandidaten sender inn sin eksamensmelding, skal hans pensumliste godkjennes av faglæreren. Mellomfagseksamen kan avlegges på en av de to måter som er nevnt nedenfor. Kandidaten skal si fra om hvilken han velger samtidig med at han sender inn eksamensmelding.

EKSAMENSFORM

- A. En skriftlig prøve på åtte timer og en muntlig eksaminasjon i den del av pensum som går ut over grunnfagspensum. Grunnfagskarakteren innregnes i den endelige karakter for mellomfagseksamen i forholdet 2 : 1.
- B. Tre skriftlige prøver hver på åtte timer og en muntlig prøve. Selv om grunnfagseksamen er avlagt tidligere, regnes den ikke med i mellomfagseksamen avlagt etter eksamensform B.

PEDAGOGIKK

GRUNNFAG — MELLOMFAG — HOVEDFAG

Vedtatt av Det akademiske kollegium 10. mai 1957
og 7. oktober 1959. Revidert 1967, 1969 og 1971

INNLEDNING

Grunnfagsstudiet i pedagogikk er fra høsten 1967 samordnet med studiet til første avdeling av pedagogisk embetseksamen, slik at undervisningen og prøveordningen er den samme som for første avdeling av denne eksamen. I henhold til skriv fra universitetsdirektøren av 29/6-67 er det angående dette bestemt følgende: «Beståtte prøver svarende til emneprøvene ved første avdeling av pedagogisk embetseksamen godkjennes som grunnfagseksamen i pedagogikk.»

Grunnfaget omfatter følgende emneenheter:

1. Pedagogisk psykologi med allmennpsykologisk innføring.
 2. Målingsmetoder og statistikk.
 3. Pedagogisk samtidshistorie.
 4. Barne- og ungdomspsykologi.
 5. Didaktikk med undervisnings- og oppdragelsesteori.
- Den normale studietid for grunnfag regnes å være ett år.

UNDERVISNING

Undervisningen for grunnfag strekker seg over to semestre. I denne undervisningen vil viktige deler av pensumstoffet bli gjennomgått og behandlet. Det skjelnes mellom forelesninger, gruppetimer, demonstrasjoner og øvinger. Det anbefales at studentene deltar aktivt, slik at lesning og studium omkring de ulike problemer så vidt mulig foregår parallelt med deres behandling i kursene. Det anbefales også at studentene

danner kollokviegrupper til gjennomgåing og drøfting av fagstoffet.

Under emneenhet Pe 2, Målingsmetoder og statistikk, inngår det obligatoriske demonstrasjoner og øvinger. *Fra og med vårsemestret 1972 er fristen for påmelding til disse for høstsemesteret 15. juni, og for vårsemesteret 15. november.*

PENSUM

Pensum for de forskjellige emneenheter er angitt i det følgende. Hvis en kandidat på grunn av særlige forhold har fått instituttets tillatelse til å foreta utskiftninger i den oppførte litteratur, må han opplyse om dette sammen med sin oppmelding til eksamen.

GRUNNFAG

(Utgjør også pensum til første avdeling av pedagogisk embetseksamen.)

PE 1. PEDAGOGISK PSYKOLOGI MED ALLMENNPSYKOLOGISK INNFØRING

Hilgard, E. R. and Atkinson, R. C.: *Introduction to psychology*, 4th. edition, New York 1967, kap. 1, 5–14 og 17–23.
Cronbach, L. J.: *Educational Psychology*, 2nd. edition, New York 1963, kap. 1–5.

PE 2. MÅLINGSMETODER OG STATISTIKK

Edwards, A. L.: *Statistical analysis*, New York 1969, kap. 1–11, 13, 15 og 16.
Anastasi, A.: *Psychological Testing*, New York 1968, kap. 1–5, 7–8, 10, 13, 15, kap. 17 s. 451–465 og kap. 20 s. 536–543.
Sandven, J.: Det teoretiske og metodiske grunnlag for modenhetsprøving. *Pedagogisk Forskning* 1962, s. 147–168.

PE 3. PEDAGOGISK SAMTIDSHISTORIE

Myhre, Reidar: *Pedagogisk idéhistorie*, Oslo 1964, s. 334–452.
Sandven, J.: *Pedagogisk idébrytning i USA*, Oslo 1949, kap. 2.
Høigård, E. og Ruge, H.: *Den norske skoles historie*, Oslo 1963, s. 233–358.

- Telhaug, A.: *Den niårige skole og differensieringsproblemet*, Oslo 1970.
- Forarbeid til Normalplan for grunnskole*, s. 10–109. Oslo 1970.
- Tilråding om reform av gymnaset frå Utvalet til å vurdere reform av fagleg innhald og indre oppbygning i gymnaset*. Oslo 1967, s. 46–70 og s. 87–93.
- Innstilling I om det videregående skoleverket fra skolekomiteén av 1965*, Oslo 1967, s. 38–68.
- Innstilling nr. 5 fra Komiteén til å utrede spørsmål om videre-utdanning for artianere og andre med tilsvarende utdanning*, Oslo 1970, s. 9–43.
- Unesco Bulletin*, No. 3, 1969. Perspectives in life-long education.
- Lindbekk, Tore: Utdannelse. I N. R. Ramsøy (red): *Det norske samfunn*, Oslo 1968, s. 184–225.

PE 4. BARNE- OG UNGDOMSPSYKOLOGI

- Garrison, K. C. et al.: *The Psychology of Childhood*, N. Y. 1967.
- Jersild, A. T.: *The Psychology of Adolescence*, N. Y. 1963.

PE 5. DIDAKTIKK MED UNDERVISNINGS- OG OPPDRAGELSESTEORI

- Cronbach, L. J.: *Educational Psychology*, New York 1962, kap. 8–18.
- Bruner, J.: *The Process of Education*, Cambridge 1960.
 Eller den norske versjonen.
- Sandven, J.: *Pedagogisk idébrytning i USA*, Oslo 1949, kap. 4 og 5.
- Sandven, J.: *Oppdragelse og vekst*, Oslo 1966, s. 11–55 og 68–77.
- Cornelius, H.: *AV-midler og metoder*. København 1967.
- Ålvik, T.: *Undervisningslære*. København 1970, s. 19–89 og s. 157–204.
- Trumpkommittén: *Variierende klasstorlek och lagundervisning*, Stockholm 1964, s. 1–123.

EKSAMEN

Prøvene til grunnfagseksamen er de samme som prøvene til første avdeling av pedagogisk embetseksamen. Det er fem skriftlige prøver, én for hver av de fem emnehetene.

Hver prøve varer 4 timer, og kan omfatte én oppgave av essaytype samt besvarelse av et utvalg mindre oppgaver, som kan variere i antall og form for de ulike emneenheter. Prøvene teller likt, og den endelige grunnfagskarakteren er det aritmetiske gjennomsnitt for de fem prøvene.¹⁾

En kan ta alle emneenheter til grunnfag under ett. Det er også mulig å dele emneprøvene på flere semestre. Hvis dette gjøres, anbefaler instituttet at Pe 5 – Didaktikk med undervisnings- og oppdragelsesteori – tas siste semester.

Før melding til siste prøve under grunnfag må kandidaten ha bestått examen philosophicum.

Det blir avholdt prøver i alle fem emneenheter hvert semester.

Det gjøres oppmerksom på at grunnfag etter ny ordning med karakteren 2,5 eller bedre kan godkjennes som grunnlag for opptak til annen avdeling til pedagogisk embetseksamen. Grunnfagseksamen etter gammel ordning når karakteren er 2,3 eller bedre kan godkjennes som grunnlag for opptak på annen avdeling til pedagogisk embetseksamen. I begge tilfelle er det en forutsetning at de øvrige betingelsene for opptak på studiet til pedagogisk embetseksamen er oppfylt (se side 85 og 90).

MELLOMFAG

INNLEDNING

Mellomfagsstudiet er fra høsten 1967 samordnet med studiet til første avdeling og annen avdeling av pedagogisk embetseksamen. I henhold til skriv fra universitetsdirektøren av 29/6-67 er det bestemt følgende:

«Beståtte prøver svarende til emneprøvene ved første avdeling og to av emneprøvene ved annen avdeling av pedagogisk embetseksamen godkjennes som mellomfagseksamen i pedagogikk.»

I tillegg til de fem emneenheter som utgjør grunnfaget,

¹⁾ På Pe 1, Pe 3, Pe 4 og Pe 5 har essayoppgaven ved bedømmelsen veid med omkring $\frac{2}{3}$, og småoppgavene med omkring $\frac{1}{3}$. På Pe 2 har småoppgavene veid med omkring $\frac{2}{3}$ og essayoppgaven med omkring $\frac{1}{3}$.

består således mellomfaget av to av annen avdelings fire emneenheter. Disse emneenheter er:

Pe 6 Utviklingsteori med differensial- og personlighetspsykologi.

Pe 7 Pedagogisk sosiologi, komparativ pedagogikk og pedagogisk historie.

Den normale studietid for mellomfag er 1½ år.

UNDERVISNING

Undervisningen for mellomfaget er i de to første semestrene den samme som for grunnfaget. De demonstrasjoner og øvinger som er obligatoriske til grunnfag, er også obligatoriske for dem som skal ta mellomfag. I tredje semester følger de studerende undervisningen innenfor de to ovennevnte emneenheter til annen avdeling. Opplysning om fristen for påmelding til den obligatoriske undervisningen og til øvrige gruppetimer, gis i forelesningskatalogen.

PENSUM

Hele det pensum som hører med til grunnfag, dvs. 1. avd.-pensum, inngår i mellomfaget. I tillegg kommer pensum innenfor emneenheter Pe 6 og Pe 7 til annen avdeling.

PE 6. UTVIKLINGSTEORI MED DIFFERENSIAL- OG PERSONLIGHETS-PSYKOLOGI

Baldwin, A.: *Theories of child development*, New York 1967, kap. 3-6, 9-16 og 18.

Ausubel, D. P.: *Theory and problems of adolescent development*, New York 1954, kap. 2, 7, 8, 12 og 15.

White, R. W.: *The abnormal personality*, New York 1964, kap. 3-7.

PE 7. PEDAGOGISK SOSIOLOGI, KOMPARATIV PEDAGOGIKK OG PEDAGOGISK HISTORIE

Grue-Sørensen, K.: *Opdragelsens historie, II*, København 1966.

Grue-Sørensen, K.: *Oppdragelsens historie, III*, København 1966, s. 9-195.

Brubacher, J. S.: *A History of the Problems of Education*, New York 1966, kap. 5, 7-10.

- Høigård, E. og Ruge, H.: *Den norske skoles historie*, Oslo 1963, s. 76-233.
- Kazamias, A. M. and Massialas, B. G.: *Traditions and Change in Education. A Comparative Study*, Englewood 1965.
- Banks, O.: *A Sociology of Education*, London 1968.
- Grue-Sørensen, K.: Nogle overvejelser vedrørende komparativ pedagogikk, *Pedagogisk Forskning*, 1962.
- Rand, P.: Komparativ pedagogikk som forskningsdisiplin. *Pedagogisk forskning*, 1964.

EKSAMEN

Prøvene til mellomfagseksamen er de samme som prøvene til første avdeling av pedagogisk embetseksamen samt to av prøvene til annen avdeling av denne eksamen. Eksamen består dermed av fem skriftlige prøver, én for hver av de fem emneenheterne til første avdeling (grunnfaget), pluss to skriftlige prøver, én for hver av de to emneenheterne til annen avdeling. Hver av de fem førstnevnte prøver varer 4 timer og teller hver med $\frac{4}{30}$, og hver av de to sistnevnte prøver varer 5 timer og teller hver med $\frac{5}{30}$. «Hver prøve varer 5 timer, og kan omfatte én oppgave av essaytype samt besvarelse av et utvalg mindre oppgaver, som kan variere i antall og form for de ulike emneenheter.»

En kan ta alle emneenheterne til mellomfag under ett. Deler en emneprøvene over flere semestre, står en fritt med hensyn til i hvilken rekkefølge emneenheterne tas.

Før melding til siste prøve under grunnfag må kandidaten ha bestått examen philosophicum.

Det blir avholdt prøver i alle syv emneenheter hvert semester.

HOVEDFAG

INNLEDNING

Hovedfaget skiller seg fra grunnfaget og mellomfaget ved at det stilles strengere krav til vitenskapelig innsikt og modenhet i faget. Hovedfagsstudiet skal gi en faglig utdanning som nivåmessig er på linje med 2. og 3. avdeling av

studiet til pedagogisk embetseksamen. Det er regnet med at studietiden til hovedfag normalt skal svare til 1 ½ år etter avsluttet mellomfagseksamen. 2/3 av denne tiden nyttes til arbeid med hovedoppgaven, som bygger på en selvstendig undersøkning av et nærmere avgrenset problem innenfor et av hovedområdene i faget. Studentene velger selv emnet for sin undersøkning. Men emnevalget og opplegget bør drøftes med én eller flere av de faste lærerne i faget før det videre arbeid settes i gang. Hovedoppgaven skal vise at kandidaten har innsikt i vitenskapelig-pedagogiske metoder og selv kan bruke dem. Innenfor det område hvor han velger emnet for sin hovedoppgave, må han orientere seg grundig. Litteratur som er lagt opp ved grunnfag eller mellomfag, kan ikke gå inn i hovedfagspensum.

Man gjør oppmerksom på at pedagogikkstuderende som ønsker å ta pedagogisk embetseksamen, må gjennomgå de studier og avlegge de eksamener som er foreskrevet i lov og reglement for denne eksamen. Pedagogikk hovedfag er ikke identisk med 2. og 3. avdeling av pedagogisk embetseksamen, og gir etter gjeldende bestemmelser ikke adgang til 4. avdeling av pedagogisk embetseksamen.

MÅL FOR HOVEDFAGSSTUDIET I PEDAGOGIKK

Med utgangspunkt i fullført mellomfagseksamen skal hovedfagsstudiet:

- I. Lede studenten inn i en faglig videreutvikling.
Dette innebærer bl. a. :
 - a. At studenten skal få anledning til å danne seg en selvstendig og kritisk begrunnet oppfatning av teoretisk- og praktiskpedagogiske problemer med grunnlag i faglitteratur, undervisning og egen observasjon.
 - b. At studenten skal få innsikt i vitenskapelig tenkning og metode.
 - c. At studenten selvstendig får anvende vitenskapelig tenkning og metode i forbindelse med et forskningsarbeid (hovedoppgave).

II. Forberede for akademiske yrkesfunksjoner i samfunnet hvor fagligpedagogisk innsikt er nødvendig.

Herunder kan nevnes følgende eksempler:

- a. Undervisning i pedagogikk (f. eks. i lærerskolen).
- b. Rådgivning i folkeskolen, gymnaset og andre videregående skoler.
- c. Metodisk utviklingsarbeid i tilknytning til de fagområder hvor kandidaten har sin øvrige utdannelse.
- d. Pedagogisk konsulentvirksomhet i skoleverket, voksenopplæring, forlag, presse, kringkasting, yrkesopplæring etc.
- e. Undervisningslederoppgaver i forbindelse med personalopplæring og personalforvaltning i bedriftslivet.

UNDERVISNING

Det blir holdt forelesningsrekker, seminarer og kurser beregnet spesielt for viderekomne studenter i faget. Særlig nevnes kurs til innføring i vitenskapelig-pedagogisk metode, som vil være til hjelp i arbeidet med hovedoppgaven. Det vises for øvrig til den meddelelse om undervisning som blir gitt i forelesningskatalogen.

PENSUM

Pensum splittes opp i to deler som gjøres til gjenstand for separat prøving etter det mønster som er trukket opp for 2. avdeling av pedagogisk embetseksamen.

1. Undersøkningsmetodikk og forskningsorientering (det nåværende Pe 9).
2. Valg mellom tre alternative pensumopplegg: Pe 8A (det nåværende Pe 8), Pe 8B og Pe 8C.

PE 8 A. LÆRINGSTEORI, LÆREPROGRAM- UNDERVISNINGSTEORI

Hilgard, E. R. and Bower, G. H.: *Theories of learning*, 3 ed. New York 1966. Kap. 2-8.

The Sixty-third Yearbook of the National Society for the Study of Education: Theories of learning and Instruction, Chicago 1964. Kap. 4, 6, 11, 13, 15-17.

- The Sixty-sixth Yearbook of the National Society for the Study of Education: The Educationally Retarded and Disadvantaged*, Chicago 1967. Kap. 5, 7–10 og 16.
- Taba, H.: *Curriculum Development. Theory and Practice*, New York 1962. Kap. 12–14, 17–22.
- Brubacher, J. S.: *Modern Philosophies of Education*, 5.ed. New York 1962. Kap. 14 og 15.

NYTT PENSUM

PE 8 B. RÅDGIVNING

- Steffire, B. (ed.): *Theories of counseling*, New York 1965, kap. 1–5 og 8.
- White, R. W.: *The abnormal personality*, New York 1969, kap. 8–13 og 16.
- Tyler, L. E.: *The work of the counselor*, New York 1969, kap 1–5, 8–12 og 14.
- Rogers, C. R.: *Client-centered Therapy*. Boston 1951, kap. 1–5 og 9.
- Vormeland, O.: *Pedagogisk-psykologisk rådgivning i skolen*, Oslo 1963.
- Holland, J. L.: *The Psychology of Vocational Choice*. 1966.

Følgende artikler fra

- Peters, H. J. C. og Hansen, J. (eds.): Vocational guidance and career development. *Selected readings*. New York 1966:
- Ginzberg, E.: Toward a theory of occupational choice.
- Super, D. E.: A theory of vocational development.
- Roe, A.: Early determinants of vocational choice.
- Tiedeman, D. V.: Decision and vocational development: *A paradigm and its implications*.
- Blau, P. M. et. al.: Occupational choice: *A conceptual framework*.
- Bordin, E. S. et. al.: An articulated framework for vocational development.
- Wrenn, C. G.: What has happened to vocational counseling in our schools?
- O'Hara, R. P.: The roots of careers.

Super, D. E.: Consistency and wisdom of vocational preference as indices of vocational maturity in the ninth grade.

Powell, M. og Bloom, V.: Development of and reasons for vocational choices of adolescents through the high school years.

Nichols, R. C.: Career decisions of very able students.

Ausubel, D. P.: *Theory and problems of adolescent development*. New York 1954, kap. 14.

PE 8 C. LÆREPLANTEORI

Bellack, Arno A.: *Theory and research in teaching*, New York 1967.

Taba, Hilda: *Curriculum Development*, New York 1962, kap. 12–14 og 17–22.

Saylor, J. G. og Alexander, W. M.: *Curriculum planning for modern schools*, New York 1966. Part 3: The bases for curriculum planning.

Yates, Alfred: *Grouping in education*, Uppsala 1966, s. 19–170.

Sandven, Johs.: *Oppdragelse og vekst*, Oslo 1966, s. 43–88 og 144–203.

Sjöstrand, W.: *Pedagogiska grundproblem*, Uppsala 1968, s. 181–197 og 239–280.

Wynne, J. P.: *Theories of education*, New York 1964, s. 187–260 og 393–425.

Brubacher, J. S.: *Modern philosophies of education*, New York 1970. 4. utg., kap. 3–5, 8 og 16–17.

Wallin, E. (red.): *Undervisning – kunst eller teknik?* Stockholm 1969.

Schueler, Herbert og Lesser: *Teacher education and the new media*, Washington 1967.

Dahllöf, U. og Wallin, E. (red.): *Läromedelforskning och undervisningsplanering*, Göteborg 1969, kap. 1,3, 6–7 ,9, 12–14.

PE 9 UNDERSØKINGSMETODIKK OG FORSIKRINGSORIENTERING

Kerlinger, Fred N.: *Foundations of Behavioral Research*, New York, 1966, kap. 1–4, 6–7, 15–35.

Ferguson, G. A.: *Statistical Analysis in Psychology and Education*, New York 1966, kap. 1, 8–11, 13, 16–19 og 23.
Clausen, H. P.: *Hvad er historie?* København 1963, s. 44–153.

EKSAMEN

Hovedfagseksamen består av en vitenskapelig undersøkelse og 2 skriftlige prøver, en for hver av de emneenheter som legges opp. Hver prøve varer 5 timer, og kan omfatte én oppgave av essaytype samt besvarelse av et utvalg mindre oppgaver, som kan variere i antall og form for de ulike emneenheter. En forutsetter at eksamen på Pe 9 – Undersøkningsmetodikk og forskningsorientering – ordinært skal være bestått før studentene oppnår rett til veiledning i hovedoppgavearbeidet. Det kan gis dispensasjon fra denne regel når særlige grunner taler for det. En stilles fritt med hensyn til når en vil avlegge eksamen i den valgfrie emneenheten. Hovedoppgaven blir dog ikke bedømt før en har avlagt eksamen i begge emneenheterne.

Det er ikke satt noen bestemt frist for innlevering av hovedoppgave. Oppgaven skal til vanlig være evaluert innen to måneder regnet fra innleveringsdato, tiden mellom semestrene (15. juni–1. september, 20. desember–15. januar) ikke medregnet.

Karakteren til hovedfagseksamen som del av samfunnsvitenskapelig embetseksamen vil fremkomme ved at summen av karakterene, med vektall 6 for mellomfag, med vektall 1 for hver av de to prøver og med vektall 4 for hovedoppgaven, divideres på 12.

ORIENTERING OM INNMELDING TIL STUDIET I PEDAGOGIKK

1. Alle som skal starte pedagogikkstudier ved Pedagogisk forskningsinstitutt, uansett hvilken eksamen i pedagogikk de sikter mot, skal innlevere «Innmeldingsskjema for pedagogikkstuderende». Det er ingen spesiell frist for innmeldingen, men den bør skje i god tid før semestrets begynnelse.

2. Søknad om opptak på studiet til pedagogisk embetseksamen skjer på spesielt skjema, som innleveres i to eksemplarer ved siden av ovennevnte innmeldingsskjema. Søknaden bør sendes i god tid før semestrets begynnelse.
 3. Alle pedagogikkstudenter skal hvert semester de studerer ved instituttet fylle ut «Semesterkort», som innleveres like etter at semestret har startet.
 4. Semesteravgiften må betales ved universitetets ekspedisjonskontor ved begynnelsen av hvert semester. Uten gyldig studiekort har man ikke adgang til undervisningen eller lesesalene.
- NB! Alle skjema fås ved henvendelse til Pedagogisk forskningsinstitutt og innleveres samme sted.

OPPMELDING TIL EKSAMEN

Oppmelding til alle emneprøver og eksamener i pedagogikk skjer på spesielt skjema ved universitetets ekspedisjonskontor og ikke ved instituttet. Med oppmeldingen skal følge pensummelding. Gyldig studiekort må framvises ved oppmeldingen. Fristen for oppmelding er vanligvis i begynnelsen av mars i vårsemestret og i slutten av september i høstsemestret. Fristen kunngjøres i forelesningskatalogen.

PSYKOLOGI

GRUNNFAG

Vedtatt av Det akademiske kollegium 27. mai 1966 og 1970

MÅLSETTING

Studiet tar sikte på å gi studentene en første innføring i den psykologiske vitenskap. De som vil underkaste seg embets-eksamen i psykologi må først ha bestått grunnfagseksamen i psykologi med ikke dårligere karakter enn *Laudabilis*. Grunnfagseksamen i psykologi kan også inngå i en fagkrets som fører fram til cand. philol. eller cand. mag.-eksamen ved Det historisk-filosofiske fakultet. Ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet gir denne eksamen vekttall 20.

Studiet egner seg videre som støttedisciplin for magistergradsstuderende med en vitenskapelig avhandling som forutsetter et visst kjennskap til psykologisk teori og metoder.

Grunnfagseksamen alene vil derimot ikke kunne kvalifisere for praktisk-psykologisk arbeid eller yrkesutøvelse.

KRAV TIL STUDIET

Studiet tar sikte på å gi et elementært kjennskap til og en forståelse av den moderne psykologi. Dette omfatter en innføring i psykologisk tenkemåte og et kjennskap til vesentlige forskningsresultater, metodeproblemer og teorier.

UNDERSVISING

Undervisning vil bli gitt ved forelesninger og seminarer. Studentene kan ikke gjøre regning med at alle deler av pensum vil bli gjennomgått i undervisningen. Derfor må studentene legge opp sin egen leseplan. Studentene anbefales

å følge undervisningen da denne tar sikte på å lette tilegnelsen av pensum ved en utdyping av sentrale problemer innen dette.

Nedenfor er ført opp den litteratur som er å betrakte som pensum. Studentene bør likevel ikke begrense sin lesning til bare dette pensum. Ved supplerende lesning kan de få økt forståelse og utdyping av pensumskunnskapene. Ved eksamen vil oppgavene bli gitt slik at de kan besvares på grunnlag av pensum.

I samråd med faglæreren og med Seksjonens samtykke kan enkelte pensumbøker byttes ut med andre bøker av tilsvarende omfang og vanskelighetsgrad.

For dem som velger psykologi som støttedisiplin for et hovedfag eller magistergradsstudium, kan det være hensiktsmessig å skifte ut mindre deler av pensum eller supplere med psykologisk litteratur som er til særlig nytte for arbeidet med den vitenskapelige oppgaven. Det forutsettes at de studerende rådfører seg med faglæreren i psykologi i disse spørsmål.

For øvrig henvises til Psykologisk Instituttets egen studieplan.

PENSUM

GENERELL PSYKOLOGI

Hildgard, E. R.: *Introduction to psychology*, 4th ed. New York 1962.

Dette er en grunnbok i studiet. Den gir en introduksjon til de forskjellige forskningsfelter innen psykologien.

PSYKOLOGIENS HISTORIE

Woodworth, R. S. and Sheehan, M. R.: *Contemporary Schools of Psychology* (Hele boken unntatt kap. 7 og avsnittet «Psychoanalytic Ego Psychology» s. 285 og 296). 3rd ed. New York 1964.

Boka gir en oversikt over psykologiens historie og legger særlig vekt på en framstilling av de forskjellige moderne psykologiske skoleretninger.

EKSPERIMENTALPSYKOLOGI

Lian, Arvid: *Persepsjonspsykologi*, Oslo 1969.

Mednick, S. A.: *Learning*, Englewood 1964 (Også svensk utgave).

I denne boka belyses de forskjellige eksperimentelle tradisjoner innenfor studiet av læring.

DIFFERENSIALPSYKOLOGI

Tyler, L. E.: *Test and Measurements*, Englewood 1964.

Her gis en innføring i viktige områder innen anvendt psykologi.

SOSIALPSYKOLOGI

Lambert, W. W. and W. E.: *Social psychology*, Englewood 1964.

Denne bok gir en innføring i sosialpsykologisk tenkning og forskning.

UTVIKLINGSPSYKOLOGI

Johnsen, R. C. and G. R. Medinus,: *Child Psychology, Behavior and Development*, New York 1965, Section II s. 39 -172.

PERSONLIGHETS- OG ABNORMAL PSYKOLOGI

Murray, E. J.: *Motivation and Emotion*, Englewood 1964.

Freud: *Vorlesungen zur Einführung in die Psychoanalyse*, 1918 (Norsk oversettelse i pocket-utgave. Oslo 1964, 3. oppl.).

EKSAMEN

Eksamen i psykologi grunnfag består av to skriftlige prøver, hver på 8 timer, og en muntlig prøve. Eksamen holdes hvert semester.

SOSIALØKONOMI

SOSIALØKONOMI SOM DEL AV SAMFUNNSVITENSKAPELIG EMBETSEKSAMEN

Økonomisk avsnitt og/eller statistisk avsnitt under 1. avdeling av sosialøkonomisk embetseksamen erstatter en, respektive to, mellomfagseksamener under samfunnsvitenskapelig embetseksamen.

For nærmere orientering vedrørende faget og pensum se Sosialøkonomisk embetseksamen (side 126).

Det foreligger for tiden planer om opprettelse av sosialøkonomi grunnfag. Denne eksamen vil tidligst bli innført i 1972.

SOSIOLOGI

GRUNNFAG — MELLOMFAG

Vedtatt av Det akademiske kollegium 20. desember 1963
revidert 1967 og 1969

INNLEDNING

Sosiologien er vitenskapen om menneskelig samliv, slik det arter seg på det globale plan, det nasjonale plan, eller i samfunnsenheter av varierende størrelse, helt ned til smågrupper med en håndfull medlemmer. Hovedvekten ligger gjerne på studiet av sosiale og mellommenneskelige forhold i vår egen tid i industrialiserte land. Sosiologer viser også stor interesse for utviklings- og utkantproblemer.

Sosiologien studerer de ulike samfunnsenheters indre oppbygging og virksomhet, og de konflikt- og samholdstendenser, interesse- og maktforhold som preger disse enhetene. Den vil også belyse samspill og konflikt mellom flere sosiale enheter. Sosiologien søker å forstå ulike typer samfunn og gruppers egenart, og hvorledes samfunnsforhold er betinget av, og virker inn på økonomiske, teknologiske og kulturelle forhold. Samfunnsformene blir også vurdert i forhold til såvel den geografiske som den menneskelige natur.

Sosiologien ser samfunnets og individets problemer i lys av de mer grunnleggende samfunnsforhold problemene springer ut av. Mange sosiologer søker å bidra til befolkningens kritiske og konstruktive forståelse av samfunnet de lever i. Med forankring i denne forståelse håper de å bidra til løsninger av problemer som oppstår innen eller mellom grupper; det være seg i forholdet mellom sosiale klasser, kulturelle grupper eller raser, i bedriften, på skolen, på sykehuset, i fengslet, i nabolaget, eller innen makt-eliter og

høyere politiske sjikt. Til hjelp – og noen ganger kanskje til hinder – for en slik bevisstgjøring og sosial handling, har sosiologien utviklet atskillige metodiske retningslinjer, begrepsapparat og teorier.

I sosiologiens metoder inngår statistikk og matematiske modeller, intervjueteknikk, deltagende observasjon og bruk av historiske og samtidige dokumenter og registre. Sosiologen danner sine begreper såvel ut fra teoretiske betraktninger som på grunnlag av innsamlet materiale, og hans virkeområde strekker seg fra teoretisk grunnlagsforskning til forskning med et mer praktisk siktepunkt.

I dag arbeider de fleste ferdig utdannede sosiologer innen forskningsintituttene og ved universitetene. I stigende grad vil de imidlertid bli engasjert i forskning og utredning for statlige og kommunale organer og private organisasjoner, og i rådgivnings- og konsulentvirksomhet av varierende art. I takt med den økende vekt på samfunns- og samtidsorientering vil ventelig endel sosiologer gå inn i skoleverket. For tiden gjør det seg gjeldende en viss knapphet på sosiologer. Etterspørselen etter sosiologer vil uten tvil øke sterkt, men antallet sosiologistudenter og uteksaminerte sosiologer øker også.

Det er derfor vanskelig å fremsette pålitelige prognoser om fremtidige arbeidsvilkår og virkeområder for de som idag begynner å studere sosiologi. Både sosiologien som fag og sosiologens yrkesrolle er fortsatt i støpeskjeen.

STUDIEPLAN

Det er høve til å avlegge eksamen i sosiologi grunnfag og i sosiologi mellomfag. Magistergradseksamen avlegges innenfor rammen av gjeldende magistergradsordning. Studenter som tar sikte på denne eksamen, bør tidligst mulig søke kontakt med Instituttet for sosiologi.

Det er innført en embetseksamen i sosiologi – cand. sociol. som et alternativ til magistergradsordningen. Se side 180.

Sosiologi som hovedfag til cand. polit. eksamen er *ikke* innført ved Universitetet i Oslo. Studenter interessert i

denne eksamensform bør henvende seg til Universitetet i Bergen.

Grunnfagsstudiet er beregnet til to semestre, og er identisk med mellomfagsstudiets første del. Mellomfagsstudiets annen del tar normalt ett semester. Mellomfagspensum er for tiden under revisjon. Nye studenter anbefales å kontakte Instituttet for sosiologi, hvor det også foregår *en formell registrering* av alle sosiologistudenter. I begynnelsen av hvert semester arrangeres et orienteringsmøte.

GRUNNFAG

Undervisning og pensum er organisert over seks områder:

- I. Elementær innføring og sosiologisk teori.
- II. Metode og statistikk.
- III. Sosiologiens historie.
- IV. Det norske samfunnet.
- V. Sosialantropologi og utviklingsland.
- VI. Sosialpsykologi.

PENSUM

1. ELEMENTÆR INNFORING OG SOSIOLOGISK TEORI

Aubert, V.: *Sosiologi*, Oslo 1964.

Smelser: *Sociology*, New York 1967.

Inkeles, A.: *What is Sociology?* New Jersey 1964 (*Kursorisk*).

Weber, M.: Die protestantische Ethik und der Geist des Kapitalismus – i *Gesammelte Aufsätze zur Religionssoziologie*, Tübingen 1947. Bind 1 (Også i engelsk utgave, paperback, New York 1958). (*Kursorisk*).

2. METODE OG STATISTIKK

Riley, M.: *Sociological Research*, Bind I & II, New York 1963 – med følgende unntak: i Bind I, unit 9 og 10, s. 424–569, i Bind II: Exercises I–3, I–4, s. 7–12, Exercises II–3, II–4, II–5, s. 30–43, Manual II–B, II–C, II–D, s. 45–55, Exercises III–4, III–5, III–6, s. 72–87, Manual III–D, III–E, s. 97–101.

3. SOSIOLOGIENS HISTORIE

- Hughes, S.: *Consciousness and Society*, New York 1958.
Kap. 2, 3 s. 67–82 og 8. (Statarisk). Kap. 4. (Kursorisk).
- Glaser, N.: *The Rise of Social Research in Europe* i Lerner, D.: *The Human meaning of the Social Sciences*, New York 1959.
- Zetterberg, H.: «Traditioner og möjligheter i nordisk sociologi.» *Sociologisk forskning*, Årg. I, nr. 1, Stockholm 1966.

4. DET NORSKE SAMFUNNET

- Ramsøy, N. (red.): *Det norske samfunnet*, Oslo 1968.
- Steen, S.: *Det gamle samfunn* (Bind 4 i serien *Det frie Norge*, Oslo 1957), s. 14–20, 50–82, 236–75.
- Sundt, E.: *Valg av minst ett arbeid, f. eks. Om Piperviken og Ruseløkbakken*, Chra. 1858. *Om Sædelighetstilstanden i Norge*, Chra. 1857 (Ny utg., Oslo 1969). *Om Giftermaal i Norge*, Chra. 1855 (Ny utg., Oslo 1967).
- Harham. *Et eksempel fra fiskeridistriktene*, Oslo 1971 (Opprinnelig i *Folkevennen*, Chra. 1856).
- Christie, N.: *Eilert Sundt som fanteforsker og sosialstatistiker*. Stensil. Instituttet for sosiologi, Oslo 1958.

5. SOSIALANTROPOLOGI OG UTVIKLINGSLAND

- Mair, L.: *New Nations*, London 1963. (Også i norsk utgave: *Nye nasjoner*, Oslo 1966.)

6. SOSIALPSYKOLOGI

- Brown, R.: *Social Psychology*, New York 1965.
Statarisk: s. 161–72, 172–96, 237–44, 350–414, 419–34, 441–544, 647–52, 663–89, 709–60.
Kursorisk: s. 1–43, 246–349.

Dessuten skal kandidaten som kursorisk pensum legge opp et personlig valgt sosiologisk stoff, svarende til 3 artikler fra et anerkjent fagtidsskrift.

Pensum innen hvert av de nevnte områder kan også dekkes av stoff som i omfang og innhold og med faglærernes godkjenning svarer til tekstene i pensumlisten ovenfor.

UNDERVISNING

Undervisningen for grunnfag og første del av mellomfag strekker seg over to semestre. Det er ikke formelle krav om deltakelse i undervisningen.

De to hovedkurs er 1) et generelt innførings- og oversiktskurs og 2) et kurs i metode og empiriske forskningsproblem knyttet til teoretisk relevante problemstillinger. Begge kurs går over to semestre med fellesundervisning. Instituttet organiserer også arbeidsgrupper under ledelse av hovedfagsstudenter.

De øvrige pensumområder dekkes i kurs som vanligvis gis hvert annet semester.

EKSAMEN

Grunnfagseksamen holdes i slutten av hvert semester. Det gis to skriftlige prøver, hver på 8 timer, med oppgaver fra det statariske pensum, og én muntlig prøve. *Før kandidaten sender inn sin eksamensmelding, skal hans pensumliste godkjennes av instituttets undervisningsutvalg, eller av utvalget godkjent lærer.*

MELLOMFAG

1. Sosiologi mellomfag er planlagt med tanke på at kandidaten skal få anledning til å fordype seg på områder kandidaten selv velger. Som eksempel på studieområder kan nevnes:

- Generell sosiologi (teori, metode)
- Politisk sosiologi
- Lagdelingssosiologi
- Organisasjonssosiologi
- Økonomisk sosiologi
- Kommunikasjonssosiologi
- ~~Avvikssosiologi~~
- Familiesosiologi
- Religionssosiologi
- Utviklingssosiologi
- By- og regionssosiologi
- Utdanningssosiologi
- Etniske minoriteter

Det forutsettes at kandidaten innen en bestemt frist legger fram en litteraturliste godkjent av undervisningsutvalget, eller av utvalget godkjent lærer, omfattende minst 1200 sider. Denne litteraturliste skal ikke inneholde arbeider kandidaten har brukt som pensum til andre eksamener. Litteraturlisten kan bestå av arbeider innenfor den profesjonelt avgrensede sosiologi, eller slike arbeider og andre arbeider av sosiologisk interesse i en rimelig balanse – f. eks. samfunnskritiske eller sosiologkritiske arbeider. Det foreligger veiledende litteraturlister ordnet i områder som ovenfor. Det vil antakelig være naturlig for de fleste studenter å velge sitt pensum fra denne litteraturliste, men andre arbeider kan godkjennes.

2. Innen en bestemt frist skal kandidaten ha innlevert en semesteroppgave (helst maskinskrevet). Semesteroppgaven vil bli vurdert og tatt hensyn til sammen med muntlig eksamen til korreksjon av den skriftlige eksamenskarakter. Semesteroppgaver inngår i instituttets undervisningsmaterieell og kan benyttes også i senere semestres undervisnings-tiltak.

UNDERVISNING

Veiledningsseminarer vil bli arrangert etter behov innen de nevnte studieområder. Vanligvis holdes det også fellesforelesninger for mellomfagsstudenter. Studentene har ellers anledning til å følge undervisning på andre studienivåer.

EKSAMEN

A. En skriftlig prøve på åtte timer og én muntlig prøve. Både ved den skriftlige og den muntlige prøve eksamineres i den del av pensum som går ut over grunnfagspensum. For å kunne gå opp etter denne eksamensform må kandidaten tidligere ha bestått grunnfags-eksamen i sosiologi, og grunnfagskarakteren innregnes i den endelige karakter for mellomfagseksamen i forholdet 2 : 1. Til denne skriftlige eksamen kan to oppgaverformer bli anvendt, eventuelt i kombinasjon: enten kan det bli gitt en serie oppgaver på områder som listet oven-

for, hvorav kandidaten fritt kan velge det oppgitte antall oppgaver han blir bedt om å besvare, eller oppgaver kan bli gitt for navngitte studenter under hensyntagen til deres spesielle pensumvalg.

- B. Tre skriftlige prøver, hver på åtte timer, og én muntlig prøve. De to første prøvene er identiske med grunnfagets skriftlige del, den tredje tilsvareer mellomfagstillegget beskrevet under punkt A. Selv om grunnfagseksamen i sosiologi er bestått tidligere, regnes den ikke med i karakteren for mellomfaget.

STATISTIKK

GRUNNFAG

Vedtatt av Det akademiske kollegium 25. oktober 1968

Statistikk er antagelig det ikke-samfunnsvitenskapelige fag som samfunnsforskeren har mest bruk for. På grunn av fagets matematiske karakter er det et krevende fag og vanskelig å studere på egen hånd. Man kommer lengst ved å følge en systematisk opplagt undervisning og delta aktivt i øvelser og seminarer.

Det inngår elementære statistikk-kurs i undervisningen i de fleste samfunnsfagene ved Fakultetet. Disse kursene omfatter vesentlig det en kan kalle konstaterende statistikk, dvs. hvordan en rent regnemessig kan behandle observasjonsmaterialer som er samlet inn for å belyse bestemte problemer. Den teoretiske statistikken, statistisk metode-lære, er utviklet som hjelpemiddel ved *tolkingen* av observasjonsmaterialet i relasjon til problemet.

Statistisk metodelære er en gren av anvendt matematikk. Den bygger på sannsynlighetsregningen og tar mange forskjellige grener av matematikken til hjelp. Selv om Statistikk grunnfag er forsøkt bygd opp så det skal kreve lite av matematiske forkunnskaper, så må man ha noe matematikk. Undervisningen i denne er dels lagt til et eget kurs, MS. 1, dels til de enkelte statistikk-kursene SS. 1 til SS. 5 som alle inngår i grunnfaget.

Statistikk grunnfag tar sikte på å lære samfunnsvitenskapsstudenten grunntankene og en del spesielle metoder i statistisk metodelære, slik at han eller hun skal kunne formulere statistiske problemer og løse dem hvis de er enkle, eller hvis det allerede finnes adekvate statistiske metoder for løsningen av dem. Ellers må man ta kontakt med en fagstatistiker for å få i stand et samarbeid om løsningen.

De kurs som har fått betegnelsene SS. 1 til SS. 5 samt

MS. 1 i denne studieplan er obligatoriske. På lengre sikt regner en med å organisere nye kurs, og at det blir noen valgfrihet med hensyn til sammensettingen av kurs i grunnfaget.

For et videregående studium av statistisk metodelære kreves det atskillig matematikk. Et slikt studium hører naturlig inn under Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet. Hvis man tar sikte på statistikk som hovedfag med et samfunnsvitenskapelig anvendelsesområde, bør man ta selve statistikkstudiet helt fra begynnelsen av ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og studere samfunnsfag parallelt. I sin hovedfagsoppgave kan man velge et emne som angår samfunnsvitenskapelige problemstillinger.

STUDIET OG UNDERVISNINGEN

Studiet av et grunnfag skal normalt kunne gjennomføres på ett år. Når det gjelder statistisk metodelære får man erfaringsmessig det beste utbytte ved å trekke studiet noe lenger ut og heller arbeide med andre fag parallelt.

I oversikten nedenfor er gitt en tidsplan som kan gjennomføres på tre semestre hvis man bruker ca. $\frac{2}{3}$ av sin tid på statistikken og resten f. eks. dels på programmeringskurs for EDB, som vil være nyttig under øvelsene i de videregående statistikk-kurs, dels på enkelte mellomfags- eller hovedfagskurs.

Grunnfagskurset er delt opp i emnekurs som alle må tas. Det anbefales å ta kursene i den gitte rekkefølge, idet de bygger på hverandre som angitt i oversikten. De første kursene, SS. 1 og MS. 1 begynner hvert høst-semester (se siste avsnitt om igangsettingsordning).

Alle kurs forutsetter matematikk som til examen artium på engelsklinjen samt det elementære statistikkurs i fagundervisningen. Normalt bør derfor statistikk grunnfag ikke være det første grunnfag i studiet.

Hvert kurs er tillagt et vekttall som gir uttrykk for omfanget, slik at samlet vekttall 10 forutsetter en arbeidstid på ett semester. Samlet vekttall for et grunnfag er altså 20.

I hvert emne er det normalt 2 timer forelesninger og 2 timer øvelser pr. uke i ett semester.

Ved emneeksamenene er en del hjelpemidler tillatt etter avgjørelse av faglærer.

Kursoversikt (se også siste avsnitt om igangsettingsordning).

Semester nr.	Kursbetegnelse	Vekt-tall	Emne	Bygger på
1 Høst I	SS. 1	4	Elementære sannsynlighetsteoretiske grunnbegreper.	Matematikk som til engelskartium og elementært kurs i statistikk.
	MS. 1	3	Innføring i matematikk.	
2 Vår I	SS. 2	4	Statistisk metode-lære	SS. 1 og MS. 1
	SS. 3	2	Teori for utvalgsundersøkelser.	SS. 1
3 Høst II	SS. 4	2	Spesielle hypoteseprøvningsmetoder.	For begge: SS. 1, MS. 1 og SS. 2
	SS. 5	5	Analyse av samvariasjonsproblemer.	
I alt vekt-tall		20		

EMNEINNHOLD

SS. 1. ELEMENTÆRE SANNSYNLIGHETSTEORETISKE GRUNNBEGREPER

Elementær sannsynlighetsregning, sannsynlighetsfordelinger, stokastiske variable, forventning, varians, kovarians. Binomisk og hypergeometrisk fordeling. Tilfeldig utvalg. Punkttestimering. Hypoteseprøving, signifikansnivå, styrkefunksjon, noen enkle tester.

MS. 1. INNFØRINGSKURS I MATEMATIKK

Derivasjon og integrasjon. Noen grunnbegreper fra mengdelæren. Litt elementær vektoralgebra, matrisealgebra.

SS. 2. STATISTISK METODELÆRE

Sannsynlighetsfordelinger i en og flere variable, generell teori og variabeltransformasjoner. Viktige spesielle fordelinger (binomisk, hypergeometrisk, Poission, eksponensial, normal, kji-kvadrat og t-fordeling, multinomisk og binormal). Generell estimerings- og hypoteseprøvingsteori.

SS. 3. TEORI FOR UTVALGSUNDERSØKELSER

Litt kombinatorikk. Utvalgsmetoder. Tilfeldige utvalg og andre utvalgstyper. Skjevhet. Stratifisering. Kvoteutvalg. Estimeringsmetoder.

SS. 4. SPEIELLE HYPOTESEPRØVINGSMETODER

Viktige spesielle testmetoder, med særlig vekt på de fordelingsfrie (ikkeparametriske).

SS. 5. ANALYSE AV SAMVARIASJONSPROBLEMER

Forsøksplanlegging, modeller, viktige analysemetoder: regresjon, korrelasjon, varians-, faktor- og klyngeanalyse.

EKSAMEN

I hvert emne holdes eksamen i slutten av det semester undervisningen blir gitt.

Det holdes en skriftlig prøve på 6 timer for hvert emne.

Fristen for oppmelding til eksamen angis i forelesningskatalogen.

Tillatte hjelpemidler leveres til kontroll før eksamen. Tid og sted for innlevering blir gjort kjent ved oppslag.

KARAKTERER

For hvert emne gis en karakter etter reglene i § 9, første avsnitt i Reglement for samfunnsvitenskapelig embets-eksamen, med en desimal.

Karakteren for statistikk grunnfag blir beregnet som et veiet gjennomsnitt av karakterene i de enkelte emner, med emnevektallene som vektor.

PRØVER VED ANDRE UNIVERSITETS- FAKULTETER ELLER HØGSKOLER

Den som godtgjør å ha avlagt tilsvarende prøve ved andre fakultet eller høyskoler kan søke Det akademiske kollegium om å få godkjent denne som del av statistikk grunnfag svarende til ett eller flere bestemte emner.

Bestått eksamen i den godkjente 20-gruppe i statistikk ved Det matematisk/naturvitenskapelige fakultet (jfr. studieplanen ved dette fakultet) godkjennes som statistikk grunnfag.

PENSUM

SS. 1. ELEMENTÆRE SANNSYNLIGHETSTEORETISKE GRUNNBEGREPER

Fra Hodges, J. L. and Lehman, E. L.: *Basic Concepts of Probability and Statistics*.

Kap. I, II, III og V

- » VI t.o.m. avsnitt 5
- » VIII
- » IX avsnitt 1 og 5
- » X avsnitt 3
- » XI avsnitt 1, 2
- » XII avsnitt 1, 3, 6
- » XIII

MS. 1. INNFØRINGSKURS I MATEMATIKK

Lang, Serge: *A First Course in Calculus*.

Kap. I

- » III
- » V
- » VII § 1, 2
- » VIII § 1, 2, 3
- » IX § 1, 2, 3
- » X § 1, 2, 4
- » XI § 1, 2

Amundsen, H. T.: *Litt determinant og matriseregning for statistikere og økonomer*. Del II Matriser, kap. 6, 7 og 8.

Sydsæter, Knut: *Stensilert supplement til Lang*.

- § 1. Den aksiomatiske metoden.
- § 2. Logiske slutninger.
- § 3. Matematiske bevis.
- § 4. Mengdelære.
- § 5. Matematisk induksjon.
- § 6. Summasjonsnotasjon.
- § 7. Funksjoner av flere variable.
- § 8. Multippel integrasjon.

SS. 2. STATISTISK METODELÆRE

Amundsen, Herdis Thorén: *Innføring i teoretisk statistikk*.
Bind I: Kap. 3, avsnittene 3, 4, 5, 6 og 7.

Dessuten leses kursorisk avsnittene 2.8, 3.1, 3.2 og 3.8.
Bind II: Kap. 4. Kap. 6, avsnittene 1, 2 a-f, 3 og 4.

Dessuten leses kursorisk avsnittene 5.1, 6.2, j samt 6.5–6.9. En del avsnitt bl. a. slike som er vesentlig matematisk betonte kan overspringes. Overspringelsesliste er utarbeidet, det aktuelle pensum er ca. 170 sider.

Lehman, E. L. and Hodges, J. L.: *Basic Concepts of Probability and Statistics*.

Kap. 4.1 og 4.2

» 9.2, 9.3, 9.4

» 10.1

Dessuten må pensum i SS. 1. holdes ved like, spesielt Kap. 13.

Hays, William L.: *Statistics* (eller tidligere utgave: *Statistics for Psychologists*), kap. 5.1–5.8.

De 11 første kapitlene av denne bok anbefales som innledende og kursorisk lesning. Senere kapitler vil være pensum i SS. 4 og SS. 5.

SS. 3. TEORI FOR UTVALGSUNDERSØKELSER

Cochran, William G.: *Sampling Techniques*. 2. eller senere utgaver.

Kap. 1

- » 2.1–2.10
- » 3.1–3.10
- » 4
- » 5 samt 5A.8 og 5A.9
- » 6.1–6.3
- » 9 og 10 i hovedtrekk, avgrensing vil bli gjort under forelesningene
- » 11.1–11.5

Dessuten leses kursorisk kap. 5.A, 7.1, 8.1, 8.7, 12 og 13, samt artikkelen Nonsampling Errors s. 113 i *International Encyclopedia of the Social Sciences*, Vol. 5. 2. utgave.

Pensum i SS. 1 må holdes ved like, dessuten bør SS. 2 leses parallelt.

SS. 4. SPEIELLE HYPOTESEPRØVINGSMETODER

Hays, William L.: *Statistics* (eller tidligere utgave: *Statistics for Psychologists*), kap. 17 og 18.

Hodges, J. L. and Lehman, E. L.: *Basic Concepts of Probability and Statistics*, kap. 11.3 og 12.

Amundsen, Herdis Thorén: *Innføring i teoretisk statistikk*. Bind II. Kap. 6.2. De testmetodene i dette avsnitt som ikke er tatt med i SS. 2, spesielt avsnittene 6.2.g, 6.2.h og 6.2.j.

Enkelte testmetoder som ikke er bevist eller ikke tatt med i ovenstående pensum, vil bli gjennomgått under forelesningene. Det samme gjelder enkelte observatorer som tau, gamma m. fl.

Pensum i SS. 1 og SS. 2 må holdes ved like, spesielt avsnitt 6.2 i *Innføring i teoretisk statistikk*. Det vises også til kap. 9–11 i *Statistics for Psychologists*.

SS. 5. ANALYSE AV SAMVARIASJONSPROBLEMER

Hays, William L.: *Statistics* (eller tidligere utgave: *Statistics for Psychologists*), kap. 12–16.

Amundsen, Herdis Thorén: *Innføring i teoretisk statistikk*. Bind III. Kap. 9, unntatt avsnitt 9.5.

De mer omfattende matematiske utledningene i avsnitt 9.3 kreves ikke til eksamen.

Det vil bli utarbeidet en overspringelsesliste til ovenstående. Hodges, J. L. and Lehman, E. L.: *Basic Concepts of Probability and Statistics*. kap. 9.2–9.5 og 10.2.

Elementer av faktoranalyse og av klyngeanalyse vil bli forelest. Et lite stensilert kompendium er skrevet av Elsa Quale.

Som utfyllende lesning anbefales:

Solomon, Herbert, ed.: *Mathematical Thinking in the Measurement of Behavior*, spesielt part III: A Survey of Mathematical Models in Factor Analysis.

Blalock, Herbert M., Jr.: *Causal Inferences in Nonexperimental Research*, behandler noen regresjonsmodeller som kan brukes ved visse problemstillinger.

TILLATTE HJELPEMIDLER VED EKSAMEN

EMNENE MS. 1 OG SS. 1

1. Logaritmetabell og slike numeriske tabeller som er tillatt ved examen artium.
2. Regnestav.
3. Serge Lang: *A First Course in Calculus*.
4. H. T. Amundsen: *Litt determinant- og matriseregning*. Stensil.
5. Knut Sydsæter: *Supplement til Lang*. Stensil.
6. Hodges og Lehman: *Basic Concepts of Probability and Statistics*.

EMNENE SS. 2 OG SS. 4

I tillegg til ovenstående også:

7. H. T. Amundsen: *Innføring i teoretisk statistikk*. Bind I og II.
8. William L. Hays: *Statistics for Psychologists* eller den nyere utgaven: *Statistics*.

EMNET SS. 3

I tillegg til ovenstående også:

9. William G. Cochran: *Sampling Techniques*. 2. eller senere utgaver.

EMNET SS. 5

Punkt 1–8 ovenfor samt

10. H. T. Amundsen: *Innføring i teoretisk statistikk*. Bind III.

Av heftene under punkt 3, 4, 5, 7 og 10 vil det bli skaffet til veie rene eksempler som utdeles til kandidatene ved eksamen. Disse hjelpemidler må leveres tilbake etter eksamen og må ikke forsynes med kommentarer, notater, merker eller henvisninger.

De øvrige hjelpemidler som kandidatene selv må bringe med, må før eksamen innleveres til *kontroll på en bestemt tid som blir kunngjort ved oppslag*.

STATSVITENSKAP

GRUNNFAG — MELLOMFAG — HOVEDFAG

Vedtatt av det akademiske kollegium 10. mai 1957, 17. juni 1966 og
27. mars 1969

Med endringer 1970 og 1971

INNLEDNING

Det er anledning til å avlegge eksamen i statsvitenskap grunnfag og mellomfag.

Både grunnfags- og mellomfagseksamen i statsvitenskap inngår i samfunnsvitenskapelig embetseksamen, og kan likeledes inngå som ledd i bl. a. historisk-filosofisk embets-eksamen.

Alle som vil ta magistergraden i statsvitenskap anbefales å begynne med grunnfag og mellomfag.

Alle studenter skal hvert semester kontakte Institutt for statsvitenskap for fornyet registrering. Dette må være gjort innen 20. januar i vårsemestret og innen 5. september i høstsemestret.

GRUNNFAG

Grunnfaget tar sikte på å gi en generell innføring i statsvitenskap og kjennskap til visse hovedtrekk ved det politiske liv.

PENSUM

1. GENERELL INNFORING

Ramsøy, Natalie R. (red.): *Det norske samfunn*, Oslo 1968.

Kapitlene om Norges befolkning, næringsliv, lagdeling, politikk og rettsvesen, samt om Norge i verdenssamfunnet (kap. 1, 3, 4, 6, 11 og 12).

Torgersen, Ulf: *Norske politiske institusjoner; En innføring i statsvitenskap*, Oslo 1964.

- Dahl, Robert A.: *Modern Political Analyses*, New York 1963, eventuelt den norske utgaven: *Moderne Politisk Analyse*, Oslo 1967.
- Rokkan, Stein: Statsvitenskap og political science, i *Teksthefter, statsvitenskap grunnfag*, hefte 1.
- Christophersen, Jens A.: *Representant og velger*, Oslo 1969, også i *Teksthefter, statsvitenskap grunnfag*, hefte 1 (tidl. utgave).
- Crossman, R. H. S.: *Government and the Governed*, London 1958, s. 1–117, 132–165, 206–245.
- Hellevik, Ottar: *Samfunnsvitenskapelig metode*. Bind I og II Oslo 1970. Stensil. Revidert utgave 1971.
- Benson, Oliver: *Political Science Laboratory*, kap. 2, 3, 5 og 9. Columbus, Ohio 1969.

2. OFFENTLIG POLITIKK OG ADMINISTRASJON

- Mjeldheim, Leiv: *Politiske prosessar og institusjonar*. Oslo 1969.
- Andrén, Nils: *Nordisk statskunnskap*, Stockholm 1963 (bortsett fra avsnittene om valg og partier).
- Nyman, Olle: *Statsforfatninger*, Oslo 1967 (bortsett fra avsnittene om valg og partier).
- Dorfman, Herbert: *Labor Relations in Norway*, revised ed., Oslo 1966.
- Bloch, Kristian: *Kongens Råd*, Oslo 1963.
- Forvaltningskomitéens innstilling* avgitt 13. mars 1958, utvalgte avsnitt fra kap. 4, 5, 7, 9 og 15.
- Innstilling fra justiskomiteén om lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker, loven med kommentarer (i alt 23 sider), *Innst. 0. II.* (1966–67).
- Stortingets ombudsmann for forvaltningen*, loven med kommentarer, Grøndahl & Søn 1968.
- Heltne, Olav: *Kommunalkunnskap*, Oslo 1965.
- Moren, Jorolv: *Organisasjonene og forvaltningen*, 2. utg., Oslo 1968.
- Stavang, Per: *Parlamentarisme og maktbalanse*, Oslo 1964, kap. 3–10. (Kap. 10 er pensum inntil nytt opplag av Moren: «Organisasjonene og forvaltningen» foreligger.)
- Videre legges opp følgende artikler fra *Teksthefter statsvitenskap grunnfag*, hefte 1:

- Brustad, Helge: Nyordning av den fylkeskommunale forvaltning i Norge.
- Eckhoff, Torstein: Utviklingslinjer i norsk statsstyre og forfatningsrett 1814–1964.
- Torgersen, Ulf: The Role of the Supreme Court in the Norwegian Political System.
- Wahlstrand, Arne: Den kommunala självstyrelsen.
- Moren, Jorolv: Organisasjonssamfunnet: En oversikt (er pensum inntil nytt opplag av Moren: «Organisasjonene og forvaltningen» foreligger).

3. POLITISK ATFERDSFORSKNING

- Lipset, S. M.: *Political Man*, kap. 2 og 6, New York 1960.
- Kristvik, Rokkan m. fl.: *Politiske valg i Norge*. En artikkelsamling, Oslo 1966, s. 1–123.
- Videre legges opp følgende tre artikler fra *Tidsskrift for Samfunnsforskning*, hefte 2/3 1967, s. 113–185:
- Valen, Henry: Partiforskyvninger ved stortingsvalget i 1965.
- Torsvik, Per: Valgkampen i fjernsyn og radio 1965.
- Martinussen, Willy: Velgerne og de politiske stridsspørsmål.
- Valen, Henry og Katz, Dan: *Political Parties in Norway*, kap. 1, 3 og 8, 2. utg., Oslo 1967.
- Andrén, Nils: *Nordisk statskunskap*, Stockholm 1963 (avsnittene om valg og partier).
- Nyman, Olle: *Statsforfatninger*, Oslo 1967 (avsnittene om valg og partier, bortsett fra omtalen av de nordiske land).
- Videre legges opp følgende artikler i *Teksthefter, statsvitenskap grunnfag*, hefte 2:
- Høyer, Svennik: Pressens økonomiske og politiske struktur.
- Rokkan, Stein og Torsvik, Per: Presse, velgere og lesere.
- Steinnes, Eirik A.: Litt om moderne interesseorganisasjoner og moderne statsliv.
- Wyller, Thomas Chr.: Vårt organisasjonsdemokrati.

4. INTERNASJONAL POLITIKK

- Frydenlund, Knut: *Norsk utenrikspolitikk*, Oslo 1966, s. 33–147.
- Holsti, K. J.: *International Politics*, Prentice-Hall 1967.

Nicholas, H. G.: *The United Nations as a Political Institution*, Oxford 1967.

Videre legges opp følgende artikler fra *Teksthefter statsvitenskap grunnfag*, hefte 2:

Christophersen, Jens A.: Norden i den europeiske maktbalanse.

Ørvik, Nils: Nøytralitet og nøytralisme.

UNDERVISNING

Grunnfaget er beregnet å strekke seg over to semestre. Nye kurs settes i gang hvert semester.

Ingen av kursene er obligatoriske, men studentene oppfordres til å følge og delta aktivt i dem. Kursene består som regel av følgende forelesninger, seminarer og kollokvier:

- a. *Innføringskurs*, bestående av forelesninger og seminar, hver i én dobbeltime pr. uke i to semestre. Det ventes at studenten skriver seminaroppgaver.
- b. *Metodekurs*, bestående av forelesninger og seminar, hver i én dobbeltime pr. uke i ett semester. Det ventes at studenten skriver øvingsoppgaver. Kurset avsluttes med en skriftlig prøve.
- c. *Statistikkurs*, bestående av forelesninger og seminar, hver i én dobbeltime pr. uke i ett semester. Det ventes at studenten skriver øvingsoppgaver. Kurset avsluttes med en skriftlig prøve.
- d. *Annen undervisning* i spesielle emner.
- e. *Kollokvier*, én dobbeltime pr. uke i to semestre.

EKSAMEN

Før melding til de eksamener som er nevnt under pkt. 3 a, 3b og 3c nedenfor, kreves at kandidaten har bestått examen philosophicum:

- a. En selvstendig kurseksamen i 4 timer i metodelære (jfr. pkt. 2b ovenfor).
- b. En selvstendig kurseksamen i 4 timer i statistikk (jfr. pkt. 2c ovenfor).
- c. To skriftlige prøver, hver på 8 timer, og én muntlig prøve i den resterende del av grunnfagpensumet.

Grunnfagseksamen holdes hvert semester. Det normale bør være at studenten tar de to kurseksamener som er nevnt under pkt. 3a og pkt. 3b i henholdsvis sitt første og annet semester, mens eksamen som nevnt under pkt. 3c normalt tas ved slutten av studentens annet semester. Sluttarakter for grunnfaget beregnes på følgende måte: Hver av de to kurseksamener får vektallet 2, mens grunnfagets øvrige eksamener tilsammen gis vektallet 16.

Ved oppmelding til eksamen kan de kandidater som benytter Instituttets godkjente pensumliste, vise til denne i sin eksamensmelding. Kandidater som ønsker å legge opp en noe avvikende pensumliste, må få denne godkjent av vedkommende faglærer før eksamensmeldingen leveres inn.

MELLOMFAG

De to første semestrene av mellomfaget er identisk med grunnfaget. Det tredje semestret tar sikte på å skaffe studenten utdypet kjennskap til de tre statsvitenskapelige fagområdene offentlig politikk og administrasjon, politisk atferd og internasjonal politikk.

PENSUM

1. GENERELL INNFØRING

Kjellberg, Francesco: *En innføring i politisk sosiologi*, Oslo 1965. Stensil.

2. OFFENTLIG POLITIKK OG ADMINISTRASJON

Eckhoff, Torstein: Vitenskaper, profesjoner og klienter, i *Nordisk Forum*, 1967, s. 304–316.

Etzioni, A.: *Modern Organizations*, New York 1964, svensk utg. Stockholm 1966.

Mayntz, Renate: *The Study of Organizations*, Oxford 1966.

North, Robert C.: The Analytical Prospects of Communication Theory, i J. C. Charlesworth, ed: *Contemporary Political Analysis*, New York 1967.

Simon, H. A.: *Administrative Behavior*, Introduction og kap. 1–5, 10 og 11, 2nd. ed., New York 1957.

Simon, H. A.: Recent Advances in Organization Theory i Bailey m. fl.: *Research Frontiers in Politics and Government*, New York 1955.

Simon, H. A.: Political Research: The Decisionmaking Framework i Easton (ed.) *Varieties of Political Theory*, New York 1966.

Videre legges opp følgende artikler fra *Teksthefter, statsvitenskap mellomfag*:

Eckhoff, T. og Jacobsen, K. D.: Rationality and responsibility.

Jacobsen, K. Dahl: Lojalitet, nøytralitet og faglig uavhengighet.

Jacobsen, K. Dahl: Informasjonstilgang og likebehandling.

3. POLITISK ATFERDSFORSKNING

Almond, G. A. and Verba, S.: *The Civic Culture*, New York 1963 (paperback), kap. 1 og 13 (første og siste kap.).

Kornhauser, William: The Structure of Mass Society, kap. 3, i *The Politics of Mass Society*, 1959, s. 74–101.

LaPalombara, Joseph and Weiner, Myron: The Origin and Development of Political Parties, i LaPalombara and M. Weiner (eds.): *Political Parties and Political Development*, Princeton 1966, s. 3–42.

Lipset, S. M.: *Political Man*, New York 1960, kap. 1, 3, 4, 5 og 12.

Rokkan, S. og Campbell, A.: Citizen Participation in Political Life, Norway and USA, i *International Social Science Journal*, b. XII nr. 1, s. 69–99.

Torgersen, Ulf: The Structure of Urban Parties in Norway, i *The Transactions of the Westermarck Society*, 1964, s. 377–399.

Valen og Katz: *Political Parties*, kap. 6, 9, 10, 2. utg., Oslo 1967.

Neumann, Siegmund: Toward a comparative study of Political parties og Why study political parties? i Siegmund Neumann, ed.: *Modern Political Parties*, Chicago 1956.

Rokkan, Stein: Numerical Democracy and Corporate Pluralism, i Robert A. Dahl, ed.: *Political Oppositions in Western Democracies*, New York 1966.

Rokkan, Stein: The Comparative Study of Political Participation, i A. Ranney ed.: *Essays on the Behavioral Study of Politics*, Urbana University of Illinois Press 1962.

4. INTERNASJONAL POLITIKK

- Deutsch, Karl W.: *Communication Models and Decision Systems*, i J. C. Charlesworth, ed.: *Contemporary Political Analyses*, New York 1967.
- Etzioni, A.: *Political Unification*, Stanford 1965, s. 3-64.
- Frank, André Gunder: *The Development of Underdevelopment*, i *Monthly Review*, nr. 4 1966.
- Haas and Whiting: *The Dynamics of International Relations*, N. Y. 1956, kap. 8, 20 og 21.
- Lie, Arne: *De industrialiserte lands økonomiske politikk overfor utviklingslandene*, i *Internasjonal Politikk*, nr. 3 1967.
- McClelland, Ch.: *Theory and the International System*, New York 1965.
- Nord, Erik: *Ytre og indre hindringer for utvikling*, i *Internasjonal Politikk*, nr. 3 1967.
- Pedersen, Ole Karup: *De nye stater*, København 1966, kap. 3, 5 og 6.
- Russett, Bruce: *Trends in World Politics*, London 1965, s. 18-54, 67-86, 129-144.
- Schelling, T.: *The Strategy of Conflict*, Mass 1960, s. 3-80.
- Singer, D.: *Three Approaches to Disarmament og Four Degrees of Disarmament*, i Singer, ed.: *Deterrence, Arms Control and Disarmament*, Ohio 1962.
- Sæther, Martin: *Hva er integrasjon?* i *Teksthefter, statsvitenskap mellomfag*.

EKSAMEN

Mellomfagseksamen holdes i slutten av hvert semester. Ved oppmelding til eksamen kan de kandidater som benytter Instituttets godkjente pensumliste vise til denne i sin eksamensoppmelding. Kandidater som ønsker å legge opp en noe avvikende pensumliste, må få denne godkjent av vedkommende faglærer før eksamensmeldingen leveres inn. Samtidig som kandidaten sender inn sin eksamensmelding, skal han gi beskjed om hvilken av følgende to eksamensformer han velger å gå opp etter:

- A. En skriftlig prøve på åtte timer og én muntlig prøve. Både ved den skriftlige og den muntlige prøve eksamineres i den del av pensum som går ut over grunnfagspensum. For å kunne gå opp etter denne eksamensform må kandidaten tidligere ha bestått grunnfagseksamen i statsvitenskap, og grunnfagskarakteren innregnes i den endelige karakter for mellomfagseksamen i forholdet 2 : 1.
- B. Tre skriftlige prøver, hver på åtte timer og én muntlig prøve. Dessuten avlegges grunnfagets kurseksamener i metode og statistikk, hver på fire timer, dersom de ikke tidligere er bestått. Hver av de to kurseksamener får vektallet 2, mens mellomfagets øvrige eksamen har vektallet 26. Tidligere avlagt grunnfagseksamen i statsvitenskap regnes ikke med i karakteren for mellomfaget. Før oppmelding til eksamen etter denne eksamensform, også innbefattet kurseksamener i metode og statistikk, må kandidaten tidligere ha bestått examen philosophicum.

HOVEDFAG

INNLEDNING

Det er anledning til å avlegge eksamen i statsvitenskap grunnfag, mellomfag og hovedfag under samfunnsvitenskapelig embetseksamen. (For grunnfag og mellomfag, se egen studieplan.)

Den som skal begynne på hovedfagsstudiet, må ha bestått mellomfagseksamen i statsvitenskap med karakteren 2,7 eller bedre. Studenter som på grunn av deleksamen i statistikk og/eller metode avlagt utenfor Universitetet, ikke har karakter for mellomfagseksamen, kan melde seg til hovedfagseksamen dersom de i den øvrige del av mellomfaget har karakteren 2,7 eller bedre. Eksamen i statistikk og/eller metode må da på forhånd være godkjent som likeverdig med de kurs som gis til statsvitenskap grunnfag, slik at mellomfaget er bestått i sin helhet. Hertil anbefales at eksamen i de to andre fag under den lavere grad er avlagt.

Hovedfaget består av en hovedoppgave samt emner svarende til minst 20 vektall.

Hovedoppgaven skal bygge på en selvstendig undersøkelse av et nærmere avgrenset problem, og skal vise at studenten har innsikt i vitenskapelige metoder og selv kan bruke dem.

Studenten bør allerede i hovedfagets første semester velge tema for sin undersøkelse. Temavalg og opplegg skal drøftes med én eller flere av lærerne i faget før det videre arbeid settes i gang.

Hovedoppgaven skal fremlegges i begynnelsen av det semester studenten akter å avlegge den avsluttende muntlige prøve. Fristen for innlevering av hovedoppgaven blir kunnngjort i forelesningskatalogen.

Studenter som har tatt sine 20 kursvektttall før hovedoppgaven innleveres, kan innlevere hovedoppgaven når som helst i semestret. Studenten skal da kunne avslutte muntlig prøve innen 1½ måned fra innleveringsdatoen, eksklusiv feriene. I denne tidsfrist kan ikke medregnes tiden 15. mai–15. juni, eller 15. november–15. desember.

Emnene kan hentes fra fagene (emnegruppene) metode-lære, offentlig politikk og administrasjon, internasjonal politikk, og politisk atferd.

Studenten skal sette seg inn i (spesialisere seg i) minst to emnegrupper.

Den ene av disse – metodelære – er obligatorisk, og herfra skal studenten hente minst to emner (kurs) svarende til 6 vektall. Disse kurs er ment å gi god støtte under arbeidet med hovedoppgaven og hovedfaget for øvrig, og anbefales derfor tatt i hovedfagets første semester.

Som sin annen emnegruppe skal studenten velge det av hovedfagets øvrige fag – enten offentlig politikk og administrasjon, internasjonal politikk, eller politisk atferd – som har nærmest tilknytning til hans hovedoppgave. Fra det valgte fag skal studenten hente minst tre emner (kurs) svarende til minst 7 vektall.

I tillegg til de obligatoriske kurs – altså minst to metodekurs og minst tre andre kurs – skal studenten velge så mange kurs at han tilsammen oppnår minst 20 vektall. Disse tilleggskursene kan studenten velge fritt fra den eller de emnegruppe(r) han måtte ønske.

Den enkelte kursleder vil la utarbeide litteraturlister til

de enkelte kurs. Litteraturlistene erstatter de tidligere pensumlister, og såvel kursopplegg som litteraturlister må godkjennes av Instituttrådet.

Kurs som er oppgitt som obligatoriske vil bli gitt hvert eller annet hvert semester. Andre kurs vil bli gitt så ofte Instituttets undervisningskapasitet gjør det mulig.

UNDERVISNING

METODELÆRE OG GRUNNLAGSPROBLEMER

Det vil bli gitt undervisning i nedenstående emner, hvorav ett kurs må hentes blant emnene STV 601 – STV 605 og minst ett kurs blant emnene STV652–STV653.

Et obligatorisk kurs i databehandling skal avlegges i tilknytning til enten STV 652 eller STV 653. Det har vekt-tall 1, og regnes sammen med det kurs det er tatt i tilknytning til.

STV 601 Grunnlagsproblemer

Vekttall: 2

STV 602 Normativ politisk teori

Vekttall: 2

STV 603 Sentrale empiriske tilnæringsmåter

Vekttall: 2

STV 604 Kybernetiske problemstillinger i studiet av politiske systemer.

Vekttall: 2

STV 605 Sentrale emner i politisk teori

Vekttall: 2

STV 652 Designing, vekt-tall: 3

Med databehandlingskurset i tillegg: vekt-tall: 4

STV 653 Statistisk data-analyse

Vekttall: 3

Med databehandlingskurset i tillegg: Vekttall: 4

STV 654 Multivariat analyse

Vekttall: 3

STV 655 Programmering

Vekttall: 2

STV 656 Teoridannelse

Vekttall: 2

OFFENTLIG POLITIKK OG ADMINISTRASJON

For dem som velger å spesialisere seg i offentlig politikk og administrasjon er STV 704 obligatorisk.

- STV 701 Administrativ teori, organisasjonsteori
Vekttall: 3
- STV 702 Politiske og administrative systemer
Vekttall: 3
- STV 703 Norske parlamentariske beslutningsprosesser
Vekttall: 3
- STV 704 Norsk offentlig administrasjon
Vekttall: 3
- STV 721 Utvalgte områder av offentlig politikk
Vekttall: 2
- STV 722 Forhandlingssystemer og konfliktløsning
Vekttall: 2
- STV 723 Lokal administrasjon og politikk
Vekttall: 2
- STV 724 Økonomisk planlegging og budsjettering
Vekttall: 2
- STV 725 Fysisk planlegging (el. By- og regionplanlegging)
Vekttall: 2
- STV 726 Administrativ rasjonalisering
Vekttall: 2
- STV 727 Personalforvaltning
Vekttall: 2
- STV 728 Teoretiske tilnærminger i studiet av offentlig politikk
Vekttall: 2

POLITISK ATFERD

- STV 801 Valg og politisk atferd
Vekttall: 3
- STV 802 Partier og politisk lederskap
Vekttall: 3
- STV 803 Folkemening og massemedia
Vekttall: 3
- STV 804 Utviklingsproblematikk
Vekttall: 2

- STV 805 Politiske og andre eliter
Vekttall: 3
- STV 806 Interessegrupper
Vekttall: 3
- STV 807 Profesjoner
Vekttall: 3
- STV 808 Analyse av partiers atferd
Vekttall: 2
- STV 809 Politisk representasjon, teori og empiri
Vekttall: 3
- STV 810 Revolusjon og revolusjonsteori
Vekttall: 2
- STV 811 Ad-hoc-bevegelser
Vekttall: 2
- STV 812 Militærets politiske rolle
Vekttall: 2
- STV 813 Lagdeling og politiske ressurser
Vekttall: 2
- STV 814 Politisk deltakelse — teori og empiri
Vekttall: 2
- STV 851 Områdekurs
Vekttall: 2

INTERNASJONAL POLITIKK

- STV 901 Utenrikspolitiske beslutningsprosesser
Vekttall: 3
- STV 902 Sammenliknende utenrikspolitikk
Vekttall: 2
- STV 903 Interaksjoner og struktur i det internasjonale system
Vekttall: 3
- STV 904 Systemendringer. Integrasjon-disintegrasjon
Vekttall: 3
- STV 905 Systemets institusjonalisering. Internasjonale organisasjoner
Vekttall: 3
- STV 906 Konflikt. Konfliktløsning. Forhandlinger
Vekttall: 2

- STV 907 Sikkerhetspolitikk. Strategi. Nedrustning. Rustningskontroll.
Vekttall: 2
- STV 908 Sikkerhetspolitikk. Strategi.
Vekttall: 2
- STV 909 Nedrustning. Rustningskontroll
Vekttall: 2
- STV 910 Internasjonal teori
Vekttall: 3
- STV 911 Utenriksadministrasjon
Vekttall: 3
- STV 912 Internasjonal økonomi
Vekttall: 3
- STV 951 Områdekurs
Vekttall: 2

3. EKSAMEN

Eksamen holdes hvert semester og omfatter:

- (a) Skriftlige deleksamener, hver på 4 timer i tilknytning til metodekursene og kursene i det øvrige hovedfag. I enkelte kurs vil skriftlig eksamen bli delvis eller helt erstattet med spesielle seminararbeider. Kandidaten skal prøves i emner svarende til minst 20 vekttall. Av disse skal minst to emner svarende til 6 vekttall hentes fra metodelæren, og minst tre emner svarende til minst 7 vekttall hentes fra enten offentlig politikk og administrasjon, internasjonal politikk eller politisk atferd. De øvrige vekttall hentes fra hele hovedfaget, så vel fra metodelæren som fra de øvrige tre emnegrupper.
- (b) En hovedoppgave.
- (c) En avsluttende muntlig prøve i nær tilknytning til hovedoppgaven.

PEDAGOGISK EMBETSEKSAMEN

Reglement

Vedtatt ved kgl. res. 5. mai 1961, med endring ved kgl. res. 13. nov. 1964, kgl. res. 7. april 1967 og kgl. res. 23. januar 1970

§ 1.

Pedagogisk embetseksamen består av fire avdelinger. Første og annen avdeling er felles for alle kandidater. I tredje og fjerde avdeling velger kandidaten spesialområder som han i sine studier legger særlig vekt på. De nærmere bestemmelser fastsettes i studieplanen.

§ 2.

Første avdeling omfatter:

Utviklingspsykologi med grunnlag i allmenn psykologi, særlig førskolealderens psykologi, skolealderens psykologi, ungdomsalderens psykologi.

Allmenn pedagogisk psykologi, undersøkingsmetoder, pedagogisk statistikk.

Allmenn undervisning- og oppdragelseslære, spesialpedagogikk, skolehygiene, skoleorganisasjon.

Norsk skolehistorie, pedagogisk idéhistorie.

Det kreves at samtlige kandidater legger vekt på pedagogisk psykologi og utviklingspsykologi med allmenn psykologi. Med pedagogikkseksjonens samtykke kan det for øvrig legges vekt på ulike deler av studiet etter kandidatens valg og med hensyn på hans senere yrkesplaner.

Annen avdeling omfatter:

Teorier og problemer innen utviklingspsykologien, særlig skolealderens psykologi og ungdomsalderens psykologi, herunder psykisk funksjonssammenheng, utvikling og feilutvikling.

Teorier og problemer i pedagogisk psykologi og peda-

gogisk sosiologi, herunder særlig de forskjellige innvirkende faktorer i læringen, forholdet mellom læreemnenes art og elevenes forutsetninger, mentalhygiene.

Vitenskapelig-pedagogisk metode, videregående pedagogisk statistikk, videregående testmetodikk.

Læreplanstruktureringens problematikk, undervisningsmetodens integrasjon og tilpasning til utviklingsnivå og målsetning, oppdragelsesteori med vekt på sammenhengen mellom midler og mål.

Komparativ pedagogikk.

Norsk pedagogisk debatt, opplysnings- og dannelsesarbeidets framvekst, skolens indre liv og skolelovgivning i det 20. århundre. Pedagogisk idébrytning i det 20. århundre.

Tredje avdeling omfatter:

En selvvalgt vitenskapelig undersøkelse (hovedoppgave) med relasjon til de områder som kandidaten i studiet legger særlig vekt på.

Feltstudier som skal gjøre kandidaten kjent med de viktigste områder for pedagogisk virksomhet og gi ham anledning til systematisk observasjon, med vekt på områder som er sentrale i kandidatens hovedfagsarbeid og studium for øvrig.

Fjerde avdeling omfatter:

Teorier med relasjon til problemer som melder seg i yrkesutøvelsen og teoriernes anvendelse i praksis. Det kreves innsikt i teoriernes innhold og deres vitenskapelig grunnlag. Videre kreves innsikt i teoriernes relasjon til problemer i yrkesutøvelsen, særlig på kandidatens spesialområder, og til deres anvendelse i praksis.

§ 3.

Undervisningen på de forskjellige trinn vil bli gitt i form av forelesninger, kurser, seminarer, eksaminatorier og øvinger. De nærmere bestemmelser om undervisningen og om deltakelsen i denne fastsettes i studieplanen.

En kandidat kan fritas for obligatorisk undervisning og for deleksamener dersom han kan godtgjøre at han på

tilfredsstillende måte har gjennomgått tilsvarende undervisning og har tatt tilsvarende eksamener ved andre universiteter eller høyskoler. Søknader om dette avgjøres av Det akademiske kollegium etter innstilling fra vedkommende fakultet. For å få vitnemål for bestått pedagogisk embetseksamen, må tredje og fjerde avdeling være avlagt ved Universitetet i Oslo.

Mellomfagseksamen og grunnfagseksamen i pedagogikk kan etter nærmere bestemmelser godkjennes som bestått første avdeling. Disse bestemmelser inntas i studieplanen for pedagogisk embetseksamen.

§ 4.

Ved melding til første avdeling kreves bestått forberedende prøve i filosofi samt

enten avlagt lærereksamen

eller eksamen, eventuelt eksamener, fra universitetet eller høyskole, sammenlagt av tilsvarende omfang.

De avlagte eksamener må være bestått med karakter *Laudabilis* eller likeverdig karakter. De nærmere bestemmelser inntas i studieplanen.

Når særlige grunner taler for det, kan annen utdanning godkjennes. Søknader om dette avgjøres av vedkommende fakultet.

Ved melding til annen avdeling kreves at første avdeling er bestått med karakteren *laudabilis*, samt at kandidaten har hatt minst 2 måneders pedagogisk praksis.

Ved melding til tredje og fjerde avdeling kreves at foregående avdeling er bestått.

For å kunne avlegge eksamen kreves ved alle avdelinger at kandidaten på tilfredsstillende måte har deltatt i den undervisning og gjennomgått de øvelser som er obligatoriske for vedkommende avdeling.

§ 5.

Første avdelings eksamen består av fem skriftlige prøver, annen avdelings av fire skriftlige prøver og fjerde avdelings av tre skriftlige og en muntlig prøve. Tredje avdelings eksamen består av en hovedoppgave.

Som oppgave for de skriftlige eksamener gis et enkelt emne til utredning eller flere mindre emner eller spørsmål til besvarelse.

De nærmere regler om eksamen fastsettes i studieplanen.

§ 6.

Det benyttes følgende karakterer: laudabilis prae ceteris 1–1,50, laudabilis 1,51–2,50, haud illaudabilis 2,51–3,25, non contemnendus 3,26–4,0.

Kandidater som får dårligere karakter enn 4,0, har ikke bestått eksamen. For dem settes ingen tallverdi.

§ 7.

Det gis særskilt karakter med én desimal for hver avdeling. I første og annen avdeling gis for hver prøve en foreløpig karakter med én desimal, som meddeles kandidaten. Kandidater som får dårligere karakter enn 4,0, har ikke bestått vedkommende prøve. Karakteren for første avdeling er det aritmetiske gjennomsnitt for avdelingens fem prøver. Karakteren for annen avdeling er det aritmetiske gjennomsnitt for avdelingens fire prøver. Etter bedømmelse av de skriftlige besvarelser i fjerde avdeling gis det en foreløpig karakter. Denne fastsettes med én desimal og meddeles kandidaten. Kandidater som ved den skriftlige prøve får dårligere karakter enn 4,0, kan ikke fremstille seg til den muntlige prøve. Etter den muntlige prøve fastsettes den endelige karakter for avdelingen med én desimal.

Hovedkarakteren for pedagogisk embetseksamen utregnes som gjennomsnittet av karakterene for de fire avdelinger, idet hver av disse teller likt. Den angis med to desimaler.

§ 8.

På vitnemålet for fullført pedagogisk embetseksamen angis karakteren med grad og tallverdi for hver avdeling, hovedkarakteren, og hovedoppgavens tittel.

Hvis kandidaten i henhold til paragraf 3 har fått godkjent eksamener fra andre universiteter eller høyskoler som første og/eller annen avdeling av pedagogisk embetseksamen,

anføres dette på vitnemålet. Karakterer påføres vitnemålet bare for de eksamener som er avlagt ved Universitetet i Oslo med mindre annet bestemmes av Det Akademiske Kollegium. Hovedkarakter gis bare når karakterer for alle avdelinger er påført vitnemålet.

Bestått pedagogisk embetseksamen gir rett til tittelen *candidatus paedagogiae*.

Avlagt første avdeling godkjennes som grunnfagseksamen i pedagogikk.

Avlagt annen avdeling godkjennes som mellomfags-eksamen i pedagogikk.

§ 9.

Ved første og annen avdeling kan kandidaten ta enkeltprøvene om igjen hver for seg. Ingen kandidat kan framstille seg til noen enkeltprøve i første og annen avdeling eller til eksamen i tredje og fjerde avdeling mer enn tre ganger. Kandidatens beste karakter for hver enkeltprøve i første og annen avdeling legges til grunn ved beregningen av avdelingens karakter. Kandidatens beste karakter for hver avdeling påføres vitnemålet og teller med ved utregningen av hovedkarakteren.

En kandidat som har meldt seg til eksamen ved annen avdeling, kan ikke avlegge ny eksamen ved første avdeling, og en kandidat som har meldt seg til tredje avdeling, kan ikke avlegge ny eksamen ved annen avdeling, med mindre han tar alle enkeltprøvene for vedkommende avdeling om igjen.

Han kan heller ikke avlegge ny eksamen ved lavere avdeling og få den godkjent som ledd i pedagogisk embets-eksamen uten at han senere avlegger eksamener ved de etterfølgende avdelinger.

§ 10.

De nærmeste bestemmelser om pedagogisk embetseksamen gis av Det Akademiske Kollegium etter innstilling fra vedkommende fakultet. Disse bestemmelser inntas i en studieplan.

§ 11.

Dette reglement trer i kraft straks.

ALLMENN ORIENTERING

Målet med pedagogikkstudiet er å oppnå innsikt i forhold som har betydning for læring og utvikling i ulike aldersfaser, særlig i barne- og ungdomstiden, og for påvirkninger som kan bli medbestemmende i formingen av personligheten. I studiet inngår disipliner som kan bidra til denne innsikt. Til disse hører pedagogisk psykologi, læringspsykologi, allmenn psykologi, barne- og ungdomspsykologi, pedagogisk sosiologi, didaktikk, oppdragelses og undervisningsteori, pedagogisk samtidshistorie, komparativ pedagogikk, pedagogisk idéhistorie, norsk skolehistorie.

En skjematisk fremstilling av viktige disipliner og mål i pedagogikkstudiet er gitt i nedenstående oversikt:

Disipliner	Mål
Pedagogisk psykologi	Å gi kunnskap om edukanden, ¹ hans egenskaper og reaksjonstendenser, som er av betydning for formingen av oppdragelse og undervisning.
Læringspsykologi	
Allmenn psykologi	
Barnepsykologi	
Ungdomspsykologi	
Pedagogisk sosiologi	Å vise hvordan utvikling, eventuelt feilutvikling finner sted i vekselvirkning mellom edukanden og hans omgivelser.
Forskningsmetodikk	Å gi grunnlag for diagnose og prognose.
Statistikk	Å klargjøre hva virkningen av ulike påvirkninger kan bli, hvordan feilutvikling kan forebygges, og hvordan utviklingsanomalier kan behandles.

¹) Edukand er nyttet som betegnelse for den som bevisst eller ubevisst påvirkes i oppdragende retning.

Disipliner	Mål
Didaktikk	Å belyse spørsmålet om mål og påvirkning med bakgrunn i den innsikt empirisk pedagogikk gir, og med støtte i historiske erfaringer. Å gi innsikt i den pedagogiske situasjon i nåtiden.
Oppdragelsesteori	
Undervisningsteori	
Pedagogisk samtidshistorie	
Komparativ pedagogikk	
Pedagogisk idéhistorie	Å belyse hvordan en tidligere påvirket edukanden og hvordan en mente denne påvirkning skulle være.
Norsk skolehistorie	

Pedagogikkstudiet fører fram til pedagogisk embets-eksamen (cand.paed.eksamen). Denne eksamen ble opprettet ved lov av 1961. Den hører inn under Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Det er også anledning til å ta pedagogikk som grunnfag, mellomfag og hovedfag som del av samfunnsvitenskapelig embetseksamen. Grunnfag og mellomfag i pedagogikk kan videre inngå som del av historisk-filosofisk embetseksamen og, med visse forbehold, som del av matematisk-naturvitenskapelig embetseksamen. En kan også ta magistergraden i faget.

For grunnfag, mellomfag og hovedfag henvises til omtale under cand. polit.-eksamen. De viktigste bestemmelser er:

GRUNNFAG

Grunnfagsstudiet i pedagogikk er samordnet med studiet til første avdeling av pedagogisk embetseksamen. Beståtte prøver svarende til emneprøvene ved første avdeling av pedagogisk embetseksamen godkjennes som grunnfags-eksamen i pedagogikk. Alt som står om undervisning, pensum og eksamen for første avdeling til pedagogisk embets-eksamen gjelder også for grunnfag. Se side 40.

MELLOMFAG

Mellomfagsstudiet i pedagogikk er samordnet med studiet til første og annen avdeling av pedagogisk embetseksamen. Beståtte prøver svarende til emneprøvene ved første avdeling og to av emneprøvene til annen avdeling av pedagogisk embetseksamen godkjennes som mellomfagseksamen i pedagogikk. Se side 43.

HOVEDFAG

Hovedfagsstudiet i pedagogikk er samordnet med studiet til annen og tredje avdeling til pedagogisk embetseksamen. Beståtte prøver svarende til to av emneprøvene ved annen avdeling samt hovedoppgave svarende til hovedoppgaven ved tredje avdeling av pedagogisk embetseksamen godkjennes som hovedfagseksamen i pedagogikk. Prøvene må ikke ha inngått i mellomfaget. Se side 45.

OPPBYGGING OG MÅL

Hovedtrekkene i studiets oppbygning er angitt i den skjematiske oversikt sidene 90 og 91. Det blir i utdanningsprogresjonen skjelnet mellom følgende stadier:

Forstudier.

Praksis.

Allmenne teoretiske studier.

Spesialstudier, praktiske og teoretiske.

Utenom examen philosophicum blir det regnet med at forstudiene skal ta 2 år. Videre regnes med 2 måneder til pedagogisk praksis, 2 år til allmenne teoretiske studier og ytterligere 2 år til de praktiske og teoretiske spesialstudier.

Kandidaten står relativt fritt i valg av forstudier. De bør da velges slik at de med hensyn på erfaringer, kunnskap og innsikt gir det best mulige grunnlag sett ut fra det studie- og yrkesmål den studerende har. I enkelte tilfelle kan lærerutdanning danne en formålstjenlig bakgrunn. I andre tilfelle kan universitets- eller høyskoleutdanning være å foretrekke. Blant mulige yrkesmål kan nevnes skolepsykologstillinger, rådgiverstillinger, konsulentstillinger, lektorstillinger i lærerskolen, lektorstillinger i skole- og samfunnsliv for øvrig med

pedagogiske spesialoppgaver eller undervisningsledelse som arbeidsfelt.

Da studiene forutsetter modenhet og evne til selvstendig tenkning, og det dessuten er ansvarsfulle stillinger som det skal utdannes for, stilles det krav om at kandidaten ved forstudiene har karakteren *laudabilis* eller likeverdig karakter.

Den pedagogiske praksis skal samlet utgjøre minst 2 måneder. Den må være tatt før melding til annen avdeling. Men bortsett fra dette har kandidaten frihet til å innpasse den i studiene etter eget ønske. Det er heller ikke nødvendig at hele praksisperioden tas under ett.

Studiets første avdeling har som mål å gi en innføring i pedagogikkens problemstillinger og metoder, med samling om en del utvalgte emneenheter.

Disse er:

- Pe 1. Pedagogisk psykologi med allmennpsykologisk innføring.
- Pe 2. Målingsmetoder og statistikk.
- Pe 3. Pedagogisk samtidshistorie.
- Pe 4. Barne- og ungdomspsykologi.
- Pe 5. Didaktikk med undervisnings- og oppdragelsesteori.

Studiet til første avdeling forutsettes normalt å kunne gjennomføres på 1 år. Det avlegges særskilt prøve i hver enhet, og hver av dem teller likt ved beregning av karakteren for første avdeling. Denne karakteren må være *laudabilis* for at man skal kunne gå videre til annen avdeling.

De allmenne teoretiske studier fortsettes i annen avdeling. I denne avdeling blir det lagt stor vekt på vitenskapelige undersøkingsmetoder innenfor pedagogikken. Studiet forbereder derved til senere spesialstudier og selvstendige undersøkinger. Også studiet i annen avdeling er inndelt i en rekke emneenheter.

Disse er:

- Pe 6. Utviklingsteori med differensial- og personlighetspsykologi.

Pe 7. Pedagogisk sosiologi, komparativ pedagogikk og pedagogisk historie.

Pe 8. Læringsteori, læreprogram- og undervisningsteori.

Pe 9. Undersøkningsmetodikk og forskningsorientering.

Studiet i annen avdeling forutsettes normalt å kunne gjennomføres på 1 år. Det avlegges særskilt prøve i hver enhet, og hver av dem teller likt ved beregning av karakteren for annen avdeling. Fullført eksamen ved annen avdeling danner forutsetning for opptaking til tredje avdeling.

Da pedagogikkstudiet er meget omfattende og kan danne bakgrunn for et stort antall yrker, er det i tredje og fjerde avdeling bygget opp slik at det i noen utstrekning gir adgang til spesialisering med henblikk på det yrkesfelt som en i første rekke sikter seg inn mot.

Ved begynnelsen av tredje avdeling velger kandidaten tre spesialområder som tilsammen vil danne sentreringsfeltet i hans fortsatte studier. I tredje avdeling foretas også feltstudier som skal gjøre kandidaten kjent med de viktigste områder for pedagogisk virksomhet og gi ham anledning til systematisk observasjon, med vekt på områder som er sentrale i hans hovedfagsarbeid og studium for øvrig.

Emnet for hovedoppgaven velger kandidaten i samråd med faglærerne.

Det skal ha relasjon til hans spesialområder.

Spesialområder som kan velges, er:

- Skolepsykologi
- Oppdragelsespsykologi
- Rådgivning
- Pedagogisk terapi
- Undervisningsorganisering
- Korreksjonsundervisning
- Undervisningsveiledning
- Lærestoffstrukturering
- Spesialpedagogikk
- Skoleledelse
- Voksenundervisning.

STRUKTURPLAN FOR PEDAGOGISK EMBETSEKSAMEN

UTDANNINGSPROGRESJON								Spesialområder
Forstudier		Praksis	Allmenne teoretiske studier		Spesialstudier, praktiske og teoretiske			
2 år	2 måneder	1 år (1. avd.)	1 år (2. avd.)	1 år (3. avd.)	1 år (4. avd.)			
<p>Examen philosophicum. Prøve må være avlagt før eksamen ved avslutningen av 1. avdeling.</p>	<p>Lærerutdanning eller universitetsutdanning, eventuelt høgskoleutdanning av tilsvarende omfang</p> <p>De avlagte eksamener må være bestått med karakteren laudabilis eller likeverdig karakter.</p> <p>Når særlige grunner taler for det, kan annen utdanning godkjennes etter søknad.</p>	<p>Minst 2 måneders pedagogisk praksis. Må være tatt før melding til 2. avdeling</p>	<p>Studium til innføring i pedagogikkens problemstillinger og metoder, med samling om utvalgte emneenheter.</p> <p>Avsluttende eksamen.</p> <p>For fortsettelse i 2. avdeling kreves laudabilis.</p>	<p>Fortsatt og utvidet teoretisk studium med vekt på vitenskapelig/pedagogisk metode.</p> <p>Forberedelse til feltstudier og arbeid med hovedoppgave.</p> <p>Avsluttende eksamen, som må bestås før opptaking i 3. avdeling</p>	<p>Feltstudier med relasjon til de spesialområder som velges.</p> <p>Utarbeiding av hovedoppgave. Programmet for feltstudiene skal godkjennes</p>	<p>Teoretiske spesialstudier med relasjon til den kombinasjon av spesialområder som er valgt.</p> <p>Teoriens anvendelse i yrkesutøvelsen.</p> <p>Avsluttende eksamen.</p>	<p>Skolepsykologi.</p> <p>Oppdragspsykologi</p> <p>Rådgivning.</p> <p>Pedagogisk terapi.</p> <p>Undervisningsorganisering.</p> <p>Korreksjonsundervisning</p> <p>Undervisningsveiledning.</p> <p>Lærestoffstrukturering.</p> <p>Spesialpedagogikk.</p> <p>Skoleledelse.</p> <p>Voksenundervisning.</p>	

Ved valget av sine tre spesialområder må kandidaten ta hensyn til at områdene bør ha indre sammenheng og gjensidig støtte hverandre, sett i forhold til den yrkesintensjon vedkommende har. Det bør også tas hensyn til hvilken utstrekning de enkelte områder har kunnet dekkes undervisningsmessig. Kombinasjonen skal godkjennes av instituttet.

UNDERVISNINGEN OG DELTAKELSEN I DEN

For hver avdeling legges opp et undervisningsprogram som tilpasses vedkommende avdelings studiemål. De problemstillinger og emneenheter som er nevnt under studiets oppbygning og mål og i reglementet angående de forskjellige avdelingens innhold, angir undervisningens orienteringsretning.

Melding om undervisningen i de forskjellige avdelinger vil for hvert semester bli gitt i forelesningskatalogen. *Fra og med vårsemesteret 1972 er påmeldingsfristen til de obligatoriske demonstrasjonene og øvingene under Pe 2 er for høstsemesteret 15. juni og for vårsemesteret 15. november.*

Søknader om dispensasjon fra deltaking i undervisning som er obligatorisk, avgjøres av instituttet, med mindre kandidaten selv ønsker saken forelagt fakultetet.

Det skjelves mellom forelesninger, gruppemøter, demonstrasjoner, øvinger og kollokvier, for de to øverste avdelinger dessuten ekskursjoner og feltstudier. Målet med forelesningene er å skaffe oversikt over viktige problemstillinger innenfor vedkommende emneenhet. Gruppemøtene har som formål å ta opp til behandling spørsmål som trenger utdyping, meningsutveksling og drøfting. Demonstrasjonene skal anskueliggjøre sakforhold som egner seg for konkretiserende fremstilling for dermed å bidra til å gjøre studiet virkelighetsnært. Et liknende siktepunkt har også øvingene. Kollokviene blir organisert av studentene selv som samtalemøter i mindre grupper, eventuelt under ledelse av en lønnet, viderekommen student.

På områder hvor tilegnelsen av kunnskaper og innsikt kan kontrolleres ved eksamen, er deltaking i undervisningen ikke obligatorisk. Dette betyr i prinsippet at krav om del-

UNDERVISNINGSPROGRAM

Avdeling	Høstsemestret	Vårsemestret
1	<p>Disse enheter dekkes:</p> <p>Pe 1. Pedagogisk psykologi med allmennpsykologisk innføring.</p> <p>Pe 2. Målingsmetoder og statistikk Obligatoriske demonstrasjoner og øvinger inngår.</p> <p>Pe 5. Didaktikk med undervisnings- og oppdragelsesteori.</p> <p>Så vidt mulig dekkes også Pe 3 og Pe 4</p>	<p>Disse enheter dekkes:</p> <p>Pe 3. Pedagogisk samtidshistorie.</p> <p>Pe 4. Barne- og ungdomspsykologi.</p> <p>Pe 5. Didaktikk med undervisnings- og oppdragelsesteori.</p> <p>Pe 2. Målingsmetoder og statistikk.</p> <p>Så vidt mulig dekkes også Pe 1</p>
2	<p>Disse enheter dekkes:</p> <p>Pe 6. Utviklingsteori med differensial- og personlighetspsykologi.</p> <p>Pe 7. Pedagogisk sosiologi, komparativ pedagogikk og pedagogisk historie</p> <p>Så vidt mulig dekkes også Pe 8 og Pe 9</p>	<p>Disse enheter dekkes:</p> <p>Pe 8. Læringsteori, læreprogram- og undervisningsteori.</p> <p>Pe 9. Undersøkningsmetodikk og forskningsorientering.</p> <p>Så vidt mulig dekkes også Pe 6 og Pe 7</p>
3	<p>Forskningsmetodikk knyttet til planlegging av hovedoppgave.</p> <p>Ekskursjoner</p> <p>Feltstudier.</p> <p>Ekskursjoner og feltstudier er obligatoriske.</p>	<p>Forskningsmøter og veiledning knyttet til gjennomføring av hovedoppgave.</p> <p>Ekskursjoner og feltstudier som gjenstår fra høstsemestret.</p>
4	<p>Undervisning med relasjon til spesialområder så langt personalkapasiteten rekker.</p> <p>Det kreves et deltakingsprogram på minimum 10 uketimer</p> <p>Deltakingsprogrammet legges opp i samråd med instituttet.</p>	<p>Undervisning med relasjon til spesialområder så langt personalkapasiteten rekker.</p> <p>Det kreves et deltakingsprogram på minimum 10 uketimer.</p> <p>Deltakingsprogrammet legges opp i samråd med instituttet.</p>

takelse for første, annen og tredje avdeling begrenses til demonstrasjoner, øvinger, ekskursjoner og feltstudier. Da imidlertid emneenheterne til dels er mindre godt dekket med høvelig litteratur, anbefales studentene å ta del i undervisningen, bl. a. også av den grunn at man derved, særlig i gruppemøtene, får et korrektiv til de oppfatninger man skaffer seg gjennom selvstudiet. Opplysning om fristen for påmelding til gruppetimene gis i forelesningskatalogen.

I første avdeling er det ønskelig at emneenheterne Målingsmetoder og statistikk tas i første semester.

Didaktikk med undervisnings- og oppdragelsesteori bør tas i siste semester, da en til prøven i denne emneenheter forutsetter at alle fem emneenheterne er studert.

Av hensyn til studenter som begynner sitt studium i vårsemesteret, er det ønskelig at de innledende enheter blir dekket undervisningsmessig også da, og likedan at de avsluttende enheter blir dekket også i høstsemesteret. Dette vil bli gjort så snart personalkapasiteten gjør det mulig.

PENSUM

Pensum for de forskjellige avdelinger er avgitt i det følgende. Hvis en kandidat på grunn av særlige forhold har fått instituttets tillatelse til å foreta utskiftninger i den oppførte litteratur, må han opplyse dette sammen med sin oppmelding til eksamen.

FØRSTE AVDELING

(Utgjør også pensum til grunnfag)

PE 1. PEDAGOGISK PSYKOLOGI MED ALLMENNPSYKOLOGISK INN-FØRING

Hildgard, E. R. and Atkinson, R. C.: *Introduction to psychology*, 4th. edition. New York 1967, kap. 1, 5-14 og 17-23.
Cronbach, L. J.: *Educational psychology*, 2nd. edition, New York 1963, kap. 1-5.

PE 2. MÅLINGSMETODER OG STATISTIKK

Edwards, A. L.: *Statistical Analysis*. New York 1969, kap. 1-11, 13, 15 og 16.

Anastasi, A.: *Psychological Testing*, New York 1968, kap. 1–5, 7–8, 10, 13, 15, kap. 17 s. 451–465 og kap. 20 s. 536–543.

Sandven, J.: Det teoretiske og metodiske grunnlag for modenhetsprøving. *Pedagogisk Forskning*, 1962, s. 147–168.

PE 3. PEDAGOGISK SAMTIDSHISTORIE

Myhre, Reidar: *Pedagogisk idéhistorie*, Oslo 1964, s. 334–452.

Sandven, J.: *Pedagogisk idébrytning i USA*, Oslo 1949, kap. 2.

Høigård, E. og Ruge, H.: *Den norske skoles historie*, Oslo 1963, s. 233–358.

Telhaug, A.: *Den niårige skole og differensieringsproblemet*, Oslo 1970.

Forarbeid til Normalplan for grunnskolen, s. 10–109. Oslo 1970.

Tilråding om reform av gymnaset frå Utvalet til å vurdere reform av fagleg innhald og indre oppbygning i gymnaset. Oslo 1967, s. 46–70 og s. 87–93.

Innstilling I om det videregående skoleverket fra skolekomitéen av 1965, Oslo 1967, s. 38–68.

Innstilling nr. 5 fra Komitéen til å utrede spørsmål om videreutdanning for artianere og andre med tilsvarende utdanning, Oslo 1970, s. 9–43.

Unesco Bulletin No. 3, 1969. Perspectives in life-long education.

Lindbekk, Tore: Utdannelse. I N. R. Ramsøy (red.) *Det norske samfunn*, Oslo 1968, s. 184–225.

PE 4. BARNE- OG UNGDOMSPSYKOLOGI

Garrison, K. C, et al. *The Psychology of Childhood*, New York 1967.

Jersild, A. T.: *The Psychology of Adolescence*, New York 1963.

PE 5. DIDAKTIKK MED UNDERVISNINGS- OG OPPDRAGELSESTEORI

Cronbach, L. J.: *Educational Psychology*, New York 1962, kap. 8–18.

Sandven, Johs.: *Pedagogisk idébrytning i USA*, Oslo, kap. 4 og 5.

- Sandven, J.: *Oppdragelse og vekst*. Oslo 1966, s. 11–55 og s. 68–77.
- Bruner, J.: *The Process of Education*, Cambridge 1960.
Eller den norske versjonen.
- Trumpkommittén: *Variierende klasstorlek och lagundervisning*. Stockholm 1964, s. 1–123.
- Cornelius, H.: *AV-midler og metoder*, København 1967.
- Ålvik, T.: *Undervisningslære*, København 1970, s. 19–89 og s. 157–204.

ANNEN AVDELING

(Sammen med pensum under første avdeling utgjør emneenhet Pe 6 og Pe 7 pensum til mellomfag.)

PE 6. UTVIKLINGSTEORI MED DIFFERENSIAL- OG PERSONLIGHETS-PSYKOLOGI

- Baldwin, A.: *Theories of child development*. New York 1967, kap. 3–6, 9–16 og 18.
- Ausubel, D. P.: *Theory and problems of adolescent development*, New York 1954, kap. 2, 7, 8, 12 og 15.
- White, R. W.: *The abnormal personality*, New York 1964, kap. 3–7.

PE 7. PEDAGOGISK SOSIOLOGI, KOMPARATIV PEDAGOGIKK OG PEDAGOGISK HISTORIE

- Grue-Sørensen, K.: *Opdragelsens historie II*, København 1966.
- Grue-Sørensen, K.: *Opdragelsens historie III*, København 1966, s. 9–195.
- Brubacher, J. S.: *A History of the Problems of Education*, New York 1966, kap. 5, 7–10.
- Høigård, E. og Ruge, H.: *Den norske skoles historie*, Oslo 1963 s. 76–233.
- Kazamias, A. M. and Massialas, B. G.: *Traditions and Change in Education. A Comparative Study*. Englewood 1965.
- Banks, O.: *A. Sociology of Education*, London 1968.
- Grue-Sørensen, K.: Nogle overvejelser vedrørende komparativ pedagogikk. *Pedagogisk Forskning* 1962.

Rand, P.: Komparativ pedagogikk som forskningsdisiplin.
Pedagogisk Forskning 1964.

PE 8. LÆRINGSTEORI, LÆREPROGRAM- OG UNDERVISNINGSTEORI

Hilgard, E. R. & Bower, G. H.: *Theories of learning*. 3. ed.
New York 1966, Kap. 2–8.

The Sixty-third Yearbook of the National Society for the Study of Education: Theories of learning and Instruction.
Chicago 1964, kap. 4, 6, 11, 13, 15–17.

The Sixty-sixth Yearbook of the National Society for the Study of Education: The Educationally Retarded and Disadvantaged.
Chicago 1967, kap. 5, 7–10 og 16.

Taba, H.: *Curriculum Development. Theory and Practice*.
New York 1962, kap. 12–14, 17–22.

Brubacher, J. S.: *Modern Philosophies of Education*. 3. ed.
New York 1962, kap. 14 og 15.

PE 9. UNDERSØKNINGSMETODIKK OG FORSKNINGSORIENTERING

Kerlinger, Fred N.: *Foundations of Behavioral Research*.
New York 1966, kap. 1–4, 6–7, 15–35.

Ferguson, G. A.: *Statistical Analysis in Psychology and Education*.
New York 1966, kap. 1, 8–11, 13, 16–19 og 23.

Clausen, H. P.: *Hvad er historie?* København 1963, s. 44–153.

TREDJE AVDELING

Et utvalg litteratur med tilknytning til kandidatens egen undersøkning og i omfang varierende med avhandlingens art.

Anvendelsen av litteraturen vil bli vurdert sammen med bedømmelsen av avhandlingen.

FJERDE AVDELING

Kandidaten legger fram et forslag til pensum for hvert spesialområde. Det vises til de oppsatte litteraturlister med forslag til relevant litteratur. Pensumforslaget godkjennes av instituttet.

MELDING TIL EKSAMEN

Ved melding til første avdeling kreves bestått examen philosophicum samt

enten avlagt lærereksamen
eller eksamen, eventuelt eksamener, fra universitet
eller høyskole,
sammenlagt av tilsvarende omfang.

De avlagte eksamener må være bestått med karakteren laudabilis eller likeverdig karakter. For lærerprøvens vedkommende blir karakterene for de skriftlige fag og for praktisk lærerdyktighet og pedagogikk muntlig lagt sammen. Til dette adderes hovedkarakteren multiplisert med 2. Den utkomne sum er den poengverdi som det bygges på ved fastsettelsen av laudgrensen. Poengverdien må på den 2-årige vanlige linje være minst 15,25, på den 2-årige engelsklinje minst 19,25 og på den 4-årige linje minst 17,00. Disse poengverdiene gjelder for dem som har tatt lærerprøven før 1966. Følgende poengverdier gjelder for dem som har tatt lærerprøven i 1966 eller senere: 2-årig vanlig linje minst 16,75, 2-årig engelsklinje minst 21,25 og på 4-årig linje minst 17,50.

Utdanningen fra universitet eller høyskole må svare til en normal studietid på 2 år. Hvis utdanningen er to grunnfag, blir disse godkjent når deres gjennomsnittskarakter er 2,50 eller bedre.

Når særlige grunner taler for det, kan annen utdanning godkjennes. Søknader om dette avgjøres av fakultetet.

Ved melding til annen avdeling kreves at første avdeling er bestått med karakteren laudabilis, samt at kandidaten har hatt minst 2 måneders pedagogisk praksis. Mellomfags-eksamen i pedagogikk etter gammel ordning med karakteren 2,5 eller bedre kan godkjennes som grunnlag for opptak til annen avdeling. Grunnfagseksamen i pedagogikk etter gammel ordning med karakteren 2,3 eller bedre, kan også godkjennes som grunnlag for opptak til annen avdeling. I begge tilfelle er det en forutsetning at de øvrige betingelsene for opptak på studiet til pedagogisk embetseksamen er oppfylt.

Ved melding til tredje og fjerde avdeling kreves at foregående avdeling er bestått. Hovedoppgaven skal leveres senest ved begynnelsen av studiet til 4. avdeling, i høstsemestret senest innen 1. september, i vårsemestret senest

innen 1. februar. Ved levering i høstsemestret skal den være bedømt innen 15. desember, ved levering i vårsemestret innen 15. mai.

For å kunne avlegge eksamen kreves ved alle avdelinger at kandidaten på tilfredsstillende måte har deltatt i den undervisning og gjennomgått de øvelser som er obligatoriske for vedkommende avdeling.

Hvis kandidaten har fått tillatelse til å gjøre endringer i pensum, skal oppgave over dette følge oppmeldingen.

EKSAMEN

Første avdelings eksamen består av fem skriftlige prøver, én for hver av avdelingens fem emneenheter. Hver prøve varer 4 timer, og kan omfatte én oppgave av essaytype samt besvarelse av et utvalg mindre oppgaver, som kan variere i antall og form for de ulike emneenheter.¹

En kan ta alle emneenheter til 1. avdeling under ett. Det er også mulig å dele emneeksamenene over flere semestre. Hvis dette gjøres, anbefaler instituttet at Pe 5 – Didaktikk med undervisnings- og oppdragelsesteori – tas i siste semester.

Annen avdelings eksamen består av fire skriftlige prøver, én for hver av avdelingens fire emneenheter. Hver prøve varer 5 timer, og kan omfatte én oppgave av essaytype samt besvarelse av et utvalg mindre oppgaver, som kan variere i antall og form for de ulike emneenheter. Prøvene kan deles på flere semestre.

Tredje avdelings eksamen består av en hovedoppgave.

Fjerde avdelings eksamen består av tre skriftlige og én muntlig prøve. Hver av de skriftlige prøver varer 6 timer, og vil kunne omfatte et enkelt område av kandidatens studiefelt eller flere. Den muntlige prøving vil gjelde samtlige områder som kandidatens studier i avdelingen omfatter. Som oppgave for de skriftlige prøver gis et enkelt emne til utredning eller flere mindre emner eller spørsmål til besvarelse.

Eksamen for 1., 2. og 4. avdeling holdes i slutten av høstsemestret og i slutten av vårsemestret.

¹) Se fotnote side. 43.

EMBEDSEKSAMEN I PSYKOLOGI

Reglement

Vedtatt ved Kgl. res. av 30. okt. 1964
Med endringer 1969 og 1970

§ 1.

De som vil underkaste seg embetseksamen i psykologi må være immatrikulert ved Universitet og ha tatt forberedende prøve i filosofi. Videre må de ha bestått grunnfagseksamen i psykologi med ikke dårligere karakter enn *Laudabilis*.

§ 2.

Embetseksamen i psykologi er delt i to avdelinger.

- a) 1. avdeling som omfatter psykologiens grunnleggende vitenskapelige disipliner, samt de nødvendige støtte-disipliner.
- b) 2. avdeling som innebærer en spesialisering innen forskjellige områder av psykologien. Eksamen etter denne avdeling gir rett til tittelen *candidatus psychologiae* (*can. psychol.*).

§ 3.

Undervisningen til embetseksamen i psykologi foregår ved forelesninger, kurser, seminar og praktisk veiledning. De nærmere bestemmelser om studiet, pensum, eksamenskrav og når i studiet eksamen i de ulike støttedisipliner skal avlegges, fastsettes i en studieplan som må godkjennes av Det akademiske kollegium.

§ 4.

Kollegiet kan etter innstilling fra fakultetet frita for eksamen eller prøve

1. når tilsvarende krav er oppfylt ved en annen institusjon.
2. på grunnlag av eksamen eller prøve i et velegnet fag utenfor fagkretsen, avlagt ved Universitetet eller annen institusjon.

§ 5.

Eksamen til de forskjellige avdelinger av embetseksamen i psykologi holdes med faste mellomrom, som fastsettes nærmere i studieplanen.

Eksamen til 1. avdeling består av to skriftlige prøver og en muntlig prøve i psykologi. I tillegg til dette kommer en skriftlig prøve i hver av støttedisiplinene sosiologi, statistikk og fysiologi med biologi, hvis ikke kandidaten allerede har avlagt del-eksamener i disse fag. Når en kandidat har gjennomgått og fått godkjent et kurs i en støttedisiplin, kan han fritas for den spesielle prøve i dette fag.

Kandidatene kan i stedet for de to skriftlige prøver i psykologi få høve til i løpet av eksamenssemestret å utarbeide to skriftlige oppgaver på nærmere vilkår som fastsettes av fakultetet og inntas i studieplanen.

§ 6.

Anmeldelse til eksamen til 1. avdeling skal være bilagt med bevitnelse for at kandidaten har bestått de obligatoriske kurser i psykologi og eventuelle del-eksamener eller kurser i støttedisiplinene.

Anmeldelse til eksamen til 2. avdeling skal være bilagt med bevitnelse for at kandidaten har bestått de obligatoriske kurser og fått godkjent sin praksis.

§ 7.

Ved eksamen i støttedisipliner gis bare karakterene Bestått – Ikke bestått. For øvrig nyttes følgende karakterer: 1,00 – 1,50 (laudabilis prae ceteris), 1,51 – 2,50 (Laudabilis), 2,51 – 3,25 (Haud illaudabilis), 3,26 – 4,00 (Non contemnendus). For bestått skriftlig eksamen til 1. avdeling i psykologi og for bestått skriftlig eksamen til 2. avdeling, gis det en foreløpig karakter fra 1,0 til 4,0 med en desimals nøyaktighet. Denne meddeles kandidaten, som ikke kan fremstille seg til muntlig prøve før den skriftlige er bestått. Etter den muntlige prøve fastsettes den endelige karakter også med en desimals nøyaktighet. Kandidater som får dårligere karakter enn 4,0 har ikke bestått eksamen. For

dem settes ingen tallverdi. Hovedoppgaven teller ikke med ved fastsettelsen av karakteren ved 2. avdeling, men gis egen karakter med grad og tallverdi.

§ 8.

På eksamensvitnemålet angis kandidatens hoved- og bikurs i 2. avdeling. Karakteren ved eksamen etter 1. avdeling og etter 2. avdeling angis med grad og tallverdi, slik at de to nevnte eksamener teller likt. Tallverdien for hovedkarakteren føres opp med to desimaler. Hovedoppgavens tittel og karakter med grad og tallverdi med en desimal angis særskilt på eksamensvitnemålet.

Om kandidater som har oppnådd hovedkarakteren *Laudabilis prae ceteris* og samme karakter for hovedoppgaven og som ikke har fremstilt seg mer enn en gang til noen prøve, gis det innberetning til Kongen.

Ingen kandidat har adgang til å fremstille seg til noen del av embetseksamen i psykologi mer enn 3 ganger. Den beste oppnådde karakter blir den gjeldende.

§ 9.

Kollegiet kan etter innstilling fra fakultetet i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i § 8, siste ledd.

Kollegiets avgjørelse kan påklages til departementet.

STUDIEPLAN

Godkjent av Det akademiske kollegium, 13. desember 1968

FORMÅL OG OPPLÉGG

Det psykologiske studium har til formål å utvikle en selvstendig psykologisk tenkemåte og vurderingsevne og gi et grundig kjennskap til vitenskapelig psykologi og dens anvendelsesmuligheter. Studiet tilstreber i størst mulig utstrekning å gi studentene grunnlag for å forstå atferd og opp-

levelser hos mennesket som biologisk organisme, som samfunnsvesen og som skapende kulturpersonlighet.

De problemer som den ferdige kandidat vil stå overfor når han kommer ut i praktisk eller vitenskapelig arbeid, er meget varierte. Utenat lært kunnskap vil derfor være til liten hjelp. Det det kommer an på, er at kandidaten kan stille problemet i det enkelte tilfelle, og søke å løse det ved den heldigste kombinasjon av relevante kunnskaper, metoder og personlig fremgangsmåte.

I årene etter krigen har det vært en stadig stigende etterpørsel etter ferdigutdannede psykologer. Arbeidsmarkedet på landsbasis må sies å være meget godt. En gjennomgåelse av psykologers yrkestilknytning viser grovt skissert følgende: En gruppe arbeider vesentlig i tilknytning til helsesektoren i samarbeid med psykiatere og sosionomer, nemlig kliniske psykologer innenfor barne- og ungdomspsykiatri og voksenpsykiatri. En annen gruppe er knyttet til skolesektoren, spesielt grunnskolen, inklusive ungdomsskolen. Skolepsykologene arbeider gjerne i team med sosionomer, spesialpedagoger, psykiatere m.v., og samarbeider med lærere og skolens ledere. En tredje gruppe bidrar innenfor arbeids- og organisasjonslivet, herunder arbeidspsykologiske kontorer, utføring, bedrifter, reklame, lederopplæring etc. Endelig arbeider mange ved universitet og høyskoler og forskningsinstitutter.

De som vil underkaste seg embetseksamen i psykologi må være immatrikulert ved Universitet, og ha tatt forberedende prøve i filosofi. Videre må de ha bestått grunnfagseksamen i psykologi med ikke dårligere karakter enn *Laudabilis*.

Studenttilstrømningen overstiger for tiden langt ekspansjonen i lærerkapasitet, selv om det arbeides målbevisst for å øke denne. Studentene må derfor regne med til dels lange ventekøer for å avvikle studiet.

Selve embetsstudiet, som leder fram til graden *can.* *psychol.* er inndelt i to avdelinger. Når det gjelder psykologi grunnfag, henvises til egen studieplan, side 52. Inndelingen av studiet i avdelinger grunner seg på praktiske og pedagogiske hensyn, og må ikke ta oppmerksomheten vekk fra synet på det teoretiske og praktiske studium av psykologi som en

helhet. Inndelingen av studiet vil dels lette selve studiearbeidet og dels gi sikkerhet for at den enkelte student på vesentlige områder har skaffet seg tilstrekkelig kunnskap og innsikt for mer videregående studier. Inndelingen vil lette studentenes orientering i faget og gi en viss garanti for at de behersker kunnskaper, metoder og tenkemåter som er nødvendige for å trenge inn i mer sammensatte og videregående problemer.

1. *avdeling* som helhet har til formål å gi de studerende et allsidig kjennskap til og innsikt i vitenskapelig psykologi, og en tilstrekkelig kunnskap i psykologiens støttedisipliner. En gjennomført eksamen til 1. avdeling vil gi et godt teoretisk grunnlag for de mer praktiske eller forskningsmessig betonte spesialstudier i 2. avdeling. Men 1. avdeling alene kan *ikke* betraktes som et fullstendig psykologisk studium, og den gir ikke alene grunnlag for praktisk psykologisk arbeid.

De to avdelingene har noe forskjellig preg.

Etter at studentene har tatt grunnfag, skal de i 1. *avdeling* skaffe seg solid og allsidig kunnskap om de forskjellige spesielle områder i psykologien. Gjennom kurser vil de få et konkret innblikk i de viktigste undersøkingsmetoder. Denne avdeling er sentral i studiet som helhet, idet studentene her skal skaffe seg de teoretiske og metodiske forutsetninger for den psykologiske tenkemåte som kreves i det etterfølgende mer yrkesorienterte studium og arbeid. Ut fra samme formål vil studentene i denne avdeling også måtte skaffe seg et elementært grunnlag i støttedisiplinene statistikk, fysiologi og sosiologi.

Studietiden for 1. avdeling vil selvsagt variere med den enkeltes arbeidsinnsats, men vil ordinært være 4–5 semestre. (Det er p.t. ca. 4 semesters ventetid til kursene i 1. avd.)

2. *avdeling* er i det alt vesentlige et spesialstudium. I denne del av studiet vil studentene få praktisk erfaring og øvelse, innføring i de metoder som benyttes og spesialkunnskaper innenfor det område som er valgt av hver enkelt. Samtidig skal studentene skaffe seg både teoretisk og praktisk innsikt i forskningsmetoder og kjennskap til spesielle rettslige og sosiale forutsetninger innenfor det praktisk-psykologiske

område som er valgt. Studiet i 1. og 2. avdeling skulle til sammen gi alle som egner seg for profesjonelt fagpsykologisk arbeid, et godt vitenskapelig og delvis praktisk grunnlag og gjøre klart de etiske og samfunnsmessige forutsetninger for det ansvarsfulle arbeid en psykolog kan få.

2. avdeling vil vanligvis gjennomføres på 2½-3 år når praksistiden regnes med. Etter de nyeste undersøkelser viser det seg at studietiden totalt er ca. 7 år, grunnfag inklusiv. Men mange vil kanskje selv foretrekke å forlenge tiden på deler av 2. avdeling, for å nå fram til en større modenhet før de fremstiller seg til den endelige eksamen.

PENSUM

Pensum er formet noe forskjellig på de ulike trinn i studiet. I 1. avdeling er det sammensatt av et obligatorisk *kjernepensum* og forskjellige *fordypelsespensa* hvoriblant studentene skal velge to fra ulike hovedområder. I 2. avdeling er det utformet *spesielle kursplaner* for hovedområdene med obligatoriske og valgfrie kursoriske pensa eller et mer fleksibelt undervisningsopplegg med *creditpoeng* og tilhørende litteratur. I den grad valgfrihet av pensum foreligger, vil studentene kunne få råd og veiledning av faglærerne.

I stedet for de verker som er ført opp i de ulike pensa, kan det med Undervisningsutvalgets samtykke substitueres andre verker med tilsvarende omfang og vanskelighetsgrad. Alle prinsipielle eller større pensumforandringer må legges fram til endelig godkjenning i Institutt-rådet.

Selv om studentene foran hver eksamen kan holde seg til et fast pensum, er det studiemessig intet skarpt skille mellom pensumlitteraturen og annen faglitteratur. Både for å velge spesialpensum og for å få en tilstrekkelig innsikt i de forskjellige psykologiske problemer, er det nødvendig å ha kunnskaper utover det faste pensum.

Selvvalgt oppgave til eksamen vil bli gitt innenfor rammen av pensum, men bedømmelsen av besvarelsene vil skje ut fra hvordan kandidaten med personlig vurdering behersker

psykologiske problemstillinger. Se: Krav til forskjellige deler av studiet (side 117).

UNDERVISNING

Selv om den kunnskapsmengden som kreves til eksamen i all hovedsak inneholdes i pensum, kan en ikke tilegne seg en allsidig psykologisk skolering og tenkemåte bare ved å lese lærebøkene. De foreldes ofte hurtig og er ikke alltid helt avpasset etter studentenes behov.

Det tilrådes derfor at studentene benytter seg av den undervisning som Universitetet gir. Under den muntlige undervisningen vil faglærere ofte gi veiledning om hvordan lesningen og studiet for øvrig bør legges an, hva en bør legge vekt på, på hvilke punkter lærebøkene er foreldet, hva som er av vesentlig betydning for den senere yrkesutøving, osv.

Forelesningene vil som regel gi en oversikt over og diskusjon av generelle eller spesielle emner innen teoretisk psykologi. Ofte vil de ha med stoff og synspunkter som er så nye at de ennå ikke er kommet i lærebøkene. Særlig når studentene på egen hånd har søkt å sette seg mer detaljert inn i ulike emner, vil forelesningene kunne sette problemene i sammenheng og stake ut hovedlinjene i de forskjellige stoffområder.

Seminarene gir mulighet for større aktivitet fra studentenes side, og forutsetter intimere samarbeid mellom faglærere og studenter. Individuelle arbeidsoppgaver, gruppearbeider, oppgaveskrivning o.l. kan organiseres og kombineres. Studentene kan dermed få øvelse i disposisjon av stoff, kombinasjon av forskjellige emneområder, saklig kritikk og alminnelig diskusjon av emner og problemer. I seminararbeidet blir det ikke bare lagt vekt på det faglige innhold, men også på disponering, språk og framstillingsmåte for øvrig.

Undervisning med øvelser og demonstrasjoner av mer praktisk art gis i form av *kurser*. Journal- eller rapport-skrivning, bygget på gjennomgåtte øvelser, demonstrasjoner og videre bearbeiding av stoffet, vil bli krevet av deltakerne.

Under *praksistiden*, som foregår på ulike institusjoner blir det gitt undervisning i form av individuell veiledning og tilsyn. Studentene får direkte kontakt med praktisk-psykologiske problemer og øvelser i forskjellige former for behandling av dem.

EKSAMEN

Fristen for påmelding til de forskjellige eksamener blir kunngjort i Forelesningskatalogen og ved oppslag. Påmelding til 1. avdelings eksamen skal ha følgende vedlegg: (a) Bevitnelse over beståtte obligatoriske kurser el. credit-poeng i psykologiske metoder og eventuelle kurser i støtte-disiplinene, (b) Pensumvalg av de to fordypelsesområder (c) Pensumliste i tre eksemplarer ved avvikelser fra det vanlige. Påmelding til 2. avdelings eksamen skal ha følgende vedlegg: (a) Bevitnelse over beståtte obligatoriske kurser eller foreskrevne credit-poeng og godkjent praksis, (b). Pensumliste i tre eksemplarer. Husk å undertegne pensum-listene.

Eksamen foregår etter *ny* og *nyeste* ordning. Nyeste ordning er en prøveordning som for tiden gjelder ved Instituttet. Fra og med vårsemestret 1969 avholdes eksamen i det nye pensum til 1. avdeling. Eksamen etter ny ordning består av to dagers skriftlig prøve (hver på 10 timer) og en muntlig prøve. For det nye pensum er ordningen som følger. Ved første dags skriftlig blir det gitt en eller flere oppgaver fra kjernepensum. Ved annen dags skriftlig blir det gitt en eller flere oppgaver fra ett av kandidatenes to fordypelses-pensa. Kandidatene skal ikke på forhånd vite fra hvilket av de to fordypelses-pensa oppgavene blir gitt. Ved den muntlige prøve kan det bli eksaminert fra kandidatens samlede pensum. Kandidaten skal kunne dokumentere allsidige kunnskaper og en alminnelig metodisk forståelse, og det legges vekt på evnen til selvstendig kritisk vurdering og psykologisk tenkning.

Ved nyeste ordning skriver kandidaten en oppgitt og en selvvalgt oppgave, hver i løpet av et tidsrom på 14 dager. For øvrig fremstiller kandidaten ved nyeste ordning seg til

muntlig eksamen etter spesielle retningslinjer. (se stensil). Videre hører til denne eksamen en 6 timers skriftlig prøve i hver av støttedisciplinene statistikk, fysiologi og sosiologi. Hvis en student i en støttedisiplin har gjennomgått og fått godkjent et kurs (evt. med avsluttende kurseksamen), kan han ved eksamen fritas for den spesielle 6-timers prøve i dette fag.

Eksamen til 2. avdeling består av en selvvalgt vitenskapelig undersøkelse (hovedoppgave), to skriftlige prøver (se ovenfor) og en muntlig prøve i psykologi. Hovedoppgaven skal vise at kandidaten behersker en vitenskapelig fremgangsmåte. Ved de skriftlige og muntlige prøver skal kandidaten dokumentere sine kunnskaper om og sin forståelse av psykologien i sin alminnelighet, men særlig innen de områder han har valgt til spesialstudium. Det vil bli lagt vekt på evnen til kritisk vurdering og evnen til å se praktiske muligheter og begrensninger av de ulike metoder og teorier.

For bestått skriftlig eksamen til 1. avdeling og til 2. avdeling gis det en foreløpig karakter fra 1,0 – 4,0 med en desimals nøyaktighet. Denne meddeles kandidaten, som ikke kan framstille seg til muntlig prøve før den skriftlige er bestått. Etter den muntlige prøve fastsettes den endelige karakter, også med en desimals nøyaktighet. Kandidater som får dårligere karakter enn 4,0 har ikke bestått eksamen. For dem settes ingen tallverdi. Hovedoppgaven teller ikke med ved fastsettelsen av karakteren ved 2. avdeling, men gis egen karakter med grad og tallverdi.

Karakteren ved eksamen etter 1. avdeling og etter 2. avdeling angis med grad og tallverdi. Dessuten angis en hovedkarakter med grad og tallverdi, slik at de to nevnte eksamener teller likt. Tallverdien for hovedkarakteren føres opp med to desimaler. Hovedoppgavens tittel og karakter med grad og tallverdi med en desimal angis særskilt på eksamensvitnemålet.

Det er ikke adgang til å framstille seg til noen del av embetseksamen i psykologi mer enn 3 ganger. Den siste oppnådde karakter blir den gjeldende.

Eksamen til 1. avdeling og til 2. avdeling holdes hvert semester.

Krav i de forskjellige deler av studiet 1. avdeling

TEORETISK PSYKOLOGI

Det kreves god kjennskap til og kritisk forståelse av historikk med generell psykologi, metodelære og metodeproblematikk og til metoder og resultater i de viktigste av psykologiens vitenskapelige disipliner. Disse disipliner omfatter: sosialpsykologi, kognitiv psykologi, eksperimentallpsykologi, utviklingspsykologi, differential- og testpsykologi og personlighetspsykologi. Dette utgjør *kjernerpensum*, som alle studenter må ha.

I tillegg kreves en mer inngående fordypelse i to av psykologiens spesielle områder. De to områder som utgjør *fordypelsespensum* velges innen de følgende områder: sosialpsykologi, kognitiv psykologi, eksperimentallpsykologi, utviklingspsykologi, rådgivningspsykologi og psykometri, personlighetspsykologi med psykopatologi.

Nedenfor er det for kjernerpensum og fordypelsesområdene satt opp litteratur som angir innholdet og omfanget av det stoff som kreves til eksamen. Andre verker med tilsvarende innhold kan av undervisningsutvalget substitueres som pensum.

Selv om grundige kunnskaper er nødvendige, er ikke den blotte kunnskapstilegnelse det endelige mål for studiet. Det gjelder for studentene å kunne bruke kunnskapene og problemstillingene i sin egen kritiske tenkning og vurdering, og sette dem inn i en videre sammenheng. For å nå dit hen vil det være nødvendig å gå til originalverkene, konsultere håndbøker og tidsskrifter og foreta annen utfyllende lesning. Faglærerne vil også gi veiledning i slik lesning.

1. avdelings pensum bygger på grunnfagspensum. En gjør spesielt oppmerksom på at alle kapitlene i *Contemporary Schools of Psychology* av R. S. Woodworth & M. R. Sheehan forutsettes kjent.

KJERNEPENSUM

HISTORIKK MED GENERELL PSYKOLOGI

Miller, G. A.: *Psychology. The science of mental life*, New York 1962.

INTERNATIONAL ENCYCLOPEDIA OF THE SOCIAL SCIENCES

New York 1968, Bind 13, s. 76–83: May, R. & Babescu, S.
Existential Psychology.

METODELÆRE OG METODEPROBLEMATIKK

Bakan, D.: *On method. Toward a reconstruction of psychological investigation.* San Fransisco 1968, kap. 1, 4, 5, 8, 9, 10, 11.

SOSIALPSYKOLOGI

Heider, F. *The Psychology of Interpersonal Relations.* New York 1958.

Brown, Roger. *Social Psychology.* New York 1967, kap. 2, 3, 4, s. 51–189 og kap. 13, 14, s. 656–760.

KOGNITIV PSYKOLOGI

Smedslund, J.: *Psykologi.* Oslo 1967. s. 65–246.

EKSPERIMENTALPSYKOLOGI

Candland, D. K. *Psychology: The Experimental Approach.* New York 1968. Unntatt kap. 10, 11, 18, 19.

Sternbach, R. A. *Principles of Psychophysiology.* New York 1966, kap. 5, 6, 7, 10.

UTVIKLINGSPSYKOLOGI

Watson, Robert I.: *Psychology of the Child.* New York 1965, 2. utg. fra s. 155.

Egidius, H.: *Barnets utveckling.* Stockholm, 1966, s. 109–150.

Freud, A.: *Adolescence. The Psychoanalytic Study of the Child.* Vol. 13, 1958, s. 255–278.

DIFFERENTIAL- OG TESTPSYKOLOGI

Cronbach, L. J.: *Essentials of psychological testing.* New York 1960 2. ed. Utvalgte deler: Part 1: Basic concepts, s. 3–152. Part 2: Tests of ability, kap. 7–9, s. 157–268. Part 3: Testing of typical performance. Kap. 15: General problems in personality measurements, s. 440–463. Kap. 17: Judgements and systematic observation, s. 506–538.

PERSONLIGHETSPSYKOLOGI

McCurdy, H. G. *The Personal World: An Introduction to the Study of Personality*. New York 1961.

For dem som ikke tar kurs i psykiatri:

Curran, D. og Guttman, E. *Modern psykiatri*. Stockholm 1952.

FORDYPELSEPENSA

SOSIAL-PSYKOLOGI

Deutsch, M. and Krauss, R. M.: *Theories in Social Psychology*. New York 1965.

Goffman, E. *Interaction Ritual. Essays in Face-to-face Behavior*. Garden City, New York 1967.

KOGNITIV PSYKOLOGI

de Cecco, J. P.: *The Psychology of Language, Thought and Instruction: Readings*. New York 1967.

EKSPERIMENTALPSYKOLOGI

Fieandt, K. von.: *The world of perception*. Homewood, III. 1966, kap. 4, 6, 8, 9, 10 og 11.

Tolman, E. C.: Cognitive maps in rats and men. *Psychological Review*, 1948. Også i Bobbs-Merrill særtrykkserie, s. 350.

Spence, K. W. Cognitive versus stimulus-response theories of learning. *Psych. Rev.*, 1950. Også i Bobbs-Merill særtrykkserie, s. 326.

Wann, T. W. (ed.) *Behaviorism and Phenomenology: Contrasting Basis for Modern Psychology*. Chicago 1964.

Malmo, R. B. Activation: A Neuropsychological Dimension. *Psychol. Rev.*, 1959. Også i Bobbs-Merrill særtrykkserie, s. 507.

Stevens, S. S. (ed.) *Handbook of Experimental Psychology*. New York 1958, s. 347–386: Nissen, H. W. *Phylogenetic Comparison*.

Dawson, H. (ed.) *The eye*. London 1962, bind 4, s. 271–286: Ogle, K. N. Spatial localization through binocular vision.

UTVIKLINGSPSYKOLOGI

Her velges ett av de to følgende alternative pensa, a) eller b):

a) *Generell utviklingspsykologi*

- Birren, J. B. (ed.) *Relations of Development and Ageing. III.* Springfield, 1964. s. 99–120: Birren, J. B. The psychology of ageing to development, s. 209–246: Kuhlen, R. G. Developmental changes in motivation during the adult years. *Forskning og danning*, bind 8, 1966, s. 74–112: Bø, I.: Unge menneskers problemer sett med egne øyne.
- Christie, N. *Unge norske lovovertredere.* Oslo 1960, kap. 17: Utsyn, s. 263–273.
- Endler, N. S. *Contemporary Issues in Developmental Psychology.* New York 1968.
- I kap. 4, s. 213–223: Caldwell, B. M. The Usefulness of the Critical Period Hypothesis in the Study of Filiative Behavior.
- I kap. 7, s. 386–399: Fantz, R. L. Maturation of Pattern Vision in Infants during the First Six Months.
- I kap. 9, s. 476–494: Bruner, J. The Course of Cognitive Growth.
- I kap. 10, s. 534–549: Bayley, N. On the Growth of Intelligence.
- I kap. 11, s. 586–579: Stott, L. H. The Persisting Effects of Early Family Experiences upon Personality Development.
- Freud, Anna. *Normality and Pathology in Childhood.* London, 1966. Kap. 3. Svensk utgave: *Barnets psykiatriske helse.* Stockholm 1967.
- Harris. *The Concept of Development.* Minn. 1957, s. 125–148: Werner, H. *The Concept of Development.*
- Kluckhohn, C., Murray, H. A. and Schneider, D. M. *Personality in Nature, Society and Culture.* New York 1959, s. 185–225: Erikson, E. H. Growth and Crisis of the healthy personality.
- Martin, W. E. & Stendler, C. B. *Readings in Child Development.* New York 1954 (eller nyere) s. 460–472: Havighurst, R. J. & Taba. H.: *Personality Profiles of Adolescents.*
- Murphy, L. B. *The Widening World of Childhood.* New York 1962. Part IV: Coping and Development.
- Nielsen, Ruth Frøyland, *Barnets sociale udvikling.* København 1955, s. 14–54: Problemerne i barnets sociale udvikling.

- Vedeler, G. H. Den asociale unge pike. *Nordisk psykologi*, 1965, s. 323–334 og s. 435–448.
- Redl, F. The Pre-adolescent, what makes him tick? (Framslengingane og problema deira.) *Norsk pedagogisk tidskrift*, 1952, s. 33–48.
- Piaget, J. *The Language and Thought of the Child*. London: 1966, kap. 1, s. 1–34: The Functions of Language in two Children of six.
- Skard, Å. G. *Barnet i samfunnet*. Oslo, 1965, s. 133–157: Foreldre-barn-tilhøvet.

b) *Klinisk barnpsykologi*

- Erikson, E. H. *Barndommen og samfunnet*. Oslo 1968. Del I og III, s. 17–97, 167–250. Engelsk utg. *Childhood and Society*. New York 1963.
- Harris, D. B. (Ed.) *The Concept of Development*. Minn. 1957, s. 125–148. Werner, H. *The Concept of Development*.
- Piaget, J. *The Language and Thought of the Child*. London, 1966, kap. 1.
- Freud, A. *Normality and Pathology in Childhood*. London, 1966. Svensk utg. *Barnets psykiska helsa*. Stockholm 1967, kap. 3.
- Freud, A. *The Ego and the Mechanisms of Defence*. London, 1966. Dansk utg. *Jeget og forsvarsmekanismerne*. København 1967, kap. 1–5, s. 3–58.
- Schachtel, B. *Metamorphosis*, kap. 12. New York 1959.
- White, R. *Ego and Reality in Psycho-analytic Theory*. New York 1963 kap. 2–3.
- The Psychoanalytic Study of the Child*. Vol. III/IV. 1949, s. 9–36. Hartman, Kris og Loewenstein. Notes on the theory of aggression.
- Psychoanalytic Study of the Child*. Vol. V. 1950, s. 74–96. Hartman, E. Comments on the Psychoanalytic Theory of the Ego.
- Mertzman-Erikson, Merit. *Svåra unga år*. Stockholm, 1968, s. 95–140.
- Erikson, E. H. *Identity Youth and Crisis*. London 1968. Kap. 6. Toward Contemporary Issues: Youth.

RÅDGIVNINGSPSYKOLOGI OG PSYKOMETRI

- Braaten, L. J. *Klient-sentrert rådgivning og terapi: en systematisk innføring i Carl R. Rogers' psykologi*. Oslo 1967, s. 7-129.
- Cronbach, L. J. The two disciplines of scientific psychology. *Amer. Psychologist*, vol 12, 1957, s. 671-684. Også i Bobbs-Merrill særtrykkserie, s. 83.
- Guilford, J. P. Three faces of intellect. *American Psychologist* Vol. 14, 1959, s. 469-479. Også i Bobbs-Merrill særtrykkserie, s. 466.
- May, R. (ed.) *Existential Psychology*. New York 1961.
- McGowan, J. F. and Schmidt, L. D. (eds.) *Counseling: Readings in Theory and Practice*. New York 1962, kap. 4., s. 159-237: Theoretical Issues and Viewpoints of Counseling.
- Meehl, P. *Clinical Versus Statistical Prediction*. Minn. 1957. s. 130-150.
- Nunnally, June. *Psychometric Theory*. New York 1967, kap. 9 og 12-14.
- Wechsler, D. *The Measurement and Appraisal of Adult Intelligence*. 4th ed. Baltimore 1958, kap. 1-6, 66 s.

PERSONLIGHETSPSYKOLOGI MED PSYKOPATOLOGI

- White, R. *The Abnormal Personality*. New York 1964, kap. 1-10.
- Brenner, C. *An Elementary Textbook of Psychoanalysis*. New York 1957. Også i dansk oversettelse: *Psykoanalysens grundbegreber*. København, 1955.
- Hall, C. S. and Lindzey, G. *Theories of Personality*. New York 1957, kap. III om Jung og kap. V om Murray.
- Laing, S. *The Self and Others*. London 1961, kap. I, II, VII, VIII, IX og XII.
- Lindzey, G. *Assessment of Human Motives*. New York 1958, kap. 5, Schafer, R.: Regression in the Service of the Ego. The Relevance of a Psychoanalytic Concept of Personality Assessment.
- Rapaport, D. *Organization and Pathology of Thought*. New York 1959, kap. 5, Lewin, K.: Intension, will and need.

Det vil bli gitt forelesninger og seminarer i forskjellige emner innenfor teoretisk psykologi, og studentene anbefales å legge an sin lesning slik at den kan kombineres med den undervisning som gis til enhver tid. Aktiv deltagelse i seminarer med oppgaveskrivning er nyttig. Men i stor utstrekning vil studentene være henvist til også å lese på egen hånd. Det anbefales at en leser om samme emne i flere bøker samtidig. De samme eller beslektede emner er ofte omtalt i flere bøker, men som regel fra forskjellige synspunkter. Et samlet studium av slike emner gir grunnlag for en mer allsidig vurdering og letter tilegnelsen av den nødvendige oversikt.

OBLIGATORISK KURS

Studenten må delta obligatorisk i kurs som strekker seg over 2 semestre. For å bli opptatt på kurset må studentene ha tatt eksamen i statistikk eller fått godkjent et kurs i statistikk. Kurset er delt i 2 deler. «Metodekurs I» og «Metodekurs II». For å fremstille seg til 1. avdelings eksamen må det samlede kurs være bestått.

Kurset omfatter øvelser og demonstrasjoner i de viktigste former for tilveiebringelse av psykologiske data og de vanligste former for bearbeiding av slike data. Kurset er ment å være en støtte for lesningen av den teoretiske psykologi, samtidig som det vil gi et visst innblikk i det metodiske grunnlag for praktisk og vitenskapelig psykologisk arbeid. Men det gir ikke deltakerne tilstrekkelig grunnlag for eget praktisk arbeid. Del I omfatter eksperimentelle metoder og generelt om målemetoder. Del II omfatter test- og rådgivningspsykologiske, personlighetspsykologiske, kliniskpsykologiske og sosialpsykologiske metoder. Det største utbytte for den teoretiske psykologi vil kurset ha hvis studentene samtidig leser og orienterer seg i de deler av pensumlitteraturen som har sammenheng med de øvelser og demonstrasjoner som de til enhver tid deltar i.

Litteratur som kreves lest i kurset, blir oppgitt av kurslærerene. I kurset kan inngå ulike former for oppgaver, rapportskrivning og prøver.

STØTTEDISCIPLINER

Psykologien grenser til en rekke andre vitenskaper som det for psykologen er av betydning å kjenne til for å få størst mulig forståelse av menneskelig atferd og opplevelse. Av disse er det særlig statistikk, fysiologi og sosiologi som er viktige.

STATISTIKK

Det vil bli krevet en relativt grundig forståelse av beskrivende statistikk og statistisk analyse. Pensum finnes i Guilford, J. P. *Fundamental statistics in psychology and education*, kap. 3–15, hvorav ca. 40 sider ikke er pensum.

Eksamen i statistikk vil bli avholdt hvert semester. Eksamen vil gå over 2 dager, 6 timer hver dag, med minst 1 ukes mellomrom mellom dagene. De som imidlertid besvarer første dags oppgaver tilfredsstillende, behøver ikke delta den andre eksamensdagen. Alle hjelpemidler (f. eks. pensumbok) er tillatt under eksamen.

Hvert semester vil det bli arrangert et statistikkurs. Eksamen vil bortfalle for de som på kurset har utført bestemte oppgaver innenfor de forskjellige områder av pensum.

Studentene anbefales å følge kurset.

FYSIOLOGI

Det kreves noen kjennskap til generell biologi og fysiologi, human genetikk, sanse- og muskelfysiologi samt synapse-fysiologi. Det kreves mer inngående kjennskap til sentralnervesystemets anatomi og fysiologi.

I hvert semester vil det bli arrangert et kurs med demonstrasjoner og eventuelle øvelser av ca. 100 timers varighet. Kurset avsluttes med en prøve. Lærebøker og tilleggs litteratur vil bli oppgitt på kurset. Det brukes for tiden en introduksjon i generell fysiologi (Guyton: *Functions of the human body*, 100 s., hvorav ca. $\frac{2}{3}$ statarisk, og Brodal: *Centralnervesystemet*, 300 s. ca. $\frac{2}{3}$ statarisk). Det vil bli gitt ut en liten stensil i tillegg med oversikter over de nevropsykologiske data kurset blir supplert med. Studentene anbefales å gå på kurset.

For dem som ikke går på kurset vil det bli oppgitt et pensum som er noe større enn den litteraturen som kreves på kurset.

SOSIOLOGI

Det kreves et elementært kjennskap til den alminnelige sosiologi.

Disiplinen har et omfang som svarer til ca. $\frac{1}{4}$ av sosiologi grunnfag. Omfanget anslås ikke bare ut fra den litteratur som forventes lest og forelesningene, seminarene og veiledningen i løpet av semestret, men også ut fra arbeidet med den støttedisiplinoppgave som fordres.

Pensum

- Dette er ikke obligatorisk. Det som anbefales lest er
1. en innføringsbok av type og størrelse som Vilhelm Auberts *Sosiologi*,
 2. et utvalg av kapitler i samleverket *Det Norske Samfunn*,
 3. artikkelstoff, eller en monografi av type og størrelse som Yngvar Løchens *Idealer og realiteter i et psykiatrisk sykehus*, innenfor et spesialområde som har sammenheng med støttedisiplinoppgaven.

Undervisning

Det gis en ukentlig dobbeltforelesning og to ukentlige oppgaveseminarer eller veiledningstimer etter avtale med studentene, i alt 6 timer pr. uke i gjennomsnitt.

Støttedisiplinoppgave

Det fordres at den enkelte student innleverer til godkjenning en selvvalgt oppgave før bekreftelse for at vedkommende har sosiologi støttedisiplin gis. Oppgavens omfang kan variere noe, antydningvis kan det anslås til ca. 10–15 A4-sider. Det er tillatt for grupper av studenter å levere større oppgaver i samarbeid. – Regulær eksamen holdes ikke.

Studentene anbefales å bruke det første semester i 1. avdeling som «støtte-disiplin-semester», dvs. ta fysiologi og sosiologi, og statistikk hvis den ikke er tatt tidligere –, og

i den utstrekning det blir tid til å lese deler av pensum som grenser opp til støttedisiplinene (fysiologisk psykologi og sosialpsykologi). Det vil passe å begynne på det obligatoriske metodekurs, samtidig med lesning av pensum i generell psykologi og eksperimentell psykologi. Kursets annen del bør kombineres med lesning av differensial-, test- og rådgivningspsykologi og personlighetspsykologi med abnormalpsykologi. I dette eller det påfølgende semester vil det også passe å ta *kurset i psykiatri*. Det anbefales videre at studentene ikke venter for lenge med å komme i gang med lesningen av det teoretiske pensum, selv om de blir en del opptatt med støttedisiplinene og obligatoriske kurser.

2. AVDELING

Denne avdeling forutsetter et videregående studium i psykologi med en konsentrasjon om spesielle områder, med sikte på fagpsykologisk arbeid. Differensieringen innen denne avdeling består ikke av faste «linjer», men gir rom for en rekke ulike kombinasjoner av teoretisk og praktisk opplæring, samt metode- og forskningstrening. Spesialområdene vil i første rekke være slike som vil være av betydning som grunnlag for praktisk-psykologisk arbeid, slik dette utvikles i vårt land. Men 2. avdeling gir også mulighet for dem som er interessert i å kvalifisere seg videre i retning av forskning og teori, samt undervisning i psykologi.

2. avdeling stiller krav til studentene på de følgende fire felter: metodisk skoloring, teoretiske kunnskaper, praksis og vitenskapelig arbeid. På egen hånd eller i samråd med faglærerene velger studentene et studieopplegg slik at *metodekursene* eller *credit-undervisningen*, *pensum i teoretisk psykologi*, *praksis* og *hovedoppgave* så vidt mulig tilsammen danner et naturlig hele.

METODEKURS

Det kreves at hver student skal gjennomgå metodekurser med øvelser tilsvarende 18 credit-poeng, slik at 1 poeng svarer til 1 time pr. uke i ett semester. Kursene vil ved demonstrasjoner, øvelser og drøfting av teoretiske problemer, gi kunnskap og ferdighet i psykologiske metoder av praktisk

nytte for ulike anvent-psykologiske områder, samt for forskningsarbeid.

Det vil bli arrangert kurser innen følgende hovedområder:

Eksperimentalpsykologi med fysiologisk psykologi

Klinisk psykologi

Kognitiv psykologi

Psykologisk rådgivning

Sosialpsykologi

Utviklingspsykologi med klinisk barnepsykologi

Hver student velger et hovedområde, hvor det tas minst 8 og inntil 12 kurs-poeng. For hvert område bestemmes hvilke poeng-givende kurser som er obligatoriske. Minst 6 kurspoeng tas utenfor det valgte hovedområde. De skriftlige eksamener holdes på hovedområde. Ved den muntlige prøve kan det bli eksaminert både fra kandidatens hoved- og biområder. Etter den nødvendige forberedelsen på avdelingsplanet og i Undervisningsutvalget, skal Instituttrådet foreta den endelige godkjenning av de detaljerte planer for hvert hoved- og biområde med de tilhørende pensum. Slike kursplaner med pensum skal til enhver tid så vidt mulig være tilgjengelig for studentene.

PENSUM I TEORETISK PSYKOLOGI

I praksis er det slik at pensum er knyttet til de obligatoriske kurser eller credit-tilbud. Kursplanene inneholder det til enhver tid gjeldende pensum. I tillegg til kursundervisningen vil det etter behov og lærerkapasitet bli gitt utdypende undervisning gjennom forelesninger, seminarer m.v. på de hovedområder som hyppig velges til spesialstudium.

Foruten kurslitteraturen vil det også være nødvendig å lese en del litteratur i forbindelse med hovedoppgaven. Etter samråd med veilederen og andre faglærere kan det foretas mindre utskiftninger i pensum slik at det harmonerer bedre med hovedoppgave, praksis og opplegg av studiet for øvrig.

Den undervisning som blir gitt i pedagogikk, sosiologi og andre fag som grenser til psykologien kan psykologistudenten også ha stort utbytte av. Likevel blir studentene henvist til atskillig lesning på egen hånd.

PRAKSIS

Før studentene melder seg på til 2. avdelings eksamen av embetsstudiet i psykologi, må de ha tatt praksis på institusjoner som driver med fagpsykologisk arbeid. Normalt vil det bli krevet 6 måneders praksis. Psykologisk Institutt disponerer et større antall faste praksisplasser og vil vanligvis formidle slik praksis. Søknad om praksis skrives på et spesielt skjema og må være innsendt til praksisveilederen semestret før man regner med å begynne praksis. Før denne praksis foreligger det et eget stensilert reglement. Praksistiden vil gi studentene erfaring i de arbeidsmåter som benyttes og de praktiske og metodiske forutsetninger for disse. Samtidig skal studentene skaffe seg kjennskap til institusjonen og til samarbeidsformer med personale med annen fagutdanning. Gjennom arbeid med de konkret foreliggende menneskelige problemer bør studentene også få en klarere forståelse av styrken og begrensningen av den teoretiske psykologi i forbindelse med psykologisk yrkesutøvelse og de etiske problemer som oppstår i denne sammenheng.

De som velger et mer rent vitenskapelig studieopplegg, kan få godkjent som praksis forskningsarbeid ved bestemte institusjoner, i tilknytning til forskningsarbeid som ledes av en habil forsker. Arbeid på egen hovedoppgave vil ikke bli godkjent som forskningspraksis.

Ved praksisinstitusjonen vil studentene få spesiell veiledning og supervision av en psykolog som er ansatt ved institusjonen og som er knyttet til psykologistudiet for å gi studentene supervision og ha tilsyn med denne del av studiet (praksislærer).

Under praksistiden kan man bruke noe av tiden til innsamling av materiale til hovedoppgave.

HOVEDOPPGAVE

I det semester studentene melder seg til 2. avdelings eksamen skal de levere inn et vitenskapelig arbeid (hovedoppgave). Innleveringsfristen er 10. september i høstsemestret og 1. februar i vårsemestret. Avgjørelse om godkjenning skal foreligge senest 2 uker før skriftlig eksamen. Emnevalget bør om mulig harmonere med kurser, praksis

og opplegg av 2. avdelings-studiet for øvrig. Valg av emne og opplegget av arbeidet bør på forhånd være forelagt en faglærer. Det anbefales å benytte seg av den hovedoppgaveveiledning som faglærerne gir. Arbeidet skal ordinært innbefatte innsamling og/eller analyse av et empirisk materiale. Arbeidet skal vise at studenten behersker vitenskapelig fremgangsmåte, så vel som de spesielle problemstillinger og metoder som knytter seg til det valgte emne.

På vitnesbyrdet vil karakteren for hovedoppgaven bli ført opp særskilt.

STRUKTURPLAN FOR EMBETSEKSAMEN I PSYKOLOGI

Ca. studietid	Cand. psychol.							Mag. art.		
5-6 semestre	2. AVDELING									
	Vitenskapelig hovedoppgave	Seks måneders praksis	Teoretisk pensum	Metodiske spesialområder					Hovedfag med teoretisk pensum og selv-valgt vitenskapelig undersøkelse	
				Eksp. mentalps.: sansning og persepsjon	Eksp. mentalps.: komparativ	Klinisk ps.	Kognitiv ps.	Rådgivn. ps.		Sosial ps.
				Generell utvikl. ps.	Klinisk barneps.					
4-5 semestre	1. AVDELING									
	Felles kjernepensum + to valgfrie fordypelsespensa av syv muligheter			Metodekurs I: eksperiment. ps + psykometri	Metodekurs II: testps. + personlighetsps. el. sosial ps.					
2 semestre	STØTTEDISIPLINER									
	Statistikk	Fysiologi	Sosiologi	Psykatri						
2 semestre	GRUNNFAG									
	Generell ps.	Ps.s historie	Eksp. mentalps.	Differ. mentalps.	Sosialps.	Utviklingsps.	Personlighets + abnormalps.	Valgfritt støttefag I		
								Valgfritt støttefag II		

ps. = psykologi.

SOSIALØKONOMISK EMBETSEKSAMEN

Reglement

Fastsatt ved Kgl. res. av 17. november 1961 med endringer
t.o.m. 3. april 1970

§ 1.

De som vil underkaste seg sosialøkonomisk embets-eksamen, må være immatrikulert ved Universitetet i Oslo, eller ha tatt avgangseksamen med hovedkarakter «Meget godt» eller bedre ved 2-årig linje ved godkjent handels-gymnasium.

§ 2.

Enhver som fremstiller seg til sosialøkonomisk embets-eksamen, må ha tatt den ved Universitetet anordnede forberedende prøve i filosofi og ha bestått den i nedenstående § 3 omhandlede prøve i matematikk.

§ 3.

Prøven i matematikk henter sitt stoff fra de delene av matematisk analyse og lineær algebra som er av særlig betydning for studiet av teoretisk økonomi og statistikk. Det holdes skriftlig prøve. Til besvarelsen kan kandidaten bruke inntil 6 timer. De nærmere regler for undervisningen og prøven fastsettes i studieplanen.

§ 4.

I studieplanen gis nærmere bestemmelser om obligato-riske kurser og seminarer. Før eksamen må kandidaten frem-legge vitnesbyrd fra kurs- og seminarlederne om tilfreds-stillende deltakelse i denne undervisning.

§ 5.

Studiets område inndeles i følgende fag:

1. *Teoretisk økonomi*, omfattende teori om produksjon, etterspørsel, forskjellige markedsformer, nasjonalregnskap og den økonomiske sirkulasjon, makroøkonomisk teori (herunder konjunkturteori), fordelingsteori, teori for den internasjonale handel, teori i forbindelse med økonomiske vekstproblemer m.m. Faget omfatter videre forskjellige analysemetoder og deres anvendelse: statikk og dynamikk, velferdsteoriens metoder, operasjonsanalyse, desisjonsmodellteori m.m. Dessuten faller den økonomiske teoris historie inn under dette fag.
2. *Næringsøkonomi*, herunder økonomisk geografi, hovednæringsveiene i Norge, næringspolitikk, internasjonal handel og internasjonale økonomiske organisasjoner, pris- og konkurranseregulering, arbeidsmarkedet og dets problemer, områdeplanlegging, nasjonalbudsjett m.m.
3. *Sosiallære*, omfattende befolkningsutviklingen og dens økonomiske og sosiale virkninger, sosiale forhold i Norge (herunder sosiallovgivning og sosiale institusjoner), elementær sosiologi m.m.
4. *Teoretisk statistikk*, herunder sannsynlighetsregning, estimerings- og hypoteseprøvingsteori, regresjonsteori, tidsrekkeanalyse, teori for representative tellinger m.m., samt enkle økonomiske anvendelser av teorien.
5. *Anvendt statistikk*, herunder gjennomgåelse av praktiske problemer ved innsamling, bearbeiding og presentasjon av statistiske data, oversikt over de viktigste kilder for norsk befolkningsstatistikk, næringsstatistikk, sosialstatistikk, finansstatistikk og nasjonalregnskap m.m.
6. *Penge- og finansielle lære*, omfattende penge- og kredittvesenet, statens og kommunenes finanser, internasjonale valuta- og kredittforhold, penge- og finanspolitikk m.m.
7. *Internasjonal økonomi*, omfattende verdens økonomiske geografi med oversikt over naturgrunnlag, produksjon og handelsveier, videre befolkningsbevegelser, internasjonale kapitalbevegelser, handels- og valutapolitikk, internasjonale økonomiske organisasjoner, internasjonal økonomisk statistikk m.m.

8. *Økonomiske systemer og deres historiske utvikling*, omfattende den økonomiske historie i tilknytning til den politiske historie, for Norge særskilt og for verden under ett, videre en prinsipiell gjennomgåelse av forskjellige økonomiske systemer og ideologier m.m.
9. *Økonometriske metoder*, omfattende det økonomisk-teoretiske, matematiske og sannsynlighetsteoretiske grunnlag for økonometrien samt konkrete anvendelser av økonomiske metoder.
10. *Bedriftsøkonomi*, omfattende bedriftsregnskap med statusteori, kostnadsanalyse, kalkulasjon, resultatberegninger, kontoplaner, forskjellige bedriftsformer og markedsformer, finansieringsproblemer, bedriftsbeskatning, administrasjonslære m.m.
11. *Rettslære*, omfattende deler av statsforfatningsretten og forvaltningsretten, deler av privatretten samt samfunnets administrative oppbygning.
12. *Makroøkonomisk planlegging*, omfattende teknikk og metoder for planlegging fra samfunnsøkonomisk synspunkt, samt eksempler på slik planlegging i Norge og andre land.

§ 6.

Av de fag som er nevnt i § 5, er teoretisk økonomi, næringsøkonomi, sosiallære, teoretisk statistikk, anvendt statistikk og penge- og finansiellære obligatoriske. Fagene internasjonal økonomi, økonomiske systemer og deres historiske utvikling, økonometriske metoder, bedriftsøkonomi, rettslære og makroøkonomisk planlegging er valgfrie etter de regler som fremgår av § 7.

§ 7.

Sosialøkonomisk embetseksamen består av 2 avdelinger.

I I. avdeling avlegges eksamen i to avsnitt, det økonomiske avsnitt og det statistiske avsnitt.

Ved det økonomiske avsnitt av I. avdelings eksamen gis 2 skriftlige oppgaver i teoretisk økonomi og 1 skriftlig oppgave i hvert av fagene næringsøkonomi og sosiallære.

Ved det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen gis

1 skriftlig oppgave i hvert av fagene teoretisk statistikk og anvendt statistikk.

Det akademiske kollegium kan etter søknad fritta den som har avlagt tilsvarende prøve i teoretisk statistikk ved universitetet eller høgskole, for prøven i dette fag.

Ved II. avdelings eksamen gis 5 skriftlige oppgaver, hvorav 2 i teoretisk økonomi, 1 i næringsøkonomi, 1 i penge- og finansiell læring og 1 i det fag kandidaten selv har valgt blant fagene: Internasjonal økonomi, økonomiske systemer og deres historiske utvikling, økonomiske metoder, bedriftsøkonomi, rettslære og makroøkonomisk planlegging.

Til besvarelsen av hver av de skriftlige oppgaver gis en tid på 6 timer.

Ved II. avdelings eksamen prøves kandidaten muntlig i de samme fag som det er avlagt skriftlig prøve i.

§ 8.

Forberedende prøver i filosofi og matematikk må være bestått før kandidaten melder seg til det økonomiske avsnitt av I. avdelings eksamen. Dette avsnitt må videre være bestått før påmelding til det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen, som igjen må være bestått før kandidaten melder seg til II. avdelings eksamen.

Ved påmelding til II. avdelings eksamen må det opplyses hvilket av de valgfrie fag kandidaten vil gå opp i.

Kandidaten har adgang til å gå opp i flere enn ett av de valgfrie fag, men må da også melde fra hvilket av disse fagene som skal telle med ved beregningen av hovedkarakteren (jfr. § 10).

§ 9.

Det brukes følgende karakterer:

Laudabilis	hvis tallverdi er 2.15 eller bedre
Står til Laudabilis	» » går til og med 2.35
Kan få Laudabilis	» » » » » 2.55
Kan vel få Laudabilis	» » » » » 2.75
Haud illaudabilis	» » » » » 2.95
Står til Haud illaudabilis	» » » » » 3.15
Kan få Haud illaudabilis	» » » » » 3.35
Non contemnendus	» » » » » 3.50

Kandidater som har fått dårligere karakter enn 3.50 (i skriftlig fag eller muntlig gjennomsnittskarakter) har ikke bestått eksamen. For dem bekjentgjøres ingen tallverdi.

Enkeltkarakterer angis med 2 desimaler med 0 eller 5 som siste siffer. Gjennomsnittskarakter og hovedkarakter avrundes til nærmeste hundredel. Når en gjennomsnittsverdi av karakterer som påføres vitnesbyrdet inngår i en videre beregning, regnes imidlertid med den eksakte verdi, ikke den avrundede verdi som føres på vitnesbyrdet.

§ 10.

Ved hver del av eksamen gis særskilt karakter for hver skriftlig besvarelse.

Ved hver av eksamens tre deler utregnes en gjennomsnittskarakter for de skriftlige besvarelser. Alle enkeltkarakterer som inngår i beregningen av en gjennomsnittskarakter, veier likt. I tilfelle kandidaten ved II. avdelingseksamen velger å gå opp i flere valgfrie fag, teller bare det fag som kandidaten har meldt fra om (jfr. § 8), med i hovedkarakteren.

På tilsvarende måte som for de skriftlige prøver, beregnes en gjennomsnittskarakter for de muntlige prøver ved II. avdelings eksamen, dog slik at den muntlige prøven i teoretisk økonomi tillegges dobbelt vekt.

§ 11.

For å ha bestått de skriftlige prøver ved en av eksamens deler, kreves det at den skriftlige gjennomsnittskarakter ved det økonomiske avsnitt og ved det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen ikke er dårligere enn 3.15 og ved II. avdelings eksamen ikke er dårligere enn 3.35. For bestått del av eksamen kreves det også at kandidaten ikke har fått karakteren 3.50 ved mer enn en av de skriftlige oppgaver som teller med ved beregning av hovedkarakteren.

Bare de som ved II. avdelings eksamen har bestått de skriftlige prøver som teller med ved beregning av hovedkarakteren, har adgang til å underkaste seg de muntlige prøver.

Ved det økonomiske avsnitt og ved det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen er hovedkarakteren lik den

skriftlige gjennomsnittskaracter. Gjennomsnittskaracteren for de muntlige prøver ved II. avdelings eksamen regnes sammen med den skriftlige gjennomsnittskaracter til en hovedkaracter for II. avdeling, idet den skriftlige karacter tillegges dobbelt vekt. For å ha bestått II. avdelings eksamen kreves det at hovedkaracteren ikke er dårligere enn 3.35.

§ 12.

En kandidat som har bestått begge avsnitt av I. avdelings eksamen, kan få vitnesbyrd for dette, og har rett til tittelen *examinatus oeconomiae*. På vitnesbyrdet anføres karacter ved forberedende prøve i matematikk, tallkaracteren for hver av de skriftlige besvarelser, videre hovedkaracteren for det økonomiske avsnitt og for det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen og for hele I. avdelings eksamen.

Sistnevnte hovedkaracter beregnes ved at hovedkaracteren for det økonomiske avsnitt tillegges vekten $\frac{3}{5}$ og hovedkaracteren for det statistiske avsnitt tillegges vekten $\frac{2}{5}$. Hovedkaracteren anføres med grad og tallverdi som angitt i § 9.

Den som ifølge § 7 er fritatt for prøven i teoretisk statistikk, får ingen hovedkaracter for I. avdelings eksamen. Det påføres vitnesbyrdet hvor og når prøven i teoretisk statistikk er avlagt.

§ 13.

Når en kandidat har bestått II. avdelings eksamen, har han derved fullført sosialøkonomisk embetseksamen og har rett til tittelen «*cand. oecon.*».

Den endelige hovedkaracter for embetseksamen fremkommer idet hovedkaracterene ved de tre deler gis følgende vekt: Det økonomiske avsnitt av I. avdelings eksamen $\frac{3}{10}$, det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen $\frac{2}{10}$ og II. avdelings eksamen $\frac{5}{10}$.

For fullført sosialøkonomisk embetseksamen gis et vitnesbyrd. På vitnesbyrdet anføres karacter ved forberedende prøve i matematikk, tallkaracterene for de skriftlige besvarelser, hovedkaracter for hver av de to deler av I. avdeling, skriftlig og muntlig gjennomsnittskaracter for

II. avdeling, og hovedkarakteren for hele embetseksamen. Hovedkarakteren anføres med grad og tallverdi som angitt i § 9.

Når en kandidat i endelig hovedkarakter har fått 2.00 eller bedre, gjøres innberetning til Kongen, og anmerkning herom påføres vitnesbyrdet.

Den som ifølge § 7 er fritatt for prøven i teoretisk statistikk, får ingen hovedkarakter for hele embetseksamen.

§ 14.

Hvis en kandidat ikke består en av eksamens deler, er det – for å fullføre eksamen – ikke nødvendig å ta de forutgående deler om igjen. Det samme er tilfelle om kandidaten har bestått en del av eksamen, men ønsker å gå opp om igjen. I sistnevnte tilfelle må imidlertid også eventuelle seinere beståtte deler av eksamen tas om igjen, hvis kandidaten ønsker å få de nye karakterene medregnet i en hovedkarakter.

Dersom en kandidat flere ganger har fullført eksamen i et av I. avdelings avsnitt eller i II. avdeling, kan han velge hvilket av resultatene som skal tas med på vitnemålet og ved utregning av hovedkarakter.

§ 15.

For en kandidat som har fullført embetseksamen, er det adgang til seinere å gå opp til eksamen i ett eller flere av de valgfrie fag. Det holdes både skriftlig og muntlig prøve. For bestått eksamen kreves det at karakteren ikke er dårligere enn 3.50 ved noen av prøvene. Resultatene av slike tilleggseksamener påføres vitnesbyrdet som et særskilt tillegg med angivelse av tidspunktet for avleggelsen. Resultatene angis både for den skriftlige og den muntlige prøve. Dessuten angis gjennomsnittskarakteren, som beregnes ved at resultatet av den skriftlige prøve tillegges dobbelt vekt i forhold til den muntlige prøve. Resultatene av slike tilleggsprøver medregnes ikke i hovedkarakteren.

Tilsvarende regler gjelder om en kandidat ved II. avdelings eksamen har gått opp i flere valgfrie fag enn det som teller med ved beregningen av hovedkarakteren.

§ 16.

Nærmere bestemmelser om eksamens avholdelse, eksamensfordringene m.v. inntas i studieplanen som fastsettes av Det akademiske kollegium etter forslag fra vedkommende fakultet.

§ 17.

Eksamen til det økonomiske avsnitt av I. avdeling etter dette reglement holdes første gang i høstsemestret 1961.

Fakultetet bestemmer når eksamen etter reglementet av 18. oktober 1935 skal holdes siste gang, og gir de overgangsbestemmelser som trengs.

Dette reglement trer i kraft straks.

STUDIEPLAN

Godkjent av Det akademiske kollegium 23. juni 1961
med endringer t.o.m. 1970.

INNLEDNING

Det sosialøkonomiske studium ved Universitetet har til formål å gi kunnskap om den økonomiske virksomhet og om de økonomiske og sosiale forhold i samfunnet.

De mangfoldige økonomiske prosesser i samfunnet er bestemt av naturen omkring oss, av psykologiske faktorer og av de tekniske, sosiale og organisasjonsmessige forhold menneskene selv etter hvert har skapt. I det moderne samfunn er den enkeltes private økonomiske forhold fullstendig avhengig av samkvem og samarbeid med andre folk i samfunnet. Uten slikt samkvem og samarbeid ville hver enkelt av oss bare kunne skaffe seg en liten brøkdel av de materielle goder vi har i dag. Selv om den enkelte kan bestemme over hvor mye han vil arbeide, vil derfor arten av de samfunnsmessige organisasjonsformer som omgir ham avgjøre hvilket økonomisk resultat hans innsats skal føre til.

Dette forhold stiller sosialøkonomisk forskning overfor

to forskjellige, men nær sammenknyttede hovedoppgaver. For det første, å utforske den økonomiske virksomhet i et samfunn og de resultater den gir under de historisk gitte organisasjonsformer. For det annet, å studere hvordan mulige alternative ordninger av det økonomiske liv ville funksjonere, med sikte på å komme frem til forbedringer.

Det er et særpreg ved sosialøkonomien som fag at dens forskningsobjekter for en stor del er forhold som menneskene selv har skapt og som de, prinsipielt sett, har høve til å forandre ved eget valg. Men de grunnleggende forskningsprinsipper i sosialøkonomien er nøyaktig de samme som for andre vitenskaper. I sosialøkonomi som i andre vitenskaper må vi lage oss logiske tankeskjemaer som gir et såpass forenklet bilde av virkeligheten at den blir mer forståelig for oss. Gjennom øvelse i å håndtere slike tankeskjemaer og ved å skaffe oss inngående kjennskap til de konkrete forhold vi søker å analysere, må vi lære oss opp i å bedømme hva slags forenklinger som er på sin plass i hvert enkelt tilfelle.

Hvis det bare gjelder å skaffe seg visse foreløpige generelle idéer om hvordan det økonomiske liv i et samfunn funksjonerer, kan en somme tider komme et stykke på vei ved et omhyggelig og klart formulert verbalt resonnement. Men når det gjelder mer vidtgående og krevende problemstillinger der en tar sikte på å komme fram til praktiske resultater, vil ofte et matematisk formulert tankeskjema være den eneste farbare vei. Forsøk på å mestre de sentrale områder av sosialøkonomien uten å ta matematikken til hjelp ville derfor ikke bare være unødig tidsspille, men det ville være en altfor vanskelig oppgave for de aller fleste studenter.

En sosialøkonom må allerede fra første stund venne seg til å se nøkternt og vitenskapelig på de samfunnsøkonomiske spørsmål. Dette gjelder ikke bare for de studenter som tar sikte på en framtidig akademisk karriere, men kanskje i enda høyere grad det mye større antall som kommer i praktiske yrker. En sosialøkonom i praktisk arbeid vil ha et særlig behov for solid teoretisk utdanning hvis han vil eie fagmannens evne til å holde tanken klar gjennom det mylder av detaljer han møter i sitt daglige virke.

DE ENKELTE FAG

Det aller meste av det kunnskapsområde som faller inn under det sosialøkonomiske studiet utgjør en helhet. Rent praktisk er det imidlertid nødvendig å foreta en viss inndeling i fag.

I enkelte fag avlegges eksamen i to trinn. Noen av fagene er valgfrie. Dette er det gjort nærmere rede for i neste kapittel foruten i reglementet.

FORBEREDENDE PRØVER

FORBEREDENDE PRØVE I FILOSOFI

Pensum og undervisning i dette faget er felles for alle studenter. En viser til studieplan for forberedende prøve i filosofi.

De sosialøkonomiske idéer har delvis utviklet seg i sammenheng med filosofien. Moderne sosialøkonomi stiller betydelige krav til logisk resonnement og presisjon. Det er derfor grunn til å arbeide alvorlig med stoffet til forberedende prøve i filosofi.

FORBEREDENDE PRØVE I MATEMATIKK

Dette er en spesiell prøve for sosialøkonomer. Pensum og undervisning er basert på kunnskapene ved de språklige eller den økonomiske artiumslinje. En betydelig del av pensum vil være nytt også for de som har realartium. Stoffet er hentet fra matematisk analyse og lineær algebra. Det legges betydelig vekt på funksjoner av flere variable, og på teorien for generell lineære likningssystemer. Jo bedre en behersker matematikken til forberedende prøve, jo lettere vil mye av stoffet senere i studiet falle. Dersom en kan dokumentere kunnskaper i matematikk som tilsvarende pensumet i forberedende prøve, kan en søke Det akademiske kollegium om å bli fritatt for denne prøven.

OBLIGATORISKE FAG

TEORETISK ØKONOMI

Dette er det sentrale og grunnleggende fag i sosialøkonomien. I praktisk talt alle de øvrige fag som inngår i studiet er det av avgjørende betydning at en behersker den økonomiske teori. En studerer her teoretisk de sammen-

henger som gjør seg gjeldende mellom de størrelser som karakteriserer den økonomiske situasjon og den økonomiske utvikling, så som sysselsetting, produksjon, forbruk, investering, eksport, import, prisnivå osv. Disse sammenhenger er av forskjellig slag. Noen er av rent nasjonal-regnskapsmessig art. Andre sammenhenger karakteriserer forholdet mellom innsats og resultat i produksjonen og er av nærmest teknisk art. Endelig har en «atferdsrelasjoner» som karakteriserer personers og bedrifters handlemåte, og som derfor i større utstrekning enn de andre typene er basert på psykologiske faktorer. Ved de aller fleste problemer en sosial-økonom får å arbeide med, må en trekke inn i bildet flere forskjellige slike sammenhenger. Disse kombineres i en «modell» som så danner grunnlaget for de slutninger som kan trekkes. Når en på denne måten opererer med flere sammenhenger samtidig er bruk av matematikk ofte nødvendig om en vil trekke slutninger på betryggende måte. Tilegnelsen av selve den analyseteknikk som her kommer til anvendelse, utgjør en viktig del av faget teoretisk økonomi.

NÆRINGSØKONOMI

Her får man en oversikt av økonomisk-geografisk karakter over landets næringsliv. Videre behandles de enkelte hovednæringsgrener så som industri, jordbruk, fiske, varehandel osv. Også de grunnleggende ting angående utenrikshandelen og internasjonale økonomiske forhold inngår. En rekke emner som ikke er knyttet til enkelte bestemte næringer inngår også, f. eks. prisregulering, konkurranseregulering, områdeplanlegging og forholdene på arbeidsmarkedet.

Samtidig som de enkelte næringers problemer blir belyst med utgangspunkt i økonomisk teori, legges det også vekt på å få fram samspillet mellom næringene. Alt i alt gir faget næringsøkonomi konkret kunnskap på en rekke viktige felter, og gir grunnlag for konkretisering og anvendelse av mange av de ting som studeres teoretisk i den teoretiske økonomi.

SOSIALLÆRE

Faget omfatter: 1) Befolkningsutviklingen og dens økonomiske og sosiale virkninger. 2) Elementær sosiologi.

Herunder blir hovedvekten lagt på en beskrivelse av de økonomiske og sosiale grupper i befolkningen og et studium av sammenhengen mellom arbeidsforhold, levevilkår og atferd. 3) Sosiale forhold. Her behandles den økonomiske og sosiale utvikling, trygder, forbruk og levestandard samt boligspørsmål osv.

TEORETISK STATISTIKK

Dette faget er et viktig hjelpemiddel for sosialøkonomer. Det gjelder for sosialøkonomi som for de fleste andre forskningsområder at mange problemer en blir stilt overfor, er slik at en ikke kan komme fram til helt sikre utsagn. Det vil da være ønskelig å kunne angi *graden* av usikkerhet ved utsagnene. Den teoretiske statistikken går ut på å finne metoder til å tolke et observasjonsmateriale i relasjon til et problem en vil belyse, på en slik måte at de utsagn en kommer til, med en viss tallmessig bestemt sannsynlighet kan sies å være riktige. Faget er basert på sannsynlighetsregningen og det tar mange forskjellige grener av matematikken til hjelp.

Det gjelder i utpreget grad for dette faget at en må arbeide aktivt med stoffet i tilknytning til forelesninger og øvelser.

ANVENDT STATISTIKK

Dette faget innbefatter praktiske og tekniske problemer ved innsamling og bearbeiding av statistiske data. Kjernen i faget er prinsipielle problemer i forbindelse med kvantifisering av økonomiske problemstillinger i relasjon til et statistisk observasjonsmateriale. Faget er knyttet til de sosialøkonomiske fag på den ene siden og til teoretisk statistikk på den annen. Videre gir faget et visst innblikk i prinsipper for og bruk av elektroniske regnemaskiner (EDB). Endelig gir det en innføring i og oversikt over Norges offisielle statistikk og andre statistiske publikasjoner.

PENGE- OG FINANSLÆRE

Dette faget er av sentral betydning for forståelsen av den økonomiske politikk. Det behandler konkret statens og kommunenes finanser, pengevesenet, banksystemet og

internasjonale valutaforhold. I behandlingen av forskjellige former for økonomisk politikk på disse felter kommer den økonomiske teori til utstrakt anvendelse.

VALGFRIE FAG

INTERNASJONAL ØKONOMI

Faget omfatter hovedtrekk av verdens økonomiske geografi, med naturgrunnlag, befolkningsstruktur, produksjon, handel (på bakgrunn av videregående studier i den internasjonale handels teori) og sosial struktur. En viktig side ved faget er utviklingsproblemene i forskjellige deler av verden.

Mer inngående enn i faget penge- og finansielle behandles valutaforhold og valutapolitikk, og i tilknytning til dette også handelspolitikken. En får kjennskap til de viktigste internasjonale avtaler og organisasjoner som angår handelspolitikk, valutaforhold og internasjonale kapitalbevegelser.

ØKONOMISKE SYSTEMER OG DERES HISTORISKE UTVIKLING

Hovedinnholdet i dette faget er de forskjellige økonomiske systemer og ideologier og deres historiske utvikling. Det legges vekt på å beskrive og forklare *sammenhengene* mellom den tekniske, økonomiske, sosiale, politiske og vitenskapelige utvikling.

ØKONOMETRISKE METODER

Det er grunn til å forklare selve problemstillingen litt mer inngående i dette fag enn i de fleste andre fag.

Økonometriens hovedoppgave er å prøve økonomiske teorier på konkrete data for å finne fram til slike teorier som kan anvendes på praktiske økonomiske problemer. En liknende generell problemstilling møter en på mange forskningsområder, men på det økonomiske område reiser det seg en rekke spesialproblemer som krever sitt eget verktøy og sine særegne metoder.

En gruppe av spesielle, men samtidig dyptgående problemer oppstår på grunn av at økonomiske data i regelen er ikke-eksperimentelle. De er stort sett «passive» observasjoner

og registreringer av ting som skjer i det økonomiske liv slik det faktisk utfolder seg for oss. Grunnlaget for å forstå de metoder og resonnementsmåter som trengs i denne forbindelse, er inngående kjennskap til generell økonomisk teori sammen med praktisk øvelse og erfaring i vurdering av konkret observasjonsmateriale.

En annen gruppe problemer knytter seg til det forhold at økonomiske lovmessigheter gjerne vil ha karakteren av gjennomsnittslover med ganske store variasjoner fra det ene enkelttilfelle til det andre. I den matematiske statistikk har en det nødvendige begrepsapparat og verktøy for å studere slike lovmessigheter. Den matematiske statistikk blir derfor et sentralt hjelpemiddel i økonometrien.

Studiet av økonometriske metoder vil således bli en videreføring av kunnskapsstoffet og tenkemåten fra den generelle økonomiske teori ved at en bruker den matematiske statistikk som hjelpemiddel og de konkrete kunnskaper om økonomiske forhold som materiale for utviklingen av mer kvantifiserte økonomiske forskningsresultater.

BEDRIFTSØKONOMI

Dette faget behandler metoder for planlegging, ledelse og kontroll av driften innenfor den enkelte bedrift. Herunder faller bl. a. regnskapsvesen, kostnadsanalyse, kalkulasjon og resultatberegninger. Forskjellige markedsformer så som fri konkurranse, monopol, og mellomformer mellom disse behandles med utgangspunkt i den økonomiske teori.

Visse beskatningsspørsmål av særlig betydning for den enkelte bedrift faller også inn under dette faget.

Av særlig betydning vil bli tilegnelsen av enkelte moderne operasjonsanalytiske metoder som kommer til anvendelse på problemer om produksjonsplanlegging, lagerplanlegging osv. innenfor bedriftene. Disse metodene benytter matematiske og matematisk-statistiske hjelpemidler.

RETTSLÆRE

I mange stillinger er det behov for folk med både økonomisk og juridisk utdannelse. I faget rettslære under Sosialøkonomisk embetseksamen behandles både offentlig rett og

privatrett, med hovedvekten på henholdsvis statsforfatningsretten og formueretten. Dessuten gir faget en oversikt over samfunnets administrative oppbygning (kommuner, fylker, departementer, direktorater osv.).

MAKROØKONOMISK PLANLEGGING

Faget behandler planleggingsproblemer fra samfunnsøkonomisk synspunkt. Hovedvekten ligger på planleggingen for økonomien som helhet, men en vil også søke å behandle planlegging for mindre sektorer eller enheter når hensynet til virkningene for samfunnsøkonomien kommer inn på en vesentlig måte.

Faget behandler både planlegging på kort sikt, som f. eks. i forbindelse med nasjonalbudsjetter, og på lengre sikt.

Pensum og undervisning tar først og fremst sikte på å forklare teknikk og metoder som brukes eller kan brukes ved planlegging, men som bakgrunn og illustrasjon vil også stoff om den faktiske planlegging i Norge og andre land trekkes inn.

Faget bygger i høyeste grad på den teoretiske økonomi, og deler av penge- og finansiell læring er også av stor betydning for faget makroøkonomisk planlegging. Videre er en viss innsikt i økonomiske metoder nødvendig.

STUDIEORDNING M. V.

Studiet til Sosialøkonomisk embetseksamen er delt i to avdelinger. Fagene teoretisk økonomi og næringsøkonomi studeres i begge avdelinger, med «grunnkurs» i I. avdeling og «høyere kurs» i II. avdeling. For øvrig er fagkretsen forskjellig i de to avdelinger.

For å lette selve den eksamensmessige byrden er I. avdeling igjen delt opp i to avsnitt: det økonomiske avsnitt og det statistiske avsnitt. Fagene under begge disse avsnitt studeres imidlertid parallelt fra begynnelsen av studiet. I II. avdeling er det ingen oppdeling i avsnitt.

I I. avdeling er alle fag obligatoriske. I II. avdeling består fagkretsen av tre obligatoriske fag pluss et «valgfridd fag». Valget av det sistnevnte fag må avhenge av personlige

interesser og anlegg, eventuelt av hva slags arbeid en måtte ta sikte på. En kan her gjerne føle seg fram i forskjellige fag for en kort tid, men en bør ikke la det gå mer enn ett semester i II. avdeling før en bestemmer seg for valgfritt fag. (Om en ønsker det kan en avlegge eksamen i flere valgfrie fag, jfr. reglene i § 8 og § 15 i reglementet.)

Alt i alt er studiet bygget opp på følgende måte:

FORBEREDENDE PRØVER

1. Filosofi.
2. Matematikk.

I. AVDELING

Økonomisk avsnitt:

1. Grunnkurs i teoretisk økonomi.
2. Grunnkurs i næringsøkonomi.
3. Sosiolære.

Statistisk avsnitt:

1. Teoretisk statistikk.
2. Anvendt statistikk.

II. AVDELING

1. Høyere kurs i teoretisk økonomi.
2. Høyere kurs i næringsøkonomi.
3. Penge- og finansiell læring.
4. Ett av fagene:
 - a) Internasjonal økonomi.
 - b) Økonomiske systemer og deres historiske utvikling.
 - c) Økonometriske metoder.
 - d) Bedriftsøkonomi.
 - e) Rettslære.
 - f) Makroøkonomisk planlegging.

Studentene avgjør selv hvor lang tid de vil benytte på studiets forskjellige deler. En kan imidlertid betrakte 5 år som en normal samlet studietid, og en hensiktsmessig tidsplan for avlegging av de forskjellige eksamener vil være:

Første semester: Forberedende prøve i filosofi.

Annert semester: Forberedende prøve i matematikk.

Femte semester: Det økonomiske avsnitt av I. avdelings eksamen.

Sjette semester: Det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen.

Tiende semester: II. avdelings eksamen.

I den utstrekning undervisningen skjer i form av regelmessig gjentatte forelesningsserier er turnusene satt opp i overensstemmelse med en slik gjennomføringsplan.

På forskjellige trinn i studiet må studentene delta i obligatoriske kurser og seminarer og utarbeide obligatoriske oppgaver:

1. Kurs i maskinregning, med krav om «tilfredsstillende deltakelse».
2. Øvelseskurs i teoretisk statistikk, med krav om «tilfredsstillende deltakelse».
3. Kurs i anvendt statistikk. Dette kurset avsluttes med en øvelsesoppgave i form av en selvstendig undersøkelse av et emne som kandidaten velger i samråd med faglæreren. Oppgaven godkjennes av faglæreren.
4. Obligatoriske kurser i valgfrie fag.*
5. Spesialoppgave. Emnet for oppgaven kan velges innenfor hele kretsen av økonomiske fag. Opplegget godkjennes av den faglærer emnet nærmest faller inn under. Vedkommende faglærer gir også rettledning under utarbeidelsen av oppgaven, og godkjenner det ferdige arbeidet. Arbeider av rent beskrivende art godtas ikke. Oppgaven må inneholde økonomisk-teoretiske synspunkter.

Det første av disse kursene bør tas relativt tidlig i I. avdeling. Det må være gjennomgått før oppmelding til det økonomiske avsnitt av I. avdelings eksamen. Studentene kan velge mellom et kurs i bordmaskinregning og et kurs i EDB. Den som har gjennomgått tilsvarende kurs ved annet lærested, kan søke Det samfunnsvitenskapelige fakul-

* For tiden er det ingen obligatoriske kurser i de valgfrie fag.

tet om å få dette kurs godkjent istedenfor kurs i maskinregning ved Sosialøkonomisk institutt. Statistikkursene må være gjennomført før oppmelding til det statistiske avsnitt av I. avdelings eksamen, dog kan eksamenskandidater som deltar i øvelseskurs i teoretisk statistikk få levere attest for dette straks kurset er fullført, normalt 2–4 uker etter at oppmeldingsfristen er utløpet. De obligatoriske kurser under pkt. 4 må være fullført før oppmelding til II. avdelings eksamen. I «Pensumlister m. v. for Sosialøkonomisk embets-eksamen» gis det nærmere opplysninger om i hvilke semestre disse kursene bør tas. Meldingen om frister for påmelding til de forskjellige kurser gis ved oppslag.

Spesialoppgaven må være fullført og godkjent før oppmelding til II. avdelings eksamen. Hensikten med denne oppgaven er bl. a. at studentene skal få en viss øvelse i å arbeide selvstendig med et problem. Størrelsen av arbeidet må avhenge av problemets art, men en kan kanskje si at 20–40 maskinskrevne sider er normalt. Faglæreren har 30 dager til disposisjon for bedømmelse av innlevert oppgave, dager i juleferien og sommerferien ikke medregnet. Denne regel gjelder enhver innlevering, altså også når en oppgave etter første gangs levering måtte trenge rettelser og omarbeidinger for å bli godkjent.

For fullført I. avdelings eksamen gis rett til tittelen *exam. oecon.* (*Examinatus oeconomiae*). De som ønsker det kan få særskilt vitnesbyrd for denne eksamen. Den kan være vel egnet for visse stillinger, eventuelt kombinert med eksamener i andre fag. Imidlertid har en med fullført I. avdelings eksamen et så godt grunnlag for full embetseksamen, som gir rett til tittelen *cand. oecon.* (*Candidatus oeconomiae*), at det i vanlige tilfelle er å anbefale at det tas sikte på denne.

PENSUM OG UNDERVISNING

Det kunnskapsstoff som det kreves kjennskap til ved eksamen (pensum) omfatter innholdet av de forelesninger som blir holdt når ikke annet blir meddelt. Videre inngår en rekke bøker, artikler og kompendier i pensum. Studentene trenger imidlertid ikke nødvendigvis lese akkurat de bøker

som er oppgitt som pensum dersom de kan skaffe seg tilsvarende kunnskaper på annen måte. Det er selve kjennskapet til stoffet, ikke til bestemte verker, det kommer an på.

Det pensum som gjelder til enhver tid blir meddelt i «Pensumlister m. v. for Sosialøkonomisk embetseksamen», og endringer i den siste liste kunngjøres ved oppslag ved Universitetet. Universitetets sekretariat og Studentutvalget vil for øvrig kunne gi opplysninger om det gjeldende pensum.

Ved en pensumendring vil det i overgangstiden om nødvendig bli gitt alternative oppgaver.

I undervisningen vil faglærerne gi råd om hvilke deler av pensum som kreves tilegnet fullt ut og hvilke som bare kreves tilegnet i hovedtrekk. Dette vil for øvrig i de fleste tilfelle også fremgå av pensumlisten.

Studentene bør imidlertid ikke begrense seg til å skaffe seg pensumkunnskaper, de bør f. eks. så langt tiden tillater det studere de bøker og artikler som faglærerne viser til i sine forelesninger. De bør også prøve å orientere seg på egen hånd i den økonomiske litteratur og ta opp spesielle problemer til næyere studium. I tillegg til pensum forutsettes også at studentene holder seg å jour med hovedtrekkene i den aktuelle økonomiske utvikling og den aktuelle økonomiske debatt, bl. a. ved å følge med i dagspressen.

Ved eksamen blir oppgavene gitt på grunnlag av pensum, men skriftlige oppgaver vil så vidt mulig bli gitt i en slik form at de ikke frister til slavisk å gjengi utenat lærte avsnitt. Både kunnskaper og resonnementer som går utover pensum blir belønnet ved eksamen.

Undervisningen foregår i flere former. En har for det første vanlige forelesninger. Videre har en seminarer. Her forutsettes det at studentene deltar aktivt ved å gjøre greie for visse problemer, svare på spørsmål og stille spørsmål.

I matematikk og statistikk har en også øvelser med oppgavejennomgørelser.

Det er av stor betydning at studentene allerede på et tidlig tidspunkt i studiet danner såkalte kollokviegrupper. Dette er studiegrupper med 5-10 studenter, som alle forutsettes å delta aktivt i gruppens arbeid. Arbeidsmåten i en slik gruppe er gjerne at en av deltakerne innleder om et

emne, og at problemene deretter diskuteres. Kollokvieformen passer særlig godt i fag som teoretisk økonomi og teoretisk statistikk. Kollokvievirksomhet er en god måte å lære på, og gir også deltakerne øving i å legge frem stoffet muntlig.

I I. avdeling er undervisningen noe mer skolemessig enn i II. avdeling. I de viktigste fagene er det lagt opp *turnusordninger*, slik at studenter som begynner en høst får gjennomgått det viktigste stoffet i en naturlig rekkefølge i de tre år I. avdeling normalt tar.

I II. avdeling bør studentene på et tidlig tidspunkt gå grundig inn på teknikk og metoder ved økonomiske analyser, og undervisningen i teoretisk økonomi vil bli søkt lagt opp slik at studentene får følge et kurs på dette felt i begynnelsen av II. avdelings-studiet.

I heftet «Pensumlistor m.v.» er det for de fleste fags vedkommende gitt en oversikt over den regelmessig gjentatte undervisning i vedkommende fag. Detaljer om undervisningen i de enkelte semestre med angivelse av emner, tid og sted finnes i forelesningskatalogen.

Studentene bør også skrive øvelsesoppgaver som gis i løpet av semesteret. En lærer stoffet langt bedre når en tvinger seg til å formulere det skriftlig, og trening i skriftlig framstilling kommer godt med både ved eksamen og i det senere virke.

EKSAMEN

Eksamen holdes hvert semester for alle delers vedkommende.

Ved forberedende prøve i matematikk holdes bare skriftlig prøve. Det gis 6 timer til besvarelsen. Ved denne prøven gis for dem som har bestått, karakterene 1, 2, 3 og 4 med 1 som beste karakter og 4 som dårligste karakter. En kandidat kan ikke framstille seg til denne prøven mer enn tre ganger. Eksamen holdes vanligvis ved slutten av vårsemesteret og begynnelsen av høstsemesteret.

Ved alle deler av selve embetseksamen holdes det skriftlig prøve i alle fag. Ved II. avdelings eksamen prøves kandidaten dessuten muntlig i de samme fag som det er avlagt skriftlig prøve i.

Både i I. avdeling og II. avdeling gis det to skriftlige oppgaver i teoretisk økonomi. For øvrig gis det en skriftlig oppgave i hvert fag. Til besvarelsen av hver oppgave gis det 6 timer. Ved det økonomiske avsnitt av I. avdelings eksamen blir det således 4 dager med skriftlig eksamen, ved det statistiske avsnitt 2 dager, og ved II. avdelings eksamen 5 dager.

Sensuren for de skriftlige prøver ved II. avdelings eksamen faller før muntlig eksamen avholdes. Bare de som har bestått de skriftlige prøver går opp til muntlige prøver. Mellom skriftlig og muntlig eksamen vil det gå en kortere eller lengre tid avhengig av størrelsen på eksamenskullet og andre praktiske omstendigheter.

Ved den muntlige prøve blir kandidaten vanligvis eksaminert 20–30 minutter i hvert fag. Den muntlige eksamen kan avlegges for flere fag på en dag.

Kandidatene må levere særskilt oppmelding for hver del av eksamen. Frister for dette blir gitt i forelesningskatalogen. Ved oppmelding til II. avdelings eksamen må kandidatene melde fra hvilke valgfrie fag de ønsker å gå opp i.

Karaktersystemet, kravene for bestått eksamen, reglene for utregning av hovedkarakterer, regler for adgang til å ta eksamener om igjen m. v. finnes i reglementets §§ 9–15.

Kandidatene har ved de skriftlige prøver rett til å nytte visse hjelpemidler som Norges Lover, enkelte statistiske publikasjoner m. m. De nærmere bestemmelser om dette finnes i «Pensumlister m. v. for Sosialøkonomisk embets-eksamen». En del av hjelpemidlene bringes til veie av Universitetet. De hjelpemidler kandidatene selv må bringe til veie om de ønsker å benytte dem, må innleveres på det sted eksamen avholdes på en bestemt tid som kunngjøres ved oppslag.

I sykdomstilfelle under eksamen gjelder disse reglene: Legeattest må være innsendt innen to timer etter den tid som er fastsatt for frammøtet. Vanligvis vil legeerklæring om nervøsitet eller søvnløshet oppstått under eksamen ikke bli godtatt som gyldig forfall. Like med sykdomsforfall regnes uforutsett innkalling til militærtjeneste.

DIVERSE OPPLYSNINGER

Den sosialøkonomiske forskning og undervisning ved Universitetet i Oslo er knyttet til Sosialøkonomisk institutt.

Instituttets bibliotek inneholder både pensumbøker og andre bøker foruten de viktigste norske og utenlandske tidsskrifter. Studentene anbefales å benytte biblioteket til å bli kjent med litteratur også utenom pensum. Faglærerne vil på forespørsel bistå med rettleiding om litteratur på forskjellige felter.

Foruten Instituttbiblioteket finnes et stort spesialbibliotek i Statistisk Sentralbyrå, Dronningens gate 16. Dette inneholder en meget rikholdig og ajourført samling av statistisk og økonomisk litteratur. Videre henledes oppmerksomheten på Universitetsbiblioteket og Nobelinstituttets bibliotek, Drammensveien 19.

Ved siden av Memoranda og andre publikasjoner om spesielle forskningsresultater utgir Sosialøkonomisk institutt en del materiale til bruk i studiet. Noe av det inngår i pensum og selges i Universitetsbokhandelen.

Studentutvalget bistår nye studenter med opplysninger angående studiet.

En av de første dagene i hvert høstsemester avholder Utvalget et spesielt orienteringsmøte for nye studenter. Tid og sted for møtet kunngjøres ved oppslag.

PENSUMLISTER M. V.

FORBEREDENDE PRØVE I MATEMATIKK

FORELESNINGSPLAN

Forelesningene strekker seg over et høstsemester og et halvt vårsemester, med eksamen midt i vårsemesteret. Det arrangeres dessuten en eksamen i begynnelsen av høstsemesteret.

LESEPENSUM

Pensum vil bli gitt ved forelesninger i tilknytning til:
Hadley, G.: *Linear Algebra*. London 1965 eller senere utgaver.
Her leses:

Kap. 2 unntatt 2.11 og 2.12;

Kap. 3. unntatt 3.9, 3.15, 3.16, 3.17, 3.20, 3.21 og 3.22;

Kap. 4 unntatt 4.1, 4.2, 4.5 og 4.6;

Kap. 5 unntatt 5.8;

Kap. 1, 4.1 og 4.2 leses kursorisk;

Sydsæter, K: *Matematisk analyse I og II*, Oslo 1969. Her leses utvalgte deler. Nærmere detaljer vil bli meddelt på forelesningene.

Som hjelpemidler brukes:

Olden og Østeraat: *Matematiske og fysiske tabeller*;

Thalberg, Bjørn: *Matematiske hjelpemidler*. Oslo 1962.

GRUNNKURS I TEORETISK ØKONOMI

FORELESNINGSPLAN

De sentrale deler av pensum vil bli søkt dekket av forelesningsserier. I høstsemestrene er det forutsatt at det så vidt mulig skal holdes repetisjonsseminarer for eksamenskandidatene. I tillegg til forelesningene og seminarer bør stu-

Studie-semester nr.	Oversiktsforelesninger	Mikroøkonomi og elementær markedsteori	Makroøkonomi
1 (høst)	Innføringsforelesninger (1 time)		
2 (vår)		Produsentens tilpasning (2 timer)	Økosirkssystemet, nasjonalregnskap og kryssløp (2 timer)
3 (høst)		Konsumentens tilpasning (2 timer)	Makroøkonomiske emner (2 timer)
4 (vår)		Markedsteori (2 timer)	Makroøkonomiske emner (2 timer)
5 (høst)		Repetisjonsseminarer og oppgavegjennomgørelser (2 timer)	

dentene danne kollokviegrupper allerede på et tidlig tidspunkt i studiet.

Dessuten vil det så vidt mulig bli holdt et innføringskurs i regnskapsvesen hvert høstsemester. Kurset er beregnet på studenter uten økonomisk gymnas eller tilsvarende utdanning i regnskapsvesen. Kurset bør tas i første studiesemester.

LESEPENSUM

INNFØRING

Fritz, C. Holte: *Sosialøkonomi*. Oslo 1965 eller senere utgaver.

Dessuten anbefales:

Einarsen, Johan og Barding, Torgrim: *Sosialøkonomi*. Oslo 1958 eller senere utgaver.

PRODUSENTENS TILPASNING

Frisch, Ragnar: *Innledning til produksjonsteorien*, 9. utgave. Oslo 1962. Følgende kan overspringes: Avsnittene 4 b, 4 c, 4 d og 5 g;

Fra s. 88 øverst til s. 89: «Ved å dividere med $x \dots$ »;

Fra s. 116: «Ved pari-passu-loven er pr. definisjon $\varepsilon = 1 \dots$ » til og med s. 133;

Fra s. 137: «Vi vil se litt nærmere \dots » til s. 145: «Ved en analogibetraktning \dots »;

Fra s. 193: «For å gi en idé \dots » til s. 196: «Hittil i dette avsnittet \dots »;

Fra s. 205 øverst til s. 206: «Når det skjer en endring \dots »;

Fra s. 211: «Hvis vi vil undersøke \dots » til 11 b;

Fra s. 225: «Hvis vi ønsker å jamføre \dots » til 11 f.

KONSUMENTENS TILPASNING

Serck-Hanssen, Jan: *Teorier for konsumentenes atferd*. Oslo 1964 eller senere utgaver.

Johansen, Leif: *Et forenklet bevis for Slutsky-likningen*. Memorandum av 5. oktober 1956;

Meinich, Per: *Sammenhengen mellom stigende etterspørselskurver og fallende tilbudskurver*. Memorandum av 4. oktober 1961.

ELEMENTÆR MARKEDSTEORI

Per Meinich: *Elementær markedsteori*. Oslo 1965.

Som et hjelpemiddel ved tilegnelsen av emnene i ovennevnte avsnitt anbefales kapitlene 2, 3 og 4 i J. M. Henderson og R. E. Quandt: *Microeconomic Theory*. New York 1958.

ØKOSIRKSYSTEMET, NASJONALREGNSKAP OG KRYSSLØPSANALYSE

Preben Munthe: *Den økonomiske sirkulasjon*. Bergen/Oslo 1963 eller senere utgaver;

Tore Thonstad: *Elementær innføring i kryssløpsanalyse*, Oslo 1970, eller senere utgaver.

Studentene må skaffe seg kjennskap til nasjonalregnskapspublikasjonene, se spesielt den tekstlige innledning i *Nasjonalregnskap 1865–1960* (NOS). Statistisk Sentralbyrå, Oslo 1965.

MAKROØKONOMISKE EMNER

Hans Jacob Kreyberg (med forord av Ragnar Frisch): *Oversikt over Keynes-modellene*, Oslo 1967.

Gardner Ackley: *Macroeconomic Theory*. New York 1961. Her leses kapitlene 10–13 og sidene 513–517;

Leif Johansen: *Offentlig økonomikk*. Oslo 1965. Her leses kapitlene I–III.

Trygve Haavelmo: *The Race between Population and Economic Progress*. Memorandum av 10. mars 1961;

W. W. Leontief: The Use of Indifference Curves in the Analysis of Foreign Trade. *The Quarterly Journal of Economics*, 1933. Trykt opp som memorandum fra Sosialøkonomisk institutt, 2. juni 1964. Slutten av artikkelen som handler om toll, er ikke pensum.

Ressursallokering i en situasjon med fullt utnyttede ressurser vil bli gjennomgått i forelesninger. Dette inkluderer elementær vekstteori og elementær teori for internasjonal handel.

Det gjøres for øvrig oppmerksom på følgende litteratur:

D. C. Rowan: *Output, Inflation and Growth*. London 1968. Her anbefales spesielt kapitlene 5, 18, 19, 20 og 21;

Leif Johansen: Teoretiske betingelser for prisstabilitet. I heftet *Pris- og inntektsproblemer*, utgitt av Sosialøkonomisk Studentutvalg 1964;

Leif Johansen: *Klassikernes økonomiske system fra et velferdsteoretisk synspunkt*, Oslo 1969. Se avsnittene «Arbeidsverdilæren» og «Internasjonal handel».

I økonomisk teori leses i tillegg kursorisk:

Ragnar Frisch: *Notater til økonomisk teori*, 5. utgave. Her leses ekskursene 5, 6, 8 og 10 (fram til «De direkte etterspørselskurver»);

Håvard Alstadheim: *En oversikt over betingelser på etterspørselastisitetene i teorien for konsumentens tilpasning*. Memorandum av 6. februar 1967.

GRUNNKURS I NÆRINGSØKONOMI

I faget næringsøkonomi bør studentene i tillegg til å studere den anbefalte litteratur følge med i diskusjonen om dagsaktuelle næringsproblemer i dagspressen og i fagtidsskrifter.

FORELESNINGSPLAN

Hvert høstsemester vil det så vidt mulig bli satt i gang forelesninger over to semestre med beskrivelse av de enkelte næringer, næringslivets organisasjonsformer og næringslovgivningen.

I tillegg til disse forelesningene vil det bli søkt å arrangere forelesninger over spesielle emner.

LESEPENSUM

Trygve Klunde: *Vi og vårt land*. Oslo 1963. Del I kan overspringes.

Norges økonomi etter krigen. Samfunnsøkonomiske studier nr. 12. Oslo 1965. Her leses kapitlene 1, 2 (bortsett fra tillegg), 3 og 5:

Langtidsprogrammet 1970–1973. Stortingsmelding nr. 55 (1968–69).

Det ventes at studentene setter seg godt inn i disse tre arbeidene.

Av supplerende litteratur vises til:

- E. Hope og S. Wangen: *Oversikt over norsk næringsliv*, I (jordbruk – skogbruk) og II (bergverk – industri). Bergen 1968;
- G. M. Gerhardsen: *Fiskeriene i Norge*, Oslo 1964;
Tendenser inom detaljhandelen. Informasjonsskrift nr. 4 från Sveriges Köpmannaförbund;
- Otto Chr. Hiorth: *Innenlandske transporter. Struktur – utvikling – problemer*. Her vises særlig til kapitlene 1–5. Oslo 1969;
- Johan Seland: Forståelse for og misforståelse omkring norsk skipsfart. *Sosialøkonomen* 1962 nr. 9–10;
- Gunnar Bramness: *En analyse av turistnæringens indirekte virkninger med særlig vekt på utenlandske turister i Norge*. Oslo 1966;
- Gerhard Stoltz: Økonomisk utsyn 1900–1950. *Samfunnsøkonomiske studier* nr. 3. Oslo 1955;
- Økonomisk Utsyn* (NOS). Utgitt av Statistisk Sentralbyrå hvert år;
- Nasjonalbudsjettet*. Utgis hvert år.

Det forutsettes at studentene gjør seg fortrolig med de viktigste næringsstatistiske publikasjoner i Norges offisielle statistikk, i første rekke de viktigste næringsøkonomiske tellinger (Jordbruksstillingen 1959, Skogbruksstillingen, Fiske-ritellingen, Bedriftstillingen 1963) og det siste utkomne bind av de ulike årlige næringsstatistiske publikasjoner. Det vises også til innledningsavsnittene i *Standard for næringsgruppering i offentlig norsk statistikk*, Oslo 1960.

SOSIALLÆRE

FORELESNINGSPLAN

Sosiallæren vil bli gjennomgått ved regulære pensumforelesninger i to timer pr. uke over 4 semestre og i 1 time pr. uke ved forelesninger over spesielle emner.

Studie-semester nr.	Anall timer pr. uke	Emner
2 (vår)	2	Økonomisk og sosial utvikling. Forbruk. Boligspørsmål.
3 (høst)	2	Sosiologi.
4 (vår)	2	Befolkningslære.
5 (høst)		Trygder. Levestandard generelt, herunder inntektstakere, hushold og sosiale grupper i den totale økonomi, belyst gjennom nasjonalregnskap og kryssløpsanalyse.

LESEPENNUM

ØKONOMISK OG SOSIAL UTVIKLING

Eli F. Heckscher: *Industrialismen*. Stockholm 1931 eller senere utgaver.

Gerhard Stoltz: *Økonomisk Utsyn 1900–1950. Samfunnsøkonomiske studier nr. 3*. Oslo 1955. Her leses kapittel 11, Trekk av den sosiale utviklingen og kapittel 12, Forbruk og boligforhold;

Norges Økonomi etter krigen. Samfunnsøkonomiske studier nr. 12. Oslo 1965. Her leses avsnittene om endringer i den sosiale lagdeling, endringer i inntektsfordelingen, arbeidsløsheten i etterkrigstiden samt privat og offentlig konsum;

Langtidsprogrammet 1970–1973, St.meld. nr. 55 (1968–69); *Økonomisk Utsyn*, (NOS), siste årgang. Her leses spesielt avsnittene om inntekter, privat konsum, offentlige finanser og prisutviklingen.

FORBRUK

Preben Munthe: *Forbruk og levestandard*. Bergen 1958 eller senere utgave;

Husholdninger og deres sammensetning. Innhold: tekst-avsnittet fra folketellingens hefte 9 i 1950 og utdrag av tabeller fra folketellingens hefte 5 i 1960.

BOLIGSPØRSMÅL

Hans Heli: *Boligøkonomi og boligpolitikk*. Oslo 1969.

SOSIOLOGI

Neil J. Smelser: *Økonomisk sosiologi*. Stockholm 1966.

BEFOLKNINGSLÆRE

Som en første innføring anbefales:

Poul Chr. Matthiessen: *Befolkningens vækst. Årsager og konsekvenser*. København 1965.

For øvrig leses:

Jan M. Høem: *Grunnbegreper i formell befolkningslære*. Oslo 1968. Kapitlene 2, 5–8 kan overspringes.

Preben Munthe: *Befolkningsutviklingens stadier*. *Statistisk Tidsskrift* nr. 4, 1961.

Simon Kuznets: *Population Redistribution, Migration and Economic Growth*. *Population Redistribution and Economic Growth* Volum III, s. 23–35. *Demographic Analyses and Interrelations*, av H. T. Eldridge og D. S. Thomas. Philadelphia 1964.

Gerd Skoe Lettenstrøm og Gisle Skancke: *De yrkesaktive i Norge 1875–1960 og prognoser for utviklingen fram til 1970*. *Artikler fra Statistisk Sentralbyrå*, nr. 10.

Dessuten må studentene være orientert i

Norges økonomi etter krigen. Samfunnsøkonomiske studier nr. 12. Oslo 1965. Her leses kap. 3.

Det forutsettes at studentene gjør seg fortrolig med de viktigste befolkningsstatistiske publikasjoner i Norges Offisielle Statistikk; i første rekke den siste folketelling, det siste utkomne bind av *Folkemengdens bevegelse og avsnittene om befolkning*. Historisk statistikk 1968.

Videre forutsettes det at studentene kjenner hovedtrekkene i den aktuelle situasjon og utvikling av den norske befolkning. I tillegg til de statistiske publikasjoner vises til de relevante avsnitt i *Langtidsprogrammet 1970–1973* og det tilhørende vedlegg om *Perspektivanalyser*. Skisser for utviklingen fram mot 1990.

TRYGDER

Om lov om folketrygd. *Ot. prp. nr. 17* (1965–66). Her leses t. o. m. side 79.

Anbefalt lesning: *Ot. prp. nr. 62* (1968–69). Om lov om endringer i lov om folketrygd av 17. juni 1966 og om lov om endringer i lov om yrkesskadetrygd m. fl. Her leses side 5–9, side 20–63 og side 72–91;

Hans Heli: *Notater om sosialtrygd og sosial omsorg* (2). Oslo 1967;

Sosial trygghet i Norge, Oslo 1967. 2. rev. utgave 1971. Anbefales som oppslagsbok.

TEORETISK STATISTIKK

FORELESNINGSPLAN

Studie-semester nr.	Antall timer pr. uke		Emner
	Forelesninger	Øvelser	
2 (vår)			Grunnbegrepene: Statistiske observasjonsmateriale. Sannsynlighetsregning. Sannsynlighetsfordelinger.
3 (høst)	3	2	Sannsynlighetsfordelinger (fortsatt). Tolking av observasjonsmateriale.
4 (vår)	3	2	Prinsipper for tolking av observasjonsmateriale. Regresjon i to variable.
5 (høst)	2 (i ca. 6 uker)	0	Representative tellinger.
6 (vår)	2	2	Flervariabelproblemer. Obligatorisk seminar (20 timer). Øvelser for eksamenskandidater.

LESEPENSUM

Herdis Thorén Amundsen: *Innføring i teoretisk statistikk*. Hefte I, Oslo 1959– Hefte II, Oslo 1962 – Hefte III, Oslo 1964, eller senere utgaver av de tre hefter;

Ragnar Frisch og Trygve Haavelmo: *Utdrag av forelesninger i teoretisk statistikk*. Oslo 1964 eller senere utgaver.

Det vil bli meddelt under forelesningene hvilken vekt som må legges på de forskjellige avsnitt i det trykte pensum. Se også den stensilerte «Veiledning for faget teoretisk statistikk».

Følgende hjelpemidler blir brukt i undervisningen:

Herdis Thorén Amundsen: *Oppgaver i teoretisk statistikk*, Oslo 1967 eller senere utgaver;

D. V. Lindley og J. C. P. Miller: *Cambridge Elementary Statistical Tables*. Cambridge 1953 eller senere utgaver.

Som oppslagsbok ved lesing av statistisk litteratur på de andre skandinaviske språk eller engelsk vises til:

Framlegg til Nordisk statistisk terminologi. Statistisk Sentralbyrås håndbøker nr. 8, Oslo 1954.

ANVENDT STATISTIKK

FORELESNINGSPLAN

Studie-semester nr.	Antall timer pr. uke	Emner
2 (vår)	2 (i 5 uker)	Kurs i bordmaskinregning. Statistiske kilder.
3 (høst)		Databehandlingsmaskiner (kurs sist i semesteret). Metodeproblemer ved statistisk analyse av økonomiske problemer.
4 (vår)	ca. 4	Metodeproblemer fortsatt. Forelesninger om statistisk teknikk (10 timer). Obligatorisk seminar (10 timer)
5 (høst)	1 (i 6 uker)	Prinsipper for konstruksjon av indekstall m.v.
6 (vår)	2	Metodeproblemer fortsatt.

Den statistiske seminaroppgaven leveres ved begynnelsen av 5. studiemester.

LESEPENSUM

- Innføring: W. Allen Wallis og Harry V. Roberts: *Hva er statistikk?* Oslo 1967, eller den amerikanske utgaven: *The Nature of Statistics*. New York 1962
- Erland V. Hofsten: *Praktisk statistikk*, kap. 1 og 2 samt avsnittet om standardberegninger i kap. 7. Stockholm 1954 eller senere utgaver
- Utsnitt om prinsipper og definisjoner i offisiell statistikk. *Statistisk Sentralbyrås håndbøker*, nr. 23, Oslo 1965, samt nr. 27, Oslo 1969: Fra forbruksundersøkelsen 1958
- Lawrence R. Klein: *An Introduction to Econometrics*, kap. 1, 2 og 3. Englewood Cliffs, New Jersey 1962 eller
- Allan A. Walters: *An Introduction to Econometrics*, kap. 1, 7, 8, 9 og 10. Glasgow 1968.
- Svein Longva: *Økonomiske indekstall. Prinsipper og beregningsmetoder*, Oslo 1971.
- Odd Aukrust og Juul Bjerke: *Realkapital og økonomisk vekst 1900–1956*. Artikler fra Statistisk Sentralbyrå nr. 4, 1958
- Arne Amundsen: *Metoder i analysen av forbruksdata*. Artikler fra Statistisk Sentralbyrå nr. 6, 1960.

STATISTISKE KILDER OG ANDRE HJELPEMIDLER

Det vil i forelesningene bli gjort rede for hvilke statistiske kilder, indekstall etc. det først og fremst må legges vekt på. I denne forbindelse studeres spesielt følgende hefter som utgis av Statistisk Sentralbyrå:

- Statistisk årbok* (NOS);
Historisk statistikk 1968 (NOS); *Forbruksundersøkelse* 1967, hefte I og II (NOS);
De numre av Statistisk månedshefte (før 1960 Statistiske meldinger) som det blir henvist til;
Veiviser i norsk statistikk. Oslo 1963, eller senere utgaver;
Publikasjoner fra Statistisk Sentralbyrå. Stensilert hefte som utkommer årlig;
Standard for næringsgruppering i offentlig norsk statistikk. Håndbok nr. 9, Oslo 1960;

Odd Aukrust og Svein Nordbotten: *Dataregistrering, dataarkiv og samfunnsforskning*. Artikler fra Statistisk Sentralbyrå nr. 34, 1969.

Til støtte for EDB-undervisningen brukes:

E. I. Organick: *A Fortran IV Primer*. 2. utgave 1967.

Under forelesningene vil det bli vist til en del materiale der det er redegjort for spesielle undersøkelser o. a. Eksempler på slikt materiale kan være:

Tore Thonstad: *To eksempler på analytiske produktfunksjoner*. Memorandum av 1. juni 1964;

Kjell Bruland, Finn Reisegg og Ole Rømer Sandberg jr.: *Produktfunksjon og grenseproduktiviteter for mjølkebruk og kornbruk i leirjordsbygdene på Sør-Østlandet*. Memorandum av 21. januar 1965;

Vidar Ringstad: *Økonometriske analyser basert på en produktfunksjon med optimumsforløp*. Memorandum av 23. februar 1966;

Leif Johansen og Åge Sørsveen: *Notater om måling av realkapital og produksjonskapasitet i sammenheng med økonomiske planleggingsmodeller*. Memorandum av 14. april 1966;

Tor Kobberstad: *Enkle eksempler på aggregering av økonomiske relasjoner*. Memorandum av 21. mai 1970;

Arne Amundsen: *Konsumelastisiteter og konsumprognoser bygd på Nasjonalregnskapet*. Artikler fra Statistisk Sentralbyrå nr. 7, 1963;

Gerd Skoe Lettenstrøm og Gisle Schancke: *De yrkesaktive i Norge 1875-1960 og prognoser for utviklingen fram til 1970*. Artikler fra Statistisk Sentralbyrå nr. 10, 1964;

Steinar Tamsfoss: *Om bruk av stikkprøver ved Kontoret for intervjuundersøkelser*, Statistisk Sentralbyrå. Artikler fra Statistisk Sentralbyrå nr. 37, 1970.

HØYERE KURS I TEORETISK ØKONOMI

LESEPENSUM

Pensum i II. avdeling i teoretisk økonomi bygger videre på pensumstoffet i I. avdeling i teoretisk økonomi. Pensum i I. avdeling gjelder derfor også for II. avdeling. Det videre pensum til II. avdeling omfatter:

Gardner Ackley: *Macroeconomic Theory*. New York 1961;

Som supplerende lesning i makroøkonomiske emner anbefales:

M. G. Mueller (ed.): *Readings in Macroeconomics*, New York 1966;

H. B. Chenery og P. C. Clark: *Interindustry Economics*. New York 1959. Her leses kapitlene I–VI;

Ragnar Frisch: *Notater til økonomisk teori*, 5. utgave. Oslo 1962. Her leses ekskursene 6, 9, 11, 12, 16, 18 (pkt. a og b);

Ragnar Frisch: *Preface to the Oslo Channel Model*. Memorandum av 20. oktober 1961 eller den trykte utgaven i *Europe's Future in Figures*, Amsterdam 1962;

Ragnar Frisch: Statikk og dynamikk i den økonomiske teori. *Nationaløkonomisk Tidsskrift*. København 1929. Her leses fra og med punkt 3 til og med punkt 6. I punkt 5 utgår siste avsnitt. (Den dynamiske likevekt i byttemarkedet uten produksjon). Foreligger stensilert i heftet *Fire sosialøkonomiske artikler*, Oslo 1943, og som eget stensiltrykk, Oslo 1964;

Trygve Haavelmo: *Generell markedsteori*, forelesningsreferat ved Gunnar Bramness. Oslo 1967.

Trygve Haavelmo: *Innledning til høyere kurs i økonomisk teori*. Memorandum av 1. juli 1962;

Trygve Haavelmo: *Teknikk og metoder ved oppstilling av teoretisk-økonomiske modeller*, forelesningsreferat ved E. S. Andersen, O. Magnussen og Å. Sørsveen. Oslo 1969. Visse deler av stoffet er mer utførlig behandlet i forelesningsreferat av L. Johansen med samme tittel. Oslo 1962.

Trygve Haavelmo: *Økonomisk velferdsteori*, forelesningsreferat ved Arne Amundsen og Hans Jacob Kreyberg. Oslo 1968, eller

- J. de V. Graaff: *Theoretical Welfare Economics*, Cambridge 1967;
- J. M. Henderson og R. E. Quandt: *Microeconomic Theory*. New York 1958, (kap. 8 leses kursorisk);
- Leif Johansen: *Artikler om økonomisk vekst*. Oslo 1969.

Hovedtrekkene i utviklingen av den teoretiske økonomi studeres ved:

Mark Blaug: *Economic Theory in Retrospect*, Homewood III. 1968. Kap. 1, 5, 14 og 15 leses kursorisk. Avsnitt under titlene: «Reader's Guide», og «Notes for Further Reading», kan overspringes.

Følgende forelesningsreferater anbefales:

- Trygve Haavelmo: *Dynamisk pristeori*, referat ved Bjørn Thalberg. Memorandum av 28. april 1952;
- Trygve Haavelmo: *Internasjonal handel*, referat ved Tore Thonstad. Oslo 1970;
- Trygve Haavelmo: *Investeringssteori*, referat ved Bjørn Thalberg. Oslo 1969. (Alternativt: Trygve Haavelmo: *A Study in the Theory of Investment*, The University of Chicago Press, 1960. Se også kap. V og VI i Trygve Haavelmo: *Orientering i makro-økonomisk teori*. Oslo 1969.)
- Trygve Haavelmo: *Sysselsettingsteori*, referat ved Kåre Edvardsen. Oslo 1970.
- Trygve Haavelmo: *Trekk av fordelingslæren*, referat ved Jan Serck-Hanssen. Oslo 1967.

*

Det kreves kjennskap til hovedinnholdet i en del utvalgte tidsskriftsartikler og kortere avhandlinger. Den til enhver tid gjeldende liste over slike arbeider fastsettes av faglærerne. Inntil videre gjelder følgende liste:

1. Kenneth J. Arrow: *Aspects of the Theory of Risk-Bearing*. Helsinki 1965;
2. Martin Bronfenbrenner: *The Marxian Macro-Economic Model: Extension from Two Departments*. Kyklos 1966;
3. Robert Dorfman: *Operations Research*. *The American Economic Review*, No. 4, 1960;

4. T. C. Koopmans: *Three Essays on the State of Economic Science*. New York 1957. Her leses kap. 1 og 2 i *Allocation of Resources and the Price System*. Det kreves bare kjennskap til selve opplegget i artikkelen;
5. W. W. Leontief: *The Fundamental Assumption of Mr. Keynes' Monetary Theory of Unemployment*. *The Quarterly Journal of Economics*, November 1936;
6. P. A. Samuelson and R. M. Solow: *Analytical Aspects of Anti-Inflation Policy*. *The American Economic Review*, No. 2, 1960;
7. R. M. Solow: *A Contribution to the Theory of Economic Growth*. *The Quarterly Journal of Economics*, 1956;
8. R. M. Solow: *Capital Theory and the Rate of Return*. Amsterdam 1963.

Det gjøres for øvrig oppmerksom på oversikter over problemstillinger og litteratur innen ulike områder av økonomikken i samleverket *Surveys of Economic Theory*, I–III. London 1966.

Se også Gottfried Haberler: *A Survey of International Trade Theory*. Princeton 1961.

HØYERE KURS I NÆRINGSØKONOMI

Pensum bygger videre på de kunnskaper som studentene har fått gjennom studiet av næringsøkonomi i I. avdeling og omfatter følgende områder: konkurranseproblemer og reguleringspolitikk, distriktsøkonomi, transportøkonomi, arbeidsproblemer, utenriksøkonomi. I tillegg til det skrevne pensum vil en søke å gjennomgå emner innen disse fagområdene ved forelesninger i hver semester. Videre vil en søke å holde eksamensseminarer i næringsøkonomi hvert semester.

I større utstrekning enn i I. avdeling vil det ved II. avdelings eksamen forutsettes at studentene har satt seg inn i dagsaktuelle problemstillinger. En del emner som ikke er nevnt ovenfor vil bli behandlet i spesialforelesninger. Som

bakgrunn for studiet av næringsøkonomien anbefales studentene å skaffe seg kunnskap om norsk økonomisk historie. Av litteratur kan nevnes:

Gerhard Stoltz: *Økonomisk utsyn, 1900–1950*. Samfunnsøkonomiske studier nr. 3, Oslo 1955;

Det norske folks liv og historie. Her leses følgende bind, skrevet av Wilhelm Keilhau: VIII–X. Oslo 1929–1935, og særlig tilleggsbindet: *Vår egen tid*. Oslo 1938;

Vårt folks historie, bind 8 og 9, skrevet av Chr. A. R. Christensen. Oslo 1961.

En oversikt over enkelte problemstillinger angående den fremtidige utvikling på lang sikt gis i

Perspektivanalyser. Skisser for utviklingen fram mot 1990. Vedlegg til Langtidsprogrammet 1970–1973.

KONKURRANSEPROBLEMER OG REGULERINGSPOLITIKK

omfatter offentlig pris- og fortjenesteregulering, privat konkurranseregulering, trustlovgivning, konsesjonslover, statsdrift kontra privatdrift m. v. Litteratur:

Asbjørn Bergan: *Private konkurransereguleringer*, Oslo 1968.

Gunnar K. Sletmo: *Næringspolitikk*. Norges Handelshøyskole, Bergen 1965. Her leses kap. V og VI;

Assar Lindbeck: Prissystemet i långtidsplaneringen. Fra artikkelsamlingen *Svensk økonomisk tilväxt – en problem-analys*. Stockholm 1966.

Innstilling fra Formuesfordelingskomitéen, avgitt 15. januar 1968. Her leses kapittel VI.

Et godt kjennskap til teorier om monopol, oligopol osv. vil være til hjelp for forståelsen av dette stoffet.

DISTRIKTSØKONOMI

Det kreves kjennskap til de viktigste virkemidler i norsk distriktspolitikk. Det vises her til

Om distriktsplanlegging. St. meld. nr. 87 (1966–67). Spesielt vises til kapittel VI;

Skatteregler som virkemiddel i distriktspolitikken. Innstilling avgitt 30. januar 1968. Spesielt vises til kapittel II; Om selskapet for industrivekstanlegg. St. prp. nr. 65 (1966–67)

Videre kreves kjennskap til de viktigste problemer som danner bakgrunn for distrikspolitikken i Norge. En kortfattet oversikt finnes i

Utbygging av industrivekstsentra. Innstilling avgitt 13. februar 1964. Spesielt vises til vedleggene 1, 2 og 3.

En innføring i ulike teoretiske og praktiske sider av regionale analyser finnes i en rekke artikler i boken *Regional Analysis*, utgitt av L. Needleman i serien Penguin modern economics. Spesielt anbefales artiklene 3, 4 og 9.

TRANSPORTØKONOMI

omfatter strukturtrekk og de viktigste problemer for innenlands transport (jernbane, bil, kystfart, fly). Litteratur:

Otto Chr. Hiort: *Innenlandske transportere. Struktur – utvikling – problemer*. Oslo 1969.

Innstilling fra Finansdepartementets bilavgiftsutvalg 1964. Oslo 1965. Her vises spesielt til vedlegg I.

ARBEIDSPROBLEMER

omfatter organisasjonene på arbeidsmarkedet, kollektiv tarifforhandling, statens stilling til arbeidstvister. Litteratur: Johan Einarsen: Om lønnsnemnd. Erfaringer og refleksjoner.

Statsøkonomisk Tidsskrift nr. 1, 1966;

J. R. Hicks: *The Theory of Wages*. London 1932 eller senere utgaver;

Innstilling fra Utredningsutvalget for inntektsoppgjørene 1966.

Avgitt 22. januar 1966. Her vises spesielt til kapitlene 1–5;

Norges økonomi etter krigen. Samfunnsøkonomiske studier nr. 12. Oslo 1965. Her leses kap. VII,

Sosial håndbok for Norge. Oslo 1953. Her leses kapitlene XX og XXI.

UTENRIKSØKONOMI

Litteratur:

Bertil Ohlin: *Utrikeshandel och handelspolitik*. Stockholm 1965 eller senere utgaver;

Odd Aukrust: Norsk næringsliv og Fellesmarkedet. *Internasjonal politikk*, nr. 1, 1962;

Norges økonomi etter krigen. Samfunnsøkonomiske studier nr. 12. Oslo 1965. Her leses kap. 6.

Det henvises også til:

P. Nyboe Andersen: *Udenrigsøkonomi*. København 1964.

PENGE- OG FINANSLÆRE

De deler av pensum i teoretisk økonomi i I. og II. avdeling som får særlig anvendelse som grunnlag for resonnementene innenfor penge- og finansiell læren, gjelder også som pensum i dette fag. Sentrale emner innenfor faget vil bli gjennomgått i forelesninger.

Videre leses:

PENGETEORI, PENGE- OG KRETTVESEN, PENGEPOLITIKK

Gerhard Stoltz: *Innføringsnotater i penge- og kredittlære*.

Norges Handelshøyskoles Studentkontor 1960 eller senere utgaver. Sidene 21 og 22 i 1960-utgaven kan overspringes;

Wilhelm Keilhau: *Penge- og pengeøkonomi*. Hefte 1. Universitetets Studentkontor 1949–50. Her leses 4. kap.: Penge-systemer;

Erich Schneider: *Einführung in die Wirtschaftstheorie*, 6. utgave. Tübingen 1955. Her leses del III, kap. I og II. Alternativt kan leses tilsvarende deler i 3. eller senere utgaver eller i den engelske utgave *Money, Income and Employment*, London 1962. I tilslutning til kapittel II i Schneiders bok leses Leif Johansen: Bankenes rolle i en makroøkonomisk modell. *Statsøkonomisk Tidsskrift*, desember 1956;

Innstilling fra Den penge- og kredittpolitiske komité, avgitt 30. desember 1963. Her leses kap. II–VI og vedlegg 2. I kap. VI kan følgende punkter overspringes: 1 h, 2 e, 3 c, 4 a, 4 d, 4 e, 5 d, 5 e, 6 d, 7 c, 7 d, 7 e, 7 f og hele avsnitt 8;

Per Meinich: *Utdrag av forelesninger om penger og kreditt*. Oslo 1969;

Assar Lindbeck: Den klassiska «Dichotomien». *Økonomisk Tidsskrift*, nr. 1, 1961;

William J. Baumol: The Transactions Demand for Cash: An Inventory Theoretic Approach. *Quarterly Journal of Economics*, No. 4, 1952;

James Tobin: Liquidity Preference as Behavior Towards Risk. *The Review of Economic Studies*, Februar 1958;

De to sistnevnte artiklene er også trykt i Richard S. Thorn (ed.): *Monetary Theory and Policy*, New York 1966

og i S. A. Archer og C. A. D'Ambrosio (ed.): *The Theory of Business Finance: A Book of Readings*, New York, 1967.

Tobins artikkel er også trykt i M. G. Mueller (ed.): *Readings in Macroeconomics*, New York, 1966 og i D. D. Hester og James Tobin (ed.): *Risk Aversion and Portfolio Choice*, New York, 1967;

Bertil Ohlin: *Utrikeshandel och handelspolitik*, 8. utgave, Stockholm 1965. Her leses kap. I: De utländska växelkurserna;

Innstilling om lov om pengevesenet og Norges Bank, avgitt 8. juni 1953 av Penge- og bankkomitéen av 1950. Her leses avsnitt II: Historisk oversikt vedkommende pengevesenet i Norge og Norges Bank;

Innstilling om I. Lov om sparebanker og II. Lov om forretningsbanker, avgitt 19. desember 1958 av Penge- og bankkomitéen av 1950. Her leses Første del, II: Landets Kredittinstitusjoner;

De ovenfor nevnte utdrag av innstillingene fra Penge- og bankkomitéen av 1950 kan også leses i *Pengeordninger og pengepolitikk*, Norges Handelshøyskole, Bergen 1962;

Det kreves et visst kjennskap til lovgivningen om penge- og kredittvesenet, særlig *lov av 25. juni 1965 om adgang til regulering av penge- og kredittforholdene*.

OFFENTLIGE FINANSER, FINANSTEORIER OG FINANSPOLITIKK

Leif Johansen: *Offentlig økonomikk*, Oslo 1965;

Statsbudsjettet (St. prp. nr. 1) studeres i sammenheng med Stortingets bevilgningsreglement. Hovedvekten legges på å bli kjent med prinsippene for oppstillingen. Som hjelpemiddel benyttes Gerhard Stoltz: *Statsbudsjett og statsregnskap*. Norges Handelshøyskole, Bergen 1962;

Hovedtrekkene av det norske skattesystem studeres gjennom *Det norske skattesystemet 1967*, Samfunnsøkonomiske studier nr. 20, Oslo 1967, skattelovgivningen og den årlige proposisjon om skatter og avgifter til statskassen som legges fram i forbindelse med Statsbudsjettet. Det vises også til *Retningslinjer for skattepolitikken*, St. meld. nr. 54 (1960–61), *Innstilling fra Skattekomitéen av 1966*, *Progressiviteten i skattesystemet 1960*, Samfunnsøkonomiske studier nr. 15, Oslo 1965 og til *Aktuelle skattetal 1968*, Artikler fra Statistisk Sentralbyrå nr. 26;

Andre sider ved kommunene og deres økonomi enn det som knytter seg direkte til beskatningen studeres gjennom:

Arnlot Eng: *Kommunalkunnskap. Kommunal Forvaltning*. Oslo 1968. Her leses:

- I. Det kommunale selvstyre, s. 9–32;
- V. De kommunale styreorganer, s. 33;
- IV. Kommunenes økonomi, s. 120–160 (En kan legge mindre vekt på administrative detaljer).

Nyttige hjelpemidler i studiet av penge- og finansiell er også kapitlene om pengemessige forhold og offentlige finanser i

Økonomisk utsyn, (NOS);

Nasjonalbudsjettet;

Norges økonomi etter krigen, Samfunnsøkonomiske studier nr. 12. Oslo 1965.

Innstilling fra Formuesfordelingskomitéen. Bergen 1968.

INTERNASJONAL ØKONOMI

Pensum består av lesepensum og regulære forelesninger/seminarer.

FORELESNINGSPLAN

Sentrale emner vil bli gjennomgått i en forelesningssyklus over 4 semestre, med 2 uketimer pr. semester. I tillegg til dette vil det fra tid til annen bli holdt forelesninger over spesielle emner.

LESEPENNUM

Innføring: Studenter som ønsker en oversikt over faget anbefales å lese følgende elementære lærebok:

P. B. Kenen: *International Economics*. 2. ed., London 1967.

Utenrikshandelsteori:

J. Vanek: *International Trade: Theory and Economic Policy*. London 1962. Særlig Part III og Part IV. (Part I og Part II er også dekket i Scammels bok.)

eller

H. R. Heller: *International Trade. Theory and Empirical Evidence*. London 1968.

M. O. Clement, R. L. Pfister and K. J. Rothwell: *Theoretical Issues in International Economics*. Boston 1967, kapitlene 2 og 4.

Valuta:

W. M. Scammel: *International Monetary Policy*. London 1961.

M. Gilbert: *The Gold-Dollar System: Conditions of Equilibrium and the Price of Gold*. Princeton 1968.

Kapitalbevegelser og utviklingsøkonomi:

T. Gårdlund: *Främmande investeringar i u-land*. Stockholm, 1968, kap. 1-4.

G. D. A. MacDougall: *The Benefits and Costs of Private Investment From Abroad: A Theoretical Approach*, og H. W. Singer: *The Distribution of Gains Between Investing and Borrowing Countries*, begge trykt i R. E. Caves and H. G. Johnson (Editors): *Readings in International Economics*. London 1968.

H. Muint: *The Economics of the Developing Countries*, London 1967.

G. M. Meier: *Leading Issues in Development Economics. Selected Materials and Commentary*. New York 1964. (Kap. IV, Inflation, VIII, Scope of Development Planning og IX, Techniques of Development Planning, leses bare kursorisk.)

I tilknytning til studiet av utviklingslandenes problem bør studentene skaffe seg opplysninger om den faktiske struktur og utvikling i disse land. Dette finnes bl. a. i

Simon Kuznets: *Modern Economic Growth. Rate, Structure and Spread*. London 1966, særlig i kap. 6-9.

Befolkningsproblemene i utviklingslandene er behandlet i flere av de nyere lærebøker i demografi.

Studentene må ha kjennskap til de store trekk i verdenshandelens struktur. Opplysninger finnes i GATT's årlige publikasjon *International Trade*.

Det forutsettes at studentene kjenner de viktigste internasjonale økonomiske organisasjoner, deres oppbygging, virksomhet og aktuelle problemer. Til disse regnes: The International Monetary Fund (IMF), The International Bank for Reconstruction and Development (IBRD), International Development Association (IDA), General Agreement on Tariffs and Trade (GATT). Videre forutsettes et visst kjennskap til organene for økonomisk samarbeid i Vest-Europa (OECD m. v.) og til de viktigste økonomiske unioner (EEC, EFTA, COMECON). En oversikt over de viktigste organisasjoner for globalt og regionalt økonomisk samarbeid er gitt i kompendiet.

Henrik Åkerman (Red.): *Økonomisk samarbeide över gränserna*. Stockholm 1968.

Det henvises også til organisasjonenes årsberetninger. De europeiske organisasjoner er mer utførlig behandlet i P. E. P.: *European Unity. A Survey of the European Organisations*. London 1968.

Virkningene av de to vest-europeiske markedsdannelser er drøftet i

B. Balassa: Trade Creation and Trade Diversion in the European Common Market, *Economic Journal*, March 1967.

European Free Trade Association: *The Effects of EFTA on the Economics of Member States*. Geneva 1969.

Det kreves også at studentene kjenner hovedtrekkene i den bistand som ytes utviklingslandene og de problemene

som er knyttet til denne bistandsvirksomhet. En kortfattet oversikt finnes i *innstilling om den videre utbygging av Norges bistand til utviklingslandene. Fra et utvalg oppnevnt ved kongelig resolusjon av 18. mars 1966*, Oslo 1967, kapitlene B.-F. For den senere utvikling henvises det til den årlige publikasjon fra Development Assistance Committee, OECD: *Development Assistance. Efforts and Policies*. Paris.

En videregående behandling av alle de viktigste problemene som oppstår mellom utviklingsland og utviklede land er gitt i

Harry G. Johnson: *Economic Policies Towards Less Developed Countries*. London 1967.

Studenter som måtte ønske nærmere økonomisk-geografiske opplysninger om varer i verdenshandelen, henvises til følgende to arbeider:

J. Humlum: *Kultur-geografisk atlas I/II*. København 1961,

O. Jonasson: *Världshandelsvarorna. Produktion, distribution, konsumtion och egenskaper*. Göteborg 1962.

ØKONOMISKE SYSTEMER OG DERES HISTORISKE UTVIKLING

De sentrale emner vil bli gjennomgått i forelesninger.

LESEPENNUM

Carl Landauer: *Contemporary Economic Systems*. Philadelphia/New York 1964

Eli F. Heckscher: *Merkantilismen. I/II* Stockholm 1931.

Her leses: Første avdeling: Kap. I, II, VIII og femte avdeling: Kap. I, II og III.

Eli F. Heckscher: *Gammal och ny ekonomisk liberalism*. Stockholm 1921

Lionel Robbins: *The Theory of Economic Policy in English Classical Political Economy*. London 1953

Milton Friedman: *Capitalism and Freedom*. Chicago/London 1964

Oskar Lange: *Political Economy*. Vol. I. General Problems. Oxford/Warszawa 1963

Oskar Lange: *On the Economic Theory of Socialism*. Finnes

- i Oskar Langes og Fred M. Taylors bok av samme navn.
London 1948
- Paul M. Sweezy: *The Theory of Capitalist Development*.
London 1949. Her overspringes kap. VII og XI
- Paul A. Baran and Paul M. Sweezy: *Monopoly Capital*. New
York/London 1966
- Paul A. Barran: *The Political Economy of Growth*. New York/
London 1968.
- De som ønsker en oversikt over hva faget omfatter hen-
vises til Gregory Grossman: *Economic Systems*. Englewood
Cliffs, New Jersey 1967.
- I listen nedenfor er vist til mer spesiell eller videregående
litteratur som studentene anbefales å benytte etter sine
interesser som supplement til ovenstående pensum.
- Wilhelm Keilhau: *Den økonomiske og politiske liberalisme*.
I Liberalismens historie. Universitetets Radioforedrag.
Oslo 1939
- Adam Smith: *An Inquiry into the Nature and Causes of the
Wealth of Nations*. London 1776 eller senere utgaver. Her
leses: Book I, kap. 1–9, og Book III
- David Ricardo: *The Principles of Political Economy and
Taxation*. London 1817 eller senere utgaver. Her leses
kap. I–VI
- T. R. Malthus: A Summary View of the Principles of
Population. Trykt i: D. V. Glass (ed.): *Introduction to
Malthus*. London 1953;
- Karl Marx: *Das Kapital*. Her leses kapitlene I og XXIV i
bind 1. Berlin 1867 eller senere utgaver.
- Joseph Schumpeter: *Capitalism, Socialism and Democracy*.
New York 1942 eller senere utgaver;
- M. Blaug: *Economic Theory in Retrospect*. London 1968.
Denne bok er pensum i teoretisk økonomi, II. avdeling.
Den inneholder også stoff av interesse under faget «Øko-
nomiske systemer».

ØKONOMETRISKE METODER

Pensum i dette fag består av: I. Sentrale emner som blir
gjennomgått ved regelmessige forelesninger og II. Et lese-
pensum.

FORELESNINGSPLAN

Hvert høstsemester: Et kurs på 2 timer om uken over prinsipper og metoder for økonometriske undersøkelser.

Hvert vårsemester: Et kurs på 1 time om uken over aktuell økonometrisk litteratur.

I tillegg til disse pensumforelesninger vil det med varierende mellomrom bli gitt andre forelesninger over spesielle emner.

LESEPENSUM

Det vises til pensum i statistikk, herunder spesielt Lawrence R. Klein: *An Introduction to Econometrics*.

Dessuten vises til

Arne Amundsen: *Elementer av regresjonsteorien*. Universitetsforlaget, Oslo 1967.

Det videre lesepensum omfatter:

Trygve Haavelmo: *Utsnitt av økonometrisk metodelære*, forelesningsreferat ved Bjørn Thalberg. Oslo 1964 eller senere utgaver.

J. Johnston: *Econometric Methods*. New York 1963, eller deler av

E. Malinvaud: *Statistical Methods of Econometrics*. Amsterdam 1966. (Forslag til overspringelsesliste vil bli gitt i det økonometriske seminar),

Studies in Econometric Method, Cowles Commission Monograph No. 14. Her leses s. 1-48 og s. 75-111

Leif Johansen: *A Multi-Sectoral Study of Economic Growth*. Amsterdam 1960.

Et selvvalgt spesialprogram, i omfang svarende til omtrent en femtedel av hele lesepensum. (Det selvvalgte stoff må være godkjent av faglæreren før skriftlig eksamen påbegynnes.)

Dessuten anbefales

A. A. Walters: *An Introduction to Econometrics*. London 1968

Arnold Zellner (ed.): *Readings in Economic Statistics and Econometrics*, Boston 1968.

BEDRIFTSØKONOMI

Pensum i dette fag består av: I. Sentrale emner som blir gjennomgått ved regelmessige forelesninger og II. Et lesepensum.

Pensum og undervisning tar i vesentlig grad sikte på å vise hvordan økonomisk teori og visse operasjonsanalytiske metoder kan brukes som hjelpemidler ved planlegging og kontroll av bedriftens drift og investering. Det forutsettes et visst kjennskap til lineær algebra og matriseregning; det vises til G. Hadley: *Linear Algebra*, London 1965, kapitlene 2, 3, 4 og 5.

FORELESNINGSPLAN

Sentrale emner vil bli gjennomgått i en forelesningssyklus over 4 semester. I tillegg til disse pensumforelesningene vil det med varierende mellomrom bli gitt andre forelesninger over spesielle emner.

LESEPENNUM

Jaques Lesourne: *Economic Analysis and Industri Management*. Englewood Cliffs, New Jersey, 1963; unntatt følgende deler: Kap. 10, s. 283–292, kap. 11, s. 357–391 og kap. 13, III.

Følgende deler leses kursorisk:

Kap. 3, kap. 4, IV, f. o. m. underpunkt 2 (s. 91), kap. 5, kap. 6, III, kap. 7, kap. 10, III og IV, kap. 12, alt om Simplex-metoden, og kap. 13, s. 515–525.

Sven Danø: *Industrial Production Models. A Theoretical Study*. Wien 1966

Leif H. Skare og Olav Harald Jensen: *Kostnadsregnskap og bokføring i industrien*. Oslo 1957

Kjell Greftegreff: *Forelesninger over bedriftsøkonomikk* Universitetets Studentkontor, Oslo 1954. Her leses del II, kap. 1–10 (s. 18–107)

Sven Danø: *Linear Programming in Industry. Theory and Application*. Wien 1960;

Tore Thonstad: *Teorier om optimalt lagerhold*. Oslo 1970 eller senere utgaver;

Det forutsettes at studentene gjør seg kjent med de hovedtrekk i det norske skattesystem og i den norske regnskapslovgivning (se henvisninger s. 15–16 i Skare og Jensen: *Kostnadsregnskap og bokføring i industrien*, Oslo 1957) som er av særlig betydning fra et bedriftsøkonomisk synspunkt; *Et selvvalgt spesialprogram*, i omfang svarende til omtrent en femtedel av hele lesepensum i faget (Det selvvalgte stoff må være godkjent av faglæreren før skriftlig eksamen begynner.)

I følgende liste gis en del litteratur som studentene anbefales å benytte etter sine interesser som supplement til ovenstående pensum.

William J. Baumol: *Economic Theory and Operations Analysis*. Englewood Cliffs, New Jersey 1961

George F. Hadley and Thomas M. Whithin: *The Analysis of Inventory Systems*. Englewood Cliffs, New Jersey 1963;

Sven-Erik Johansson: *Skatt – investering – värdering. FFI*, Stockholm 1961;

Pierre Massé: *Optimal Investment Decisions*. Englewood Cliffs, New Jersey 1962;

G. Hadley: *Nonlinear and Dynamic Programming*. Reading, Mass., 1964.

Eugene M. Lerner and Willard T. Carleton: *A Theory of Financial Analysis*, Harcourt, New York 1966;

David Quirin: *The Capital Expenditure Decision*, Homewood, Illinois, 1967;

Stephen A. Marglin: *Approaches to Dynamic Investment Planning*, Amsterdam 1963;

Kenneth J. Arrow and Leonid Hurwicz: Decentralization and Computation in Resource Allocation, artikkel i Ralph W. Pfouts (ed.), *Essays in Economics and Econometrics*, Chapel Hill.

RETTSLÆRE

FORELESNINGSPLAN

Det vil etter behov bli holdt forelesninger og/eller seminarer både i offentlig rett og privatrett; minst 2 timer i uken i ett semester for hvert område.

LESEPENSUM

OFFENTLIG RETT

Johs. Andenæs: *Statsforfatning i Norge*, 3. utgave, Oslo 1962
Innstilling fra Forvaltningskomitéen av 1951, avgitt 13. mars 1958.

Her leses:

side	8-38	Kap. 2, 3, 4, 5 og 6. I
	51-52	Kap. 7, Innledning
	81-93	Kap. 8 og 9. I og II
	98-118	Kap. 9. V og Kap. 10
	339-340	Kap. 15. I
	359-360	Kap. 15. III og IV
	368-379	Kap. 15. IX. 1 og 2.

PRIVATRETT

Johan Einarsen: *Forelesninger for sosialøkonomer over utvalgte deler av formueretten*, 2. utgave Oslo 1962

W. E. von Eyben og Carsten Smith: *Hovedpunkter i formueretten*, Oslo 1962. (Spesielle danske rettsforhold kreves ikke tilegnet.)

Kandidatene må lære seg å bruke lovsamlingen og må være orientert om viktige nye lover og lovendringer innenfor områder som omfattes av pensum.

MAKROØKONOMISK PLANLEGGING

Faget bygger i sterk grad på den teoretiske økonomi, også deler av penge- og finansiell læren er av stor betydning for faget makro-økonomisk planlegging. Fra pensumlistene i de to nevnte fag vises det spesielt til:

Ragnar Frisch: *Preface to the Oslo Channel Model*. Memorandum av 20. oktober 1961;

Leif Johansen: *Offentlig Økonomikk*. Oslo 1965.

Innarbeidelsen av analyseteknikk er en viktig side ved faget. Blant annet kommer elementer av den lineære algebra og matriseregningen til anvendelse. Foruten pensum ved forberedende prøve i matematikk vises det til appendiks B i den nedenfor nevnte bok av Dorfman, Samuelson og Solow. Videre kreves et visst kjennskap til økonomiske metoder. Det vises til

Lawrence R. Klein: *An Introduction to Econometrics*. Englewood Cliffs, New Jersey, 1962, eller

A. A. Walters: *An Introduction to Econometrics*. London 1968. (Part I kan overspringes.)

Pensum er for øvrig:

Jan Tinbergen: *On the Theory of Economic Policy*. Amsterdam 1952

H. B. Chenery and P. G. Clark: *Interindustry Economics*. London 1959

R. Dorfman, P. A. Samuelson and R. M. Solow: *Linear Programming and Economic Analysis*. London 1958. Kap. 1–7. Også kap. 8 (Nonlinear Programming) og kap. 14 (Linear Programming and Welfare Economics) anbefales. Kap. 9 og 10 gir en mer inngående behandling av emner som også er behandlet i den ovenfornevnte bok av H. B. Chenery og P. G. Clark; (Ikke alle finner forklaringen av grunnelementene i teorien for lineær programmering i den her nevnte bok like god. Som alternativ eller supplerende lesning på dette punkt vises til Sven Danø: *Linear Programming in Industry. Theory and Application*. Wien 1960, eller W. Allen Spivey: *Linear Programming. An Introduction*. London 1963)

Ragnar Frisch i samarbeid med Aina Uhde og Håvard Alstadheim: *Et Numerisk Eksempel som viser hvorledes Prinsipper fra «The Oslo Channel Model» kan brukes for å avgjøre Valg mellom Investeringsprosjekter*. Universitetsforlaget, Oslo 1969. En mer konsentrert framstilling av hovedtrekkene i den modell som benyttes er gitt i Kåre Edvardsen: *Valg av Investeringsprosjekter ut fra gitte Mål for den Økonomiske Politikk*. Memorandum av 23. januar 1965;

Economics of Planning, Vol. 8, 1968, No. 1-2, Norwegian Issue, eller spesiell utgave under tittelen Economic Planning in Norway; Methods and Models, Universitetsforlaget 1970. Her leses de fire første artiklene (av Bjerve, Bjerkholt, Holte og Johansen).

For øvrig studeres hovedtrekkene i den økonomiske politikk og utvikling i Norge etter krigen ved *Norges Økonomi etter Krigen*, Samfunnsøkonomiske Studier nr. 12, Oslo 1965, og løpende nasjonalbudsjetter og langtidsprogram.

For oversikter over planleggingsmetoder og modeller som er blitt benyttet i Norge vises også til følgende artikler:

Per Sevaldson: En Produksjons-Konsum-Kryssløpsmodell for Økonomisk Planlegging i Norge. *Statsøkonomisk Tidsskrift*, hefte 2, 1962;

P. J. Bjerve: Teknisk Revolusjon i Økonomisk Analyse og Politikk? *Statsøkonomisk Tidsskrift*, hefte 1, 1966; Vedlegg 1 til Nasjonalbudsjettet 1966.

For oversikt over planleggingsmetoder som benyttes i forskjellige vest- og østeuropeiske land, vises til *Economic Planning in Europe*, Part 2 of Economic Survey of Europe in 1962, ECE, Genève 1965, og *Macro-Economic Models for Planning and Policy-Making*, ECE, Genève 1967. I sistnevnte publikasjon er *Construction and Application of Macro-Economic Models; A Back-Ground Paper* (av Sevaldson og Trzeciakowski) særlig viktig.

Studentene gjøres også oppmerksom på de kortfattede oversikter under stikkordet «Planning, Economic» i *International Encyclopedia of the Social Sciences*.

*

I listen nedenfor er vist til en del mer spesiell eller videregående litteratur som studentene anbefales å benytte etter sine interesser som supplement til det ovenstående pensum.

P. J. Bjerve: *Planning in Norway*. Amsterdam 1959. Det vises særlig til kap. I, II, III, VIII og X

G. Caire: *La Planification*. Editions Cujas, Paris 1967. Del 1 (s. 1-188) gir interessant oversikts- og bakgrunnsstoff.

- De senere deler er noe mer tekniske, og dette stoff dekkes bedre andre steder;
- R. W. Campbell: *Sovjet Economic Power*. Cambridge, Mass. 1960 eller senere utgaver;
- R. A. Dahl og C. E. Lindblom: *Politics, Economics and Welfare*. New York, London 1963. Denne boken behandler mange politiske, administrative og sosiologiske problemer av betydning for den økonomiske planlegging;
- Bert G. Hickman (ed): *Quantitative Planning of Economic Policy*. The Brookings Institution, Washington 1965. Dette er en samling artikler, dels om metodeproblemer, dels om faktiske planleggingsmetoder i forskjellige land;
- Leif Johansen: *A Multi-Sectoral Study of Economic Growth*. Amsterdam 1960;
- L. V. Kantorovich: *The Best Use of Economic Resources*. London 1965 (oversettelse fra russisk);
- J. Kornai: *Mathematical Planning of Structural Decisions*. Amsterdam 1967 (fra ungarsk);
- J. Schumann: *Input-Output-Analyse*. Berlin 1968. Denne boken gir en mer systematisk oversikt over forskjellige varianter av kryssløpsmodeller enn Chenery og Clarks bok, men inneholder mindre om konkrete anvendelser. Hovedvekten ligger på det teoretiske og formelle, og noe på det beregningsmessige;
- Henri Theil: *Economic Forecasts and Policy*. 2. Edition, Amsterdam 1961. Her vises særlig til kapitlene VII og VIII som behandler makroøkonomisk planlegging under usikkerhet. En enklere og mer kortfattet framstilling av Theils hovedsynspunkter er gitt i en artikkel i den ovenfor nevnte bok, redigert av Bert. G. Hickman. En videregående analyse med flere eksempler er gitt i
- Henri Theil: *Optimal Decision Rules for Government and Industry*. Amsterdam 1964. (Kap. 5 og 7 er ikke av direkte interesse for makroøkonomisk planlegging);
- Jan Tinbergen: *Centralization and Decentralization in Economic Policy*. Amsterdam 1954;
- Jan Tinbergen og H. C. Bos: *Mathematical Models of Economic Growth*. London 1962.

Et større forskningsprosjekt av betydelig interesse er beskrevet i en serie publikasjoner fra de senere år under fellestittel 'A Programme for Growth' fra The Department of Applied Economics, University of Cambridge. Prosjektet, som ledes av professor R. Stone, behandler vekstmulighetene i den engelske økonomi. Den beste oversikt er gitt i publikasjon nr. 5: 'The Model in its Environment', (1964).

HJELPEMIDLER VED EKSAMEN

Ved alle de skriftlige deler av Sosialøkonomisk embets-eksamen er følgende hjelpemidler tillatt:

1. Rettskrivningsordlister.
2. Logaritmetabeller og slike numeriske tabeller som er tillatte ved examen artium på reallinjen.
3. Regnestav.
4. Bjørn Thalberg: *Matematiske hjelpemidler*. Oslo 1962 eller senere utgaver.

Ved det økonomiske avsnitt av I. avdelings eksamen og ved II. avdelings eksamen er dessuten følgende hjelpemidler tillatt:

5. *Norges Lover* (Lovsamling utgitt av Det juridiske fakultet).
6. Lovsamlinger for de enkelte år utgitt av Stortinget, for årene mellom den utgave av Norges Lover som kandidaten benytter, og eksamen.
7. *Statistisk årbok*, en av de siste utgaver.
8. *Historisk Statistikk* 1968. Oslo 1969.
9. *Nasjonalregnskap 1865-1960*, Oslo 1965.

Ved det statistiske avsnitt er tillatt de hjelpemidler som er nevnt under punktene 1-4 samt 7. Dertil kommer:

10. Herdis Thorén Amundsen: *Innføring i teoretisk statistikk*, hefte II, Oslo 1962, - hefte III, Oslo 1964, eller senere utgaver av de to hefter.
11. D. V. Lindley og J. C. P. Miller: *Cambridge elementary statistical tables*. Cambridge 1953 eller senere utgaver.

Ved enhver eksamen kan eksamenskommisjonen bestemme om ytterligere hjelpemidler skal tillates. Studentene må derfor være forberedt på at det ved enkelte oppgaver kan

bli utlevert til dem andre hjelpemidler til bruk under eksamensbesvarelsen. Slike hjelpemidler må kandidaten ikke forsyne med kommentarer, merker, notater eller henvisninger.

Av de hjelpemidler som er nevnt under punktene 4 og 8–11, vil det bli skaffet til veie rene eksemplarer som utdeles til kandidatene ved eksamen. Disse hjelpemidler må leveres tilbake etter eksamen og må ikke forsynes med kommentarer, notater, merker eller henvisninger.

Alle de hjelpemidler som kandidaten selv vil medbringe, skal før eksamen innleveres til *kontroll på en bestemt tid som blir kunngjort*. Vil en kandidat senere innlevere hjelpemidler, må han ha særskilt tillatelse som bare vil bli gitt når vektige grunner taler for det.

Om henvisninger i de under pkt. 5–6 nevnte hjelpemidler gjelder følgende:

Tillatt er henvisninger til andre ved eksamen tillatte hjelpemidler og til nyere lover (traktater, resolusjoner osv.) som opphever eller endrer en bestemmelse oppført i et tillatt hjelpemiddel. Henvisningen kan innledes med ord som se, jfr., cfr., sammenlikn (sml.), opphevet (opph.), endret, og skal ellers bare inneholde lovens tittel eller dato (eventuelt nummer) og den paragraf eller underavdeling av paragraf det gjelder; alminnelig brukte lovforkortelser (grl., o.l.) kan brukes. En henvisning kan altså f. eks. lyde «se FAL paragraf 34», «opphevet ved 1. 6/6 1947 nr. 11»; men en ny lovtekst kan ikke skrives av og føyes inn.

Alle henvisninger skal være lett leselige. Alminnelige understreknings er tillatt, men ikke bruk av prikkete streker, bølgestreker eller særlige tegn av noen art (systematisk bruk av ulike farger o.l.).

Det er ikke tillatt å innarbeide henvisninger med sikte på å disponere stoffet for eksamensoppgaver.

Henvisninger til domssamlinger er ikke tillatt.

Tilføyelser i registrene er ikke tillatt.

De under nr. 1–3 nevnte hjelpemidler skal være uten tilføyelser, notater, merker eller henvisninger.

Ved eksamen skal alle oppgaver være skrevet med blekk eller blå kulepenn.

EMBETSEKSAMEN I SOSIOLOGI

Reglement

Fastsatt av Kirke- og Undervisningsdept. 2. oktober 1970

§ 1.

Innledning

Embetsseksamen i sosiologi består av to avdelinger.

§ 2.

Første avdeling

Første avdeling består av mellomfagseksamen i sosiologi og eksamen i et grunnfag mellomfag eller støttefag valgt blant fageksamener fastsatt av departementet etter innstilling fra Det akademiske kollegium. Oppgave over valgfagene inntas i studieplanen.

Eksamen avlegges etter det reglement vedkommende fageksamen hører under.

Mellomfagseksamen i sosiologi må være bestått med ikke dårligere karakter enn 2.7.

§ 3.

Andre avdeling

Andre avdelings eksamen består av to skriftlige oppgaver og to muntlige prøver i sosiologi og en vitenskapelig sosiologisk undersøkelse (hovedoppgave) i et selvvalgt emne.

Ingen student har adgang til å fremstille seg til noen del av denne eksamen mer enn tre ganger.

Før melding til andre avdelings eksamen må studenten ha avlagt første avdelings eksamener.

§ 4.

Praksis

Kollegiet kan etter innstilling fra fakultetet fastsette at det skal kreves praksis. Nærmere opplysninger inntas i studieplanen.

§ 5.

Karaktergiving

Ved andre avdelings eksamen gis karakteren: Bestått/Ikke bestått.

Karakteren bestått svarer til tallkarakteren 3.00 eller bedre ved samfunnsvitenskapelig embetseksamen.

§ 6.

Eksamensvitnemål

På eksamensvitnemålet angis hovedoppgavens tittel, hvilket valgt grunnfag, mellomfag eller støttefag kandidaten har avlagt eksamen i og ved hvilken institusjon. Det gis en kort beskrivelse av spesialområdet, det felles stoff alle studenter har lagt opp og art av praksis.

§ 7.

Fritak for eksamen eller prøve

Kollegiet kan etter innstilling fra fakultetet frita for eksamen eller prøve.

1. når tilsvarende krav er oppfylt ved en annen institusjon.
2. på grunnlag av eksamen eller prøve i et velegnet fag utenfor fagkretsen, avlagt ved universitetet eller en annen institusjon.

Kollegiets avgjørelse kan påklages til departementet. Opplysninger om generelle fritak inntas i studieplanen.

§ 8.

Dispensasjon

Kollegiet kan etter innstilling fra fakultetet i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i § 2 tredje ledd, § 3 andre ledd og § 4.

Kollegiets avgjørelse kan påklages til departementet.

§ 9.

Ikrafttreden

Dette reglement tar til å gjelde 2. oktober 1970.

MÅLSETTING

Cand. sociol-studiet har til formål å kvalifisere studenter til å arbeide med sosiologiske problemstillinger av teoretisk og praktisk art på et faglig forsvarlig nivå. Det skal gi studentene en allsidig innføring i ulike sosiologiske tilnæringsmåter, emner og teorier, kvalifisere til å utføre vitenskapelig utrednings- og forskningsarbeid og gi studentene mulighet for å få innsikt og trening i anvendelse av sosiologisk kunnskap i praktiske sosiale problemstillinger og arbeidsoppgaver.

Studiet tilbyr ulike spesialiseringmuligheter og gir høve til å kvalifisere seg til ulike typer forsknings-, utrednings- og planleggingsarbeid, og til ulike former for anvendt sosiologisk arbeid.

De sosiologiske problemstillinger den ferdige kandidat vil stå over for i sitt arbeid som sosiolog vil være meget varierte, og de sosiale situasjoner han vil finne seg i vil til dels være problem- og konfliktfylte. Dette betyr at sosiologer vil ha forholdsvis liten nytte av utenat lært kunnskap, og at han ikke alltid vil kunne se sin egen virksomhet som nøytral og uproblematisk i de til dels motsetningsfylte sosiale systemer han vil arbeide i. I mange situasjoner vil det kreves en selvstendig vurderingsevne hos sosiologer og en evne til å kunne kombinere relevante synspunkter og kunnskaper til belysning av de ofte nye og spesifikke problemer og arbeidsoppgaver sosiologer får å gjøre med. Cand. sociol-studiet tar sikte på å gi studentene kvalifikasjoner for slikt arbeid.

Cand. sociol-studiet er lagt opp som et tre-årig hovedfagsstudium, hvor det inngår et ett-årig undervisningstilbud i fellesstoffet i studiet, et halvt års praksis, og 1 ½ års spesialisering og arbeid med hovedoppgave. Selv om 3 år kan regnes som en normal studietid, må en regne med at kandidater med bestemte spesialiserings- og praksis-interesser kan komme til å bruke studietid som fraviker fra den normale.

Cand. sociol-studiet bygger på sosiologi mellomfag, som må være bestått med karakter 2,7 eller bedre, og ett sidefag til sosiologien. (Studieplan for sosiologi mellomfag se side 56). Med sidefag menes da et grunnfag, mellomfag eller støttefag i annet vitenskapelig fag som gir kunnskap om og

innsikt i samfunnsforhold. Sidefaget kan velges blant følgende fag:

Samfunnsvitenskapelige fag

Geografi

Historie

Idéhistorie

Lingvistikk

Religionsvitenskap

Sammenliknende språkvitenskap

Folkeminnevitenskap

Folkelivsgransking

Arkeologi

Kriminologi

Rettsvitenskap

Filosofi

Sosialmedisin

Statistikk/matematikk

Etter nærmere søknad kan også andre fag tas som sidefag når de kan sies å støtte opp under kandidatens spesialisering i hovedfaget.

UNDERVISNING I FELLESSTOFFET

A. *Ulike sosiologiske tilnæringsmåter, emner og teorier:* Dels behandles metodologiske og teoretiske problemstillinger hos sosiologiens klassikere, og dels gis en innføring i nyere metodologiske og teoretiske problemstillinger på ulike felter i sosiologien.

B. *Statistiske metoder:* Det gis et kurs i bruk av statistiske metoder i sosiologi. Det behandler undersøkelses-opplegg, datainnsamling, og data-analyse.

PRAKSIS

Praksis tar sikte på å gi kandidaten sosial erfaring og evne til å sette slike erfaringer inn i et sosiologisk perspektiv. Praksis godkjennes av et instituttoppnevnt utvalg, og skal i prinsippet tas etter avlagt grunnfagseksamen i sosiologi. Varigheten er 6 mnd. med muligheter etter søknad å fordele den på flere arbeidsplasser.

SPESIALISERING

Studentene står fritt i valg av spesialområde. Undervisningstilbudet omfatter spesialkurs på ulike felter, og kursopplegget vil ta hensyn til studentenes og lærernes faglige interesser. Hvert semester arrangeres det imidlertid ett eller flere kurs på de felter som er nevnt nedenfor:

1. Samfunnskunnskap. (Konkret kunnskapsstoff om det norske samfunnet).
2. Anvendt sosiologisk arbeid (aksjons- og mål-forskning, klient-, miljøarbeid).
3. Samfunnsplanlegging, by- og regionforskning.
4. Sosiale forhold og sosialpolitikk (sosiale problemer, minoritets- og avviksproblematikk og sosialpolitiske temaer).
5. Økonomi, makt, lagdeling, konflikt.
6. Smågrupper, kommunikasjon, sosialpsykologi.
7. Familie og sosialisering.
8. Kultursosiologiske emner og massekommunikasjon.
9. Organisasjonssosiologi.
10. Utviklingssosiologi og sosial endring.
11. Datainnsamling og data-analyse.
12. Formalisering i sosiologi og matematiske modeller.
13. Grunnlagssosiologiske og metodologiske emner.

Kursene kan dels være generelle orienterende kurs om større deler av disse feltene, eller spesialiserte om mer avgrensede temaer. Kurser innen ulike delområder arrangeres så hyppig at det innen normal studie-tid for spesialiseringen gis dekkende undervisning for ulike spesialiseringsretninger. Foruten kurs på de ovennevnte felter, gis også kurs eller seminarer om emner som ikke uten videre faller inn under disse felter.

HOVEDOPPGAVE

Hovedoppgaven består i et vitenskapelig arbeid som skal gi kandidaten trening i å anvende sosiologisk teori og metode på et sosiologisk problemområde. Oppgaven kan knytte seg

til en arbeidsoppgave av praktisk-sosiologisk art og redegjøre for den.

Studentene vil i sitt arbeid med hovedoppgaven få faglig veiledning ved Instituttet for sosiologi.

PENSUM OG EKSAMEN

Pensum skal omfatte et fellesstoff i de emner som tas opp i undervisningen i fellesstoffet, og i tillegg et spesialpensum i et spesialområde av sosiologien. Emne- og litteraturlister for fellesstoffet og for de forskjellige spesialkursene vil fås på Instituttet for sosiologi.

Cand. sociol-studiet har en forholdsvis omfattende avsluttende eksamen – nærmere omtalt nedenfor – og har forøvrig ingen spesielle obligatoriske kurs- eller deleksamener.

Hovedoppgaven og pensumliste skal fremlegges i begynnelsen av det semester studenten akter å avlegge cand.-sociol-eksamen. Fristen for innlevering av hovedoppgaven blir kunngjort i forelesningskatalogen.

Eksamen holdes hvert semester og består av to skriftlige og to muntlige prøver. En av de muntlige prøvene har karakter av en disputas omkring kandidatens hovedoppgave og det spesialfelt den knytter seg til. Den andre muntlige prøven og de to skriftlige dekker alle felter i kandidatens pensum. Om kandidatens besvarelser finnes faglig forsvarlige, gis karakteren «bestått» uten nærmere gradering. Strykgrensen tilsvarende 3,0 på karakterskalaen 1,0–4,0, slik at dårligere prestasjoner enn 3,0 blir bedømt til «ikke bestått».

MAGISTERGRADEN

Reglement

magister artium-graden

ved Universitetet i Bergen og Universitetet i Oslo

(Jfr. lov av 23. september 1921 om magistergrad ved Universitetet og lov av 23. februar 1951 om magistergrad ved Universitetet i Bergen.)

Fastsatt ved kongelig resolusjon 10. februar 1967 med endringer 4. februar 1971.

§ 1.

Grad som magister artium kan oppnås på grunnlag av en vitenskapelig prøve i hovedfag under Det juridiske, Det historisk-filosofiske og Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Hvilke fag som kan være hovedfag ved magistergradsprøven, fastsettes av departementet etter forslag fra vedkommende universitet. Ingen kan forlange å ta magistergraden i fag som ikke henhører under noen ved vedkommende universitet ansatt professors eller dosents fagkrets.

§ 2.

Den som ønsker å ta magistergraden, sender melding om det til vedkommende fakultet med opplysning om sine studier. Ved melding til eksamen betales samme avgift som foreskrevet for embetseksamener.

§ 3.

Vedkommende fakultet skal gi forskrifter om hvilket kunnskapsmål som er nødvendig innenfor ethvert hovedfag.

For støttefagenes vedkommende må fakultetet enten i hvert enkelt tilfelle, etter innstilling fra faglæreren, godkjenne fagenes omfang og fagkombinasjonen, eller gi generelle

regler for hvilke fag som kan godkjennes til hvert enkelt hovedfag samt for hvilket kunnskapsmål som kreves. Uten hensyn til slike generelle regler kan fakultetet dog etter søknad gi samtykke til å nytte andre støttefag enn de der angitte.

Studenten må på forhånd ha bestått de forberedende prøver ved Universitetet i den utstrekning som er foreskrevet for den til hans hovedfag nærmest svarende embetseksamen. Departementet kan etter forslag fra Universitetet gjøre vedtak om hel eller delvis fritaking for forberedende prøve i latin for visse fag.

§ 4.

Innenfor sitt hovedfag skal studenten legge fram en vitenskapelig undersøkelse over et selvvalgt emne. Magistergradsprøven omfatter dessuten skriftlig og muntlig prøve i hovedfaget og i de to støttefag.

Fakultetsrådet kan etter forslag fra fagseksjon/institutt-råd, fastsette at det i det enkelte fag skal kreves avlagt grunnfags- og/eller mellomfagseksamen i hovedfaget og om det skal kreves laud.

§ 5.

Prøven i støttefagene avlegges før eller sammen med prøven i hovedfaget, enten i begge støttefag samtidig eller i ett fag om gangen. I hvert fag omfatter prøven 2 skriftlige eksamensdager og en muntlig eksaminasjon. Avlegges prøvene i hovedfaget og støttefagene samtidig, skal antallet skriftlige eksamensdager i de 3 fagene begrenses til 4.

Når det oppnevnes en særskilt komité for et støttefag, bør faglæreren i hovedfaget oppnevnes som medlem av komitéen; hvis eksamen i ett eller begge støttefag tas samtidig med hovedfaget, oppnevnes en samlet komité.

I fag som kan tas som grunnfag eller mellomfag ved embetseksamen, avlegges vanlig grunnfags- eller mellomfags-eksamen istedenfor støttefagsprøven. Vedkommende fakultet kan dog gi dispensasjon fra denne bestemmelse og tillate arrangert særlig støttefagsprøve også i slike fag, dersom studentens studiemål og vitenskapelige interesser gjør det ønskelig. I særlige tilfelle kan fakultetet også godkjenne

som støttefag andre eksamener enn de nevnte. Dersom studenten ønsker å anvende som støttefag et fag hvor fakultetet ikke finner eksamen eller pensum fullt tilstrekkelig for formålet, kan faget allikevel bli godkjent på betingelse av at studenten avlegger en tilleggsprøve i faget samtidig med hovedfagsprøven.

§ 6.

Prøven i hovedfaget avlegges etter at den vitenskapelige undersøkelse er godkjent som laudabel. Den består i 2 skriftlige og en muntlig prøve. Den muntlige prøve består i en offentlig forelesning over et oppgitt emne med en ukes frist og i eksaminasjon i hovedfagets disipliner. Vedkommende fakultet kan under særlige omstendigheter frafalle kravet om offentlig fremføring av forelesninger.

Den som har bestått en av universitetenes embets-eksamener eller en dertil svarende eksamen, kan av vedkommende fakultet bli fritatt for prøvene i hovedfaget i den utstrekning dette kan sies å være dekket ved tidligere prøver.

Vitnemål om godkjente prøver ved ett av de norske universiteter har tilsvarende gyldighet ved et annet.

§ 7.

Både for hovedfaget og for støttefagene, også når de blir tatt som grunnfag eller mellomfag ved embetseksamen, er det en forutsetning for godkjenning til magistergraden at kandidatens samlede prestasjon i hvert fag er laudabel.

Når særlige grunner foreligger, kan fakultetsrådet etter søknad dispensere fra kravet om laudabel karakter.

Hvis eksamen i et støttefag ikke blir godkjent, må alle prøver i dette faget tas opp igjen. Det samme gjelder for hovedfaget, men således at noen ny vitenskapelig undersøkelse ikke kreves fremlagt.

Når alle prøver er godkjent, tildeler vedkommende fakultet magistergraden.

MAGISTERGRADSSTUDIET

Ved Universitetet i Oslo er det adgang til å avlegge magistergradsprøven i følgende fag under Det samfunnsvitenskapelige fakultet:

Etnografi
Pedagogikk
Psykologi
Samfunnsøkonomi
Sosiologi
Statsvitenskap

Magistergradsforskrifter for hvert enkelt fag med opplysninger om støttefag, pensu etc., fås ved henvendelse til de aktuelle institutter, og hos studieveilederen.

Magistergradsstudiet er mer spesialisert i sitt opplegg enn studiet til embetseksamen. Hovedfaget og avhandlingen inntar en mer dominerende plass i studiet som helhet, og avhandlingen forventes å være større og ligge på et noe høyere nivå enn for embetseksamen.

Støttefagene har til oppgave å supplere hovedfaget, gi prøven den nødvendige bredde, og gjøre den til et avrundet hele. Støttefagene bør derfor ligge innenfor kandidatens vitenskapelige interessesfære og på en eller annen måte være til hjelp ved studiet av hovedfaget. På den annen side må fagkombinasjonen ikke være så trang at deler av pensum i to fag faller sammen.

Det er vanskelig å gi faste regler for støttefag, og det er derfor mulig at visse fag og fagkombinasjoner risikerer ikke å bli godkjent. For enkelte fags vedkommende er det i forskriftene tatt inn fortegnelse over hvilke fag som generelt er godkjent som støttefag. Alle andre fag som ønskes benyttet som støttefag må det imidlertid – i god tid før melding til magistergradseksamen – søkes godkjenning for. Søknads-skjema fås ved fakultetssekretariatet og instituttene. Søknaden sendes det institutt hovedfaget hører inn under. Deretter blir den behandlet av Magistergradsutvalget og fakultetet. Ved melding til eksamen i forbindelse med magistergrad brukes det vanlige skjema for eksamensmelding.

Alle magistergradsstudenter bør så tidlig som mulig diskutere studieopplegg og fagkombinasjoner med faglærere ved det institutt hovedfaget hører inn under.

POPULÆRVITENSKAPELIGE BILLIGBØKER

FILOSOFI

Dege, Jan: **Johan Fredrik Bjelke — Forelesninger over den europeiske filosofi.** U-bok nr. 150.

Havemann, Robert: **Dialektikk uten dogmer?** Naturvitenskap og filosofi. U-bok nr. 53.

Næss, Arne: **Demokratisk styreform. En presiseringsmeny.** Hva betyr egentlig demokrati

— og hvor demokratisk er en styreform? U-bok nr. 93.

Næss, Arne: **Filosofiens historie.** Bd. 1: Fra oldtid til renessanse. U-bok nr. 6.

Næss, Arne: **Filosofiens historie.** Bd. 2: Fra renessanse til vår tid. U-bok nr. 7.

Næss, Arne: **Hvilken verden er den virkelige?** Kan filosofiske systemer vurderes mot hverandre? U-bok nr. 118.

HISTORIE

Alver, Brynjulf: **Dag og merke.** Eit samandrag av tradisjonen om merkedagane bygd på opplysninger som er innsamla i norske bygder. U-bok nr. 119.

Benum, Edgeir: **Maktsentra og opposisjon.** Spaniasaken i Norge 1946 og 1947. U-bok nr. 105.

Dahl, Ottar: **Grunntrekk i historieundervisningens metodelære.** U-bok nr. 63.

Dahl, Ottar: **Norsk historieforskning i 19. og 20. århundre.** U-bok nr. 146.

Dammann, Axel: **Frihet og statsmakt.** Britisk politikk i 1950-årene. U-bok nr. 28.

Holmsen, Andreas: **Norges historie.** Fra de eldste tider til eneveldets innførelse i 1660. U-bok nr. 1.

100 års historisk forskning. Utvalgte artikler fra Historisk Tidsskrift. U-bok nr. 113.

Jensen, Magnus: **Norges historie.** Under eneveldet 1660—1814. U-bok nr. 2.

Jensen, Magnus: **Norges historie.** Unionstiden 1814—1905. U-bok nr. 3.

Jensen, Magnus: **Norges historie.** Fra 1905 til våre dager. U-bok nr. 4.

Kluge, Rolf: **Hjemmefrontledelsen tar form.** Kretsen dannes. U-bok nr. 124.

- Kaartvedt, Alf: Kampen mot parlamentarisme 1880—1884.** Den konservative politikken under vetostriden. U-bok nr. 66.
- Lomeland, Arne: Kristelig Folkeparti blir til.** U-bok nr. 168.
- Mellom nøytrale og allierte.** Norge og den 2. verdenskrig. U-bok nr. 91.
- Munch, P.A.: Norrøne gude- og heltesagn.** Revidert utgave ved Anna Holtsmark. U-bok nr. 52.
- Nørbøvik, Jostein: Antiparlamentariske straumdrag i Noreg 1905—14.** En studie i motvilje. U-bok nr. 92.
- 1940 — fra nøytral til okkupert.** Norge og den 2. verdenskrig. U-bok nr. 100.
- Rikssamling og kristendom.** Norske historikere i utvalg I. Ved Andreas Holmsen og Jarle Simensen. U-bok nr. 65.
- Samfunnsmaktene brytes.** Norske historikere i utvalg II. Ved Andreas Holmsen og Jarle Simensen. U-bok nr. 111.
- Sverre-ættens kongedømme.** Norske historikere i utvalg III. Ved Andreas Holmsen og Jarle Simensen. U-bok nr. 112.
- Norges nedgang — Senmiddelalderen.** Norske historikere i utvalg IV. Ved Andreas Holmsen og Jarle Simensen. U-bok nr. 85.
- Sars, Johan Ernst: Udsigt over den norske historie.** Utvalgte kapitler ved Andreas Holmsen. U-bok nr. 54.
- Simonsen, Povl: Fortidsminner nord for polarsirkelen.** 115 områder med over tusen fortidsminner er tatt med i denne boka. U-bok nr. 130.
- Soboul, Albert: Den franske revolusjon.** Bind I: Det gamle regimes krise. U-bok nr. 98.
- Soboul, Albert: Den franske revolusjon.** Bind II: Frihetens tyranni. U-bok nr. 108.
- Try, Hans: Gardsskipnad og bondenæring.** Sørlandsk jordbruk på 1800-tallet. U-bok nr. 84.

JUS

- Andenæs, Tønnes (red.): Grunnloven vår.** 1814 til i dag. Utgave for selvstudium. U-bok nr. 5.
- Benneche, Gerd: Rettssikkerheten i barnevernet.** En nøktern og saklig juridisk analyse. U-bok nr. 56.
- Castberg, Frede: Retten og staten.** En innføring i rettsfilosofiens grunnproblemer. U-bok nr. 41.
- Fleischer, Carl August: Grunnlovens grenser.** For lovregulert fastsetting av erstatning ved ekspropriasjon. U-bok nr. 117.
- Frihagen, Arvid og Alf Bruland: Forvaltningsloven og kommunal saksbehandling.** U-bok nr. 143.
- Gundersen, F. F.: Introduksjon til EEC.** Rettslige og politiske spørsmål. U-bok nr. 81.
- Stokke, Arne J.: Beslutningsprosesser i norsk offentlig administrasjon.** U-bok nr. 142.

- Alver, Brynjulv: **Draumkvedet**, folkeviser eller lærd kopidiktning. U-bok nr. 153.
- Asbjørnsen, P. Chr. og Jørgen Moe: **Norske folke- og hul-dreeventyr**. I utvalg etter originaltekster 1852 og 1870. 2. opplag. U-bok nr. 31.
- Bryhni, Anne Siri: **Bohem mot borger**. Fra Hans Jægers og Chr. Krohgs «Impressionisten». U-bok nr. 164.
- Chapman, Kenneth G.: **Å sanse det slik det er**. Hovedtrekk i Tarjei Vesaas forfatterskap. U-bok nr. 106.
- Dahl, Willy (red.): **Ordene og verden**. Ti analyser av moderne norske dikt. U-bok nr. 69.
- Dahl, Willy: **Stil og struktur**. Utviklingslinjer i norsk prosa gjennom 150 år. 2. utgave. U-bok nr. 33.
- Dahl, Willy (red.): **Tekstopplevelser**. Ni analyser av norske prosatekster. U-bok nr. 115.
- Dalen, Kari: **Om Olav Duuns «Samtid»**. U-bok nr. 165.
- Dikt og sak**. En antologi om diktning og engasjement. U-bok nr. 76.
- Elster, Kristian d.e.: **Solskyer**. Fra en bygdelæge til en ven — med en innledning av Willy Dahl. U-bok nr. 46.
- Fløistad G. og P. F. Christiansen: **Peter Wessel Zapffe — dikt og drama**. Zapffes hovedverker gjengis i utdrag med en innføring. U-bok nr. 121.
- Gjenklang**. Seks ungarske forfattere beretter om møter med den nordiske diktning. U-bok nr. 48.
- Gundersen, Dag: **Fra Werge-land til Vogtkomiteén**. Et utvalg av hovedtrekk og detaljer fra norsk språknormering. U-bok nr. 57.
- Gundersen, Dag: **Norsk ordbok**. Bokmål og nynorsk. U-bok nr. 10.
- Hanssen, Eskil (red.): **Om norsk språkhistorie**. Artikler og utdrag av verker som står sentralt i norsk språkhistorie. U-bok nr. 114.
- Haugland, Kjell: **Striden kring sidemålsstilen**. Målrørsla som politisk pressgruppe. U-bok nr. 161.
- Holter, Karin: **Mersault — en fremmed?** En analyse av hovedpersonen i «Den fremmede» av A. Camus. U-bok nr. 103.
- Hultberg, Helge: **Semantisk litteraturbetragtning**. Bidrag til debatten om metoder i litteraturvitenskapen. U-bok nr. 47.
- Inadomi, Masahiko: **Den plett-frie**. En analyse av Sigurd Hoels «Møte ved milepelen». U-bok nr. 87.
- Kløvstad, Marie Øye: **Det gotiske og romanske livstema i M. A. Hansens «Løgneren»**. U-bok nr. 140.

Kittang, Atle og Asbjørn Aarseth: **Lyriske strukturer**. Innføring i diktanalyse. U-bok nr. 79.

Lervik, Åse Hiorth: **Ibsens versekunst i «Brand»**. U-bok nr. 102.

Lervik, Åse Hiorth: **Ideal og virkelighet**. Ekteskapet som motiv hos Jonas Lie. U-bok nr. 37.

Manrique og Lorca: **Dikt om døden**. Norsk gjendiktning ved Leif Sletsjøe. U-bok nr. 44.

Sinding, Ernst: **Den guddommelige komedie**. En innføring i Dantes Divina Commedia. U-bok nr. 18.

Sletsjøe, Leif: **Dantas: Kardinalens middag**. U-bok nr. 144.

Vige, Rolf: **Knut Hamsuns «Pan»**. En litterær analyse. 2. oppl. U-bok nr. 21.

Vogt, Johan: **Det store brennoffer**. Jødernes skjebne under den andre verdenskrigen. U-bok nr. 42.

Wulfsberg, Fredrik: **George Orwell**. U-bok nr. 82.

Aarnes, Asbjørn (red.): **Charles Baudelaire og den skapende fantasi**. En essaysamling. U-bok nr. 70.

Aarnes, Sigurd (red.): **Norsk litteraturkritikk**. U-bok nr. 116.

Aasen, Ivar: **Norsk grammatikk**. Etter fyrsteutgåva fra 1864. U-bok nr. 35.

MEDISIN

Alvik, Foss Hauge og Wyller: **Hva den ortopediske kirurgi kan utrette**. Rygglidelser - Hoftelidelser - Fotlidelser - Kunstige lemmer. U-bok nr. 51.

Bjæro, Knut og Eivind Myhre: **P-pillen**. En nøktern orientering og veiledning om bruk av P-pillen. U-bok nr. 86.

Brun-Gulbrandsen, Sverre og Brit Bergersen, Lind: **Marlhana og hasj/sj**. Holdninger og bruk. U-bok nr. 126.

Eitinger, Leo og Nils Retterstøl: **Hvordan oppstår nevroser?** En innføring i moderne nevroseteori. U-bok nr. 15.

Eitinger, Retterstøl og Sundby: **Alkoholisme og narkomani**. U-bok nr. 133.

Retterstøl, Nils: **Medikamentmisbruk**. U-bok nr. 73.

Retterstøl, Nils: **Selvmord**. U-bok nr. 123.

Robertson, James: **Småbarn på sykehus**. Trues barnets psykiske helse under et sykehusopphold? U-bok nr. 61.

Strøm, Koren og Hanao: **Velder i praktisk sosialmedisin**. 9. omarbeidede utgave 1970. U-bok nr. 67.

Wergeland, Hjalmar: **Innledning til barnepsykiatrien**. En hendig førstehjelp i barnepsykiatriske problemer. 2. utgave. U-bok nr. 36.

NATURVITENSKAP

- Aksnes, Gunnar (red.): **Giftene vi gir naturen.** U-bok nr. 90.
- Berg, Magnus: **Laks og laksefiske.** En levende orientering om vår mest fascinerende fisk: laksen. U-bok nr. 20.
- Bergersen, Birger: **Liv og utvikling.** Trekk fra biologiens historie. U-bok nr. 43.
- Brinkman, August (red.): **Zoosener.** U-bok nr. 136.
- Brun, Viggo: **Alt er tall.** Matematikkens historie fra oldtid til renessanse. U-bok nr. 30.
- Fra molekyl til menneske.** Livets utvikling på jorden. U-bok nr. 39.
- Hæg, Ove Arbo: **Norges fossile flora.** Rikt illustrert. U-bok nr. 40.
- Johansen, Otto og Frithjof Fun-der (red.): **Naturen og det moderne menneske.** Med bidrag av bl.a. Erling Stordahl, Karl Evang og Olav Gjærevoll. U-bok nr. 138.
- Mysterud, Ivar (red.): **Forurensning og biologisk miljøvern.** U-bok nr. 134.
- Orienteringsevnen hos dyr.** Om dyrenes sanser — fra insekter til aper. U-bok nr. 38.
- Skage, Olav R. (red.): **Hardangervidda.** Naturvern - Kraftutbygging. U-bok nr. 159.
- Vik, Rolf (red.): **Vassdrag og samfunn.** U-bok nr. 163.
- Wasiutynski, Jeremi: **Universet.** 45 helsides plansjer. U-bok nr. 8.

SAMFUNNSVITENSKAP

- Anker-Ording, Aake: **Bedriftsdemokrati.** Eiendomsretten og Grunnloven. U-bok nr. 32.
- Aubert, Vilhelm: **Sosiologi.** En innføring i sosiologi. 3. opp- lag. U-bok nr. 77.
- Bjørgum, Jorunn: **Venstre og kriseforliket.** Landbruks- politikk og parlamentarisk spill 1934—1935. U-bok nr. 120.
- Bloch, Kristian: **Kongens råd.** Regjeringsarbeidet i Norge. U-bok nr. 16.
- Boëthius, Monica: **Hjemmehus- moren — har vi råd til henne?** U-bok nr. 154.
- Brun-Gulbrandsen, Sverre og Brit Bergersen Lind: **Marhu- ana og hasjisj.** Holdninger og bruk. U-bok nr. 126.
- Bø, Bente Puntervold: **Handi- kappede i velferdsstaten.** U- bok nr. 157.
- Christophersen, Jens A.: **Rep- representant og velger.** Be- handler problemet om en representant står fritt i sine avgjørelser eller om han

- er bundet av sine velgere. U-bok nr. 107.
- Dalin, Åke (red.): **Etterutdanningspolitikk.** U-bok nr. 132.
- Dalin, Åke (red.): **Samfunnsforskning og næringsliv.** U-bok nr. 131.
- Dalin, Åke (red.): **Universitetets rolle.** Forholdet mellom de akademiske institusjoner og arbeids- og næringslivet. U-bok nr. 99.
- Danielsen, Egil: **Norge — Sovjetunionen; Norges utenrikspolitikk overfor Sovjetunionen 1917—1940.** U-bok nr. 34.
- Du må ikke tåle . . . Seks innlegg om kriminalreform.** U-bok nr. 148.
- Eide, Kjell: **Forskningspolitikk.** En oversikt over forskningsinnsatsen. U-bok nr. 78.
- Friedan, Betty: **Myten om kvinnen.** Kan kvinnen bare realisere seg selv gjennom utfoldelse innen familien? 3. oppl. U-bok nr. 60.
- Gogstad, A. Chr.: **Samfunnets stebarn? De handikappedes problemer — og samfunnets hjelp.** U-bok nr. 109.
- Halvorsen, Arne: **Et universitet i vekst.** Universitet — styre, administrasjon, samfunn. U-bok nr. 74.
- Hauge, Ragnar: **Gjengkriminalitet og ungdomskulturer.** Teorier og hypoteser som er fremsatt som forklaring på gjengkriminalitet. U-bok nr. 89.
- Hauge, Ragnar: **Kriminalitet som ungdomsfenomen.** Hvorfor er lovovertrædelse et fenomen som i særlig grad preger ungdomsperioden? U-bok nr. 122.
- Hem, Lars: **Forsøks-gymnaset — en studie om forandring.** U-bok nr. 156.
- Heradstveit, Daniel: **Brennpunkt Midt-Austen.** U-bok nr. 169.
- Hjellum, Torstein (red.): **Vestlandsplanen.** Innstillingen stillet under debatt. U-bok nr. 135.
- Hofset, Arnold: **Evnerike barn i grunnskolen.** U-bok nr. 129.
- Høivik, Susan (red.): **Ti innlegg om EEC.** U-bok nr. 170.
- Kan røykevaner endres?** Revidert utgave av den såkalte «Røykerapporten». U-bok nr. 95.
- Kirken og de funksjonshemmede.** Gir verdifulle tanker og idéer til interesserte i diakoni, menighetsarbeid og sosialt arbeid. U-bok nr. 110.
- Kjellberg, Francesco: **Kommunalpolitikk.** U-bok nr. 139.
- Kvale, Steinar: **En eksaminasjon av universitetseksamener.** En kritisk analyse av eksamenssystemet med særlig henblikk på dets maktfunksjon. U-bok nr. 128.
- Lysgaard, Sverre: **Arbeiderkollektivet.** En studie i de underordnede sosiologi. U-bok nr. 59.
- Løsgjengeromsorgen — en utfordring.** Et nyansert bilde av løsgjengeren. U-bok nr. 101.
- Menneske og miljø i Nord-Norge.** Sosiale aspekter ved folkeflytting. U-bok nr. 162.

- Mennesket i den sosiale planlegging.** Hvorledes bør morgendagens samfunn planlegges for å ta hensyn til hele befolkningen? U-bok nr. 94.
- Nordland, Eva: **Sammenheng mellom sosial atferd og oppdragelse.** Med en studie av foreldreholdningen som særskilt faktor. U-bok nr. 80.
- Nordland, Eva: **Det store nederlaget.** Barn med atferdsproblemer i velferdssamfunnet. U-bok nr. 167.
- Nye hjelpemidler i undervisningen ved universiteter og høyskoler.** U-bok nr. 62.
- Næss, Arne: **Gandhi og atomalderen.** Kan vi lære noe av Gandhi, også på det internasjonale felt? U-bok nr. 9.
- Pensjonsalderen — meningsfylt eller meningsløs?** U-bok nr. 104.
- Psykisk utviklingshemmede — en omsorg i bevegelse.** Red. av Sosialdepartementet. U-bok nr. 151.
- Rasmussen, Tor Fr. (red.): **India.** Kultur og samfunn. U-bok nr. 19.
- Ribsskog, Øivin: **Kremmere.** Dagdriverliv på landevegen. U-bok nr. 26.
- Riktig saksbehandling i den kommunale sosialomsorg.** U-bok nr. 68.
- Robertson, James: **Småbarn på sykehus.** Trues barnets psykiske helse under et sykehusopphold? U-bok nr. 61.
- Rommetveit, Ragnar: **Ego i moderne psykologi.** Studie av ego-problematikkens kompliserte område. U-bok nr. 22.
- Skard, Torild: **Hva skjer med grunnskolen?** U-bok nr. 155.
- Skolen i støpeskjeen.** Forsøk med 9-årig skole — erfaringer og perspektiver. U-bok nr. 55.
- Skullerud, Aage: **Bondeopposisjonen og religionsfriheten i 1840-årene.** U-bok nr. 166.
- « - - som det stiger frem». En antologi om norsk distriktsutbygging. U-bok nr. 83.
- Sosial trygghet i Norge.** Vår sosiallovgivning og de sosiale tiltak. Redigert av Sosialdepartementet. 2. utg. U-bok nr. 64.
- Sosialpolitikken og samfunnsforskningen.** Hva kan gjøres for at forskningsresultater hurtigere gir seg utslag i praktisk oppfølging? U-bok nr. 145.
- Strøm, Koren og Hanoa: **Velleder i praktisk sosialmedisin.** 9. omarbeidede utgave 1970. U-bok nr. 67.
- Sundt, Eilert: **Haram; et eksempel fra fiskeridistriktene.** U-bok nr. 147.
- Sundt, Eilert: **Om giftermål i Norge.** Alminnelige folks levemåte og kår i midtèn av det forrige århundre. U-bok nr. 58.
- Sæter, Martin: **Det politiske Europa.** (De store U-bøkene). U-bok nr. 149.
- Teatret i velstandssamfunnet.** Har teatret noe vesentlig å gi det store publikum?. U-bok nr. 97.

Thorsrud, Einar og Fred Emery: **Industrielt demokrati.** Representasjon på styreplan i bedriftene? U-bok nr. 27.

Torp, O. Chr.: **Stortinget høsten 1969 — våren 1973.** Biografier — valgstatistikk. Fylkesoversikter. U-bok nr. 125.

Tranøy, Knut Erik: **Universitet — i Norge?** Ideen — virkeligheten — mulighetene. U-bok nr. 72.

Wyller, Thomas Chr.: **Frigjøringspolitikk.** Regjeringsskiftet sommeren 1945. U-bok nr. 24.

Øyen, Else: **Ugifte mødre.** En sosiologisk undersøkelse av den ugifte mors stilling i det norske samfunn. U-bok nr. 49.

Ørvik, Nils: **Norsk sikkerhetspolitikk 1920—1939.** Problemer om besvarelsen av Norges nasjonale sikkerhet. U-bok nr. 23.

RELIGION

Kapelrud, Arvid S.: **Dødehavsrollene.** Funnene som kaster nytt lys over Bibelen og Jesu samtid. U-bok nr. 152.

Kapelrud, Arvid S.: **Fra Israels profeter til de vise menn.** U-bok nr. 10.

Kapelrud, Arvid S.: **Med spade i bibeljord.** Utgravninger i For-Oriente og Det gamle testamentet. U-bok nr. 50.

Kragerud, Alv: **Mennesket og religionen.** U-bok nr. 127.

Mowinckel, Sigmund: **Hvordan Det gamle testament er blitt til.** Israelittisk—jødisk litteraturhistorie. U-bok nr. 88.

Aarflot, Andreas: **Hans Nielsen Hauge.** Liv og budskap. U-bok nr. 160.

DIVERSE

Engstad, Paul: **«Mr. Chairman».** Engelsk møteterminologi. Illustrert. U-bok nr. 96.

Mærli, Terje (red.): **Om teater.** Bidragsytere: Jerzy Grotowski, Barthold Halle, Josef Svoboda, Göran O. Erikson, Rodolfo Usigli. U-bok nr. 75.

Rønning, Bjørn: **Norges mynter i 150 år, 1816—1966.** Dekker behovet for en moderne myntkatalog. Plansjer. U-bok nr. 71.